

Alij tamē dicunt q̄ ipsa ymago que
inter cornua cerui apparuit h̄ verba p̄tu
lit. **H**ec audiens placidus nimis timo
re correptus de equo i terram padit. et
post unā horam ad se rediens de terra
surexit et ait **R**euela michi qd loqris
et sic credā in te. **E**t ait xp̄s. **E**go placide
sum christ⁹ qui celū i terram creavi. qui
lucem oriri feci i a tenebris diuisi. q̄ tem
pora et dies i annos constitui. q̄ hominē
de limo terre formavi qui ppter salutem
humani generis i terris i carne apparui
qui crucifix⁹ i sepultus tercia die resurs
rexi. **H**ec audiens placid⁹ ite in terra
deadens ait. **C**redo domine q̄ tu es qui
omnia fecisti et qui erantes auertis. **E**t
dixit ad eū domin⁹. **S**i credis vade ad
ep̄m ciuitatis et te baptizari facias. **C**ui
placid⁹. **V**is domine ut h̄ vxori mee i fiz
lijs nunciam ut et ipsi piter in te credat.
Cui dñs. **R**enuncia illis ut et ipsi piter
tecum mundent. **T**u q̄z die crastina bue
venias ut tibi rursus appareā et q̄ futura
sint pleni⁹ tibi pandā. **C**um ergo domū
venisset et hec vxori in lecto renunciasset
exclamauit vxor eius dicens. **D**ñe
mi et ego eū trāsacta nocte uidi dicētē
michi. **C**ras tu i ur tu⁹ i filij tu⁹ ad me
venietis. **E**t nūc ognouī qm̄ ipse est ih̄s
christ⁹ perrexerunt igitur ad ep̄m rome
media nocte q̄ eos cū magno gaudio
baptisauit. i placidū eustachiu⁹ uocauit
Eius vxorem theospitem et filios eius
agapitum i theospitum. **M**ane factō
eustachius sicut prius aduenacionem
pcessit et p locū venies milites suos
quasi s̄ obtentu inuestigande venacōis
dispersit. statimqz in loco formā prime
uisionis aspergit. cadensqz i facie suā dix⁹
suplico domine ut manifestes q̄ pmise
ras seruo tuo. **C**ui domin⁹. **H**eat⁹ es eu
stachi q̄ accepisti lauacrum gracie mee

qz modo dyā supasti. modo eū qui te
deceperat oculasti. modo apparebit fides
tua. **D**yā enī eo q̄ ipsū dereliquis om̄ia
te seue armatur oportet igit te mltā su
stinerē vt accipiās coronā uictorie o
portet te multa pati. vt de alta sc̄lī vami
tar humilieris. i rursus in spiritualib⁹
dnicijs exalteris. **T**u ergo ne deficias
nec ad gloriā p̄stīnā respicias qz p tēp
tacōem oportet te altez Job demōstrari
Sed cum humiliatus fueris venīa ad te
et i gloriā pristinā restituā te. **D**ic ḡ
si modo temptationē uis acape aut in
fine uite. **D**iat ei eustachio. **D**ñe si ita
fieri oportet. modo nobis accidere tēpta
cionem iube. **S**z uirtutē pacience tribue
Cui dominus. **C**onstans esto qz gracia
mea custodiet animas vestras. **H**ieqz
dominus in celo ascendit et eustachius
domum rediens h̄ vxori sue nunciauit
post paucos igit dies mors pestifera
cum cōsos seruos et anallias suas īuasit
et umiueros seruos occidit. **D**einde post
alī qd temp⁹ omnes equi et omnia eius
peccora s̄bito interierunt. **Q**uidam autē
scelentes eius depdacionem videntes i p
noctem in domum ei⁹ irruentes cū ta
que repererunt asportarunt et domum
totam auro et argento et reb⁹ alijs spo
liarunt. **E**t ipse cum uxore sua et filijs
gracias agēs nocte aufugit nud⁹. **Q**ui
ruborem verētes egip̄iū pgebant. totaqz
eius possessio p rapinā maloz ad nichī
sum est redacta. **R**ex autē tot⁹ qz senatus
p magistro militum tam strēnuo mut
tum dolebat eo q̄ de eo nullū indicium
repire poterant. **C**um autem iter ageret
appinquerunt mari i inuenientes nauē
sup eam nauigare cepunt. **V**idens autē
domin⁹ nauis uxorem eustachij q̄ pus
chra esset nimis ipsam plurimū habere
desiderauit. **C**ū vero trāsfretassent nauū

ab eo exiebat. Non habentibus vero filios
Unde soluerent iussit pro nculo detinens
ri uxorem volens illam secum habere.
Quod ut eustachius audierit nullatenus
assentire voluit. Qui vero eo contradicen-
te immut dñs nautis suis ut eum i ma-
re capitarent ut sic uxorem suam ha-
bere posset. Quod cum eustachius apisset
uxorem eis tristis reliquit et duos in-
fantes accipiens ingemiscens ibat ac
dicens De michi et vobis qr mater ver-
stra alienigena marito tradita est perue-
mensq; ad quendam fluuiū ppter aqua-
rum abundanciam non est ausus cum
duobus filijs fluuum ptransire. Sed
vno arca ripam fluminis relicto alte-
rum transportabat. Qui cū fluuiū nās
uadasset illū infantem quē batulauerat
sup terram posuit et ad accipiedū alii
festinavit. Cum autē circa mediuū flumi-
nis peruenisset ecce lup⁹ cōcitus venit et
infantem quē deposituerat rapiens in sil-
uum aufugit. Qui de eo despans ad a-
lum festinavit. Sed cum abiret leo ve-
nit et alium filium rapiēs abiit. Unde
eum consequi non valens cum esset in
medio fluminis cepit plangere et capil-
los suos euellere volens se in aquā pī-
cere misi eū diuina prouidencia cōtinuis-
set. Pastores autem uidentes leonem pu-
erū viuum portantem eū cum camibus
insecuti sunt. Per diuinam autem dispē-
sacionem leo puerū illesum abiciens re-
cessit. Quidam insuper aratores post
lupum inclamātes iphi de ei⁹ fauibus in
columnem liberarūt. Utq; vero s. pasto-
res et aratores de uno vico fuerūt et pe-
nes se pueros nutrierunt. Hoc vero eustachius
nesciebat sed merens ac
plorans ibat et dicens heu michi qr am-
te ut arbor pollebam sed modo penit⁹ fu-
nudatus. Heu me qr multitudine militū

circumdati solebam. Sed nunc solus
remanens nec filios sum cōcessus habe-
re. Nemini dñe te michi dixisse qr opos-
tit te temptari sicut Job. Sed ecce pl⁹
aliqd in me fieri video. Ille. n. et si poss-
sessmentib⁹ nudatus fuerit tñ stercus ha-
buit sup quo sedere potuit. Michi autē
nil horū remansit. Ille amicos sibi cōpa-
cientes habuit. ego immates feras habui
que meos filios rapuerūt illi uxor est
relicta. a me vero ablata. Da requiem
domine tribulacionib⁹ meis et pone cu-
stodiam ori meo ne declinet cor meum
in verba malicie et eiclar a facie tua. Et
hec dicens cum lacrimis ad quendā vi-
cum abiit et data mercede sibi agros il-
lorum hominum per annos. xv. custodi-
vit. Filij autem eius in altero vico edis-
cati sunt. nec se esse fratres sciebant. Do-
min⁹ autem uxorem eustachij cōseruau-
nec illam ille alienigena cognouit sed
poque eam intactam dimittens vitam
finiuit. Impator autē i popul⁹ roman⁹
plurimum ab hostib⁹ molestabatur. Et
recordatus placidi q̄ strenue contra
ipsos hostes sepius dimicasset de eius sū
ita mutacione plurimum tristabat dis-
reptiq; multos milites p diuersas mudi-
ties pmitens oīb⁹ q̄ eū in uemisset mul-
tas diuicias et honores. Duo autē ex mi-
litib⁹ q̄ aliquā placido ministrauerant ad
ipsum uicum in quo degebat uenerunt
Quos placid⁹ de agro venire cōsiderans
eos ex incessu pīm⁹ recognouit. Et ves-
mens in memoriam dignitatis sue per-
turbari cepit ac dicere. Oñe sicut istos
qui aliquā mecum fuerunt pīter spem vi-
di. sic da ut aliquā cōiugem meā uidere
possim. Nā de filijs scio q̄ a feris omesti
sunt. Venit autē ad eū vox dicens. Cōf
de eustachi quis aīto honorem tuum res-
cipies. et filios i uxorem recipies.

Cum igitur militibus obuiasset ipsi eum
minime cognoverunt. Cum eum salutassent
quiescerunt si aliquem perigrinum nomine
placidum cum uxore et duobus filiis conno-
sceret Ille autem se nescire pessus est
Ad paces tamē eius in hospicio diuerte-
runt et eustachi⁹ eis buebat Et recolēs
pristinum statum suū lacrimas obtinere
nō poterat Egressus autem foras suam
faciem lauit et itez redies eis seruebat
Illi vero considerantes ad iuicem dicebāt
Quā similis est homo hic illi quē q̄ris-
mus Et respondens alter dixit valde qđe
similis est Considerem⁹ igit signum aca-
trias in capite qđ sibi in bello accidit ipse
est Et respicientes et signū uidentes ipsū
esse quē querebant p̄tin⁹ cognoverunt
Et insilientes et osculantes eum de uxore
et filiis eum sciscitati fūt Qui dixit eis
qđ filij mortui essent et uxor detenta Vi-
am autem omnes qđ si ad spectaculum
cōcurribant dum milites uirtutē ei⁹ et
primam gloriam p̄dīcabant Tunc mi-
litēs p̄ceptum impatoris ei exponunt
et optimis indumentis induunt Post
iter. xv. diez ad impatorē deuenēt Qui
eius aduentum audiens p̄tin⁹ eidē oc-
currēt et ipsū uidens in oscula ei⁹ ruſt
Parzauitq; omnib⁹ cūc̄ta qđ sibi p̄ or-
dinem accidissent Statimq; ad magi-
sterium milicie trahit⁹ et idē qđ p̄ti⁹ offi-
ciū exercere appellit⁹ Qui numeratis
militibus et paucos contra tot hostes esse
cognoscens. lussit tirones colligere p̄ et
omnes ciuitates et uicos Contigit autē
illam terzam in qđ filij eius educati fūt
describi ut darent duos tyrones. Omni-
uersi incole illos duos iuuenes tanq; ce-
teris apatores magistro militū designar-
unt Videns vero iuuenes elegantes et
morum honestate cōpositos cū sibi plu-
rimū placuisse int̄ primos cūmias

229

uos ordinavit eosdē Et sic pfectus ad
bellum subiectis hostib⁹ exercitū suū trib⁹
dieb⁹ in quodā loco ubi uxor sua pa-
per hospita manebat reūscere fecit Illi
vero duo adolescentes in tabernaculo ma-
tris sue in uicem dei hospitati sunt. nescien-
tes qđ mater sua esset et sedentes circa me-
ridiem et mutuo fabulātes exponebāt
sibi inuicem de infancia sua Mater vero
eoz decōtra sedens qđ ipsi refrebat attē-
quis audiebat Dicebat eisī maior mimo-
ri. Ego dum ifans essem nichil aliud re-
colo nisi qđ pater me⁹ magister militū
erat et mat̄ mea speciosa valde Quosq;
filios habuerunt. s. me et alium minorē
me. qui et ipse speciosus valde erat Aca-
piensq; nos egressi sunt de domo nocte
Ingressiq; sunt nauē nescio quo eūte⁹
Cum autē de nauī egredieremur. mat̄ no-
stra nescio qđ in mari relicta est Pat̄ vero
nō portans nos duos flens p̄gebat. per
ueniensq; ad quēdā fluuiū trāsiuit cum
fratre meo iuioze et me sup ripā flumi-
nis dereliquid Cum autē reuerteretur ut
me accepit. lupus venit et illū infantem
rapuit et anteq; ad me appīquaret leo
de silua exīens me rapuit et ī siluā deduxit
Pastores vero eruerunt me de ore leonis
et nutritus sum in illa possōne ī qua et
ipse sis et nō potui scire. qđ factum sit
de patre meo neq; de infante Nec audiēs
minor cepit flere ac dicere Per deum ut
audiō frater tu⁹ sum ego qm̄ et qui me
eduauerant h̄ dicebant. qđ de lupo erui
m⁹ te et ī amplex⁹ ruentes osculabātur
se inuicem et fleuerunt Audiēs h̄ mater
eoz et cōsiderans qđ euentū suū ita seria-
tim dixissent diu apud se tractauit si illi
filij fūi essent Altera autē die ad m̄grī
militum adiit et interpellauit eū dicen⁹
Deprecor te domine ut me ad patriam
meam p̄duci iuberas. Ego enim de terra

romano rum filii et peregrina hic sum
Et hec dicens uidit in eo signa mariti
fui Et eum cognoscens cum se iam co
tinere non posset proadit ad pedes suos
et ait. Precoz te domine ut exponas mi
chi pristinam uitam tuam. puto enim quod tu
sis placidus magister militum qui alio
nomine diceris eustachius. Quem pla
cidum salvator conuertit. qui talem in ta
lem temptationem sustinuit in cuius uxori
que ego sum in mari ablata fui. que
tamen ab omni corruptione seruata fu
Qui et duos filios scilicet agapitum et
theospitum habuit. Hoc audiens eusta
chius et ipsam diligenter considerans uxori
rem suam recognovit et lacrimatus pre
gaudio ipsam osculatus est glorificans
deum qui consolatur afflictos. Tunc di
cit ei uxori sua. Domine ubi sunt filii
tui. Et ait. a feris capti sunt. Et exposuit
ei quomodo perdidit illos. Et illa Gras
ias agam deo. Puto enim quod quemad
modum deus donauit nobis ut inueni
remus nos in uicem. donabit etiam recog
noscere filios meos. Et ille Dixi tibi
quod a feris capti sunt. Et illa Vesperna die
sedens in orto. audiui duos filios iuu
nes sic et sic suam infanciam exponentes
et credo quod filii mei sint. Interroga igit
ab eis et dicent tibi. Et conuocans eos
eustachius in audiens ab eis infanciam
suam recognouit quod filii sui essent. Et
amplectentes eos ipse et mater super eorum
collum plurimum fleuerunt et crebrius
eos osculabantur. Omnis igit exerat
plurimum gaudebat et de inuenione eo
rum. et de uictoria barbarorum. Cum igit
rediret contigit iam trianum obisse et
successisse ei periorum in sceleribus adriani
num. Qui per uictoria obtenta inuen
tione uxoris et filiorum magnifice eos
fuscepit. et magnum coniunctum preparauit.

Altera autem die ad templum ydolorum
processit ut ibi sacrificaret pro vi
ctoria barbarorum. Videns vero imper
ator quod eustachius nec pro uictoria
nec pro inuenitione suorum sacrificare
vellet hortabatur ut sacrificium immo
laret. Cui eustachius. Ego christum deum
colo in illi soli sacrificio. Tunc imperator
ira repletus ipsum cum uxore et filiis
in arena statuit et leonem ferocem ad
eos dimitti fecit. Accurrens vero leo et
dimisso capite quasi eos adorans ab eis
humiliter recessit. Tunc imperator bo
uem encendit fexit et eos ibidem
vivos mitti mandauit. Orantes igitur
sancti et se domino commendantes. bo
uem intrauerunt et ibidem domino spiri
tum reddiderunt. Tercia autem die de
bue sunt coram imperatore extracti. ita
penitus intacti muuenti sunt. quod nec ca
pillos nec quicquid eorum vapores
incendi aliquatenus contigerunt. cristi
ani vero eorum corpora tulerunt et in
loco celebrissimo recedentes ibidem ora
torium construxerunt. Passi sunt autem
sub adriano qui cepit circa annum do
minii. c. xx. kalendis nouembris vel se
cundum quosdam duodecimo kalendis
octobris.

De omnibus sanctis
Omnia sanctorum festi
tas quae de causis instituta
fuisse uidetur. Primo propter
eiusdem templi dedicationem. Secun
do propter obmissorum supplicationem.
Tertio propter negligenciarum expia
tionem. Quartio propter faciliorem ora
cionum nostrarum impetracionem. Pri
mo igitur instituta est propter eiusdem
templi dedicationem. Romam enim cum
vniuerso orbi dñaren tiddam templum
construente in cuius medio suum

ydolum collocantes. omniū pūniciārū simulacra p arcuītū statuerunt respiciē cia rectis uultibz ydoluī romanoꝝ. Si quādō aut̄ aliq̄ pūnicia rebellaret cōtinuo vt aiunt arte dyablica illius pūnicie simkachꝝ ydolo romanoꝝ posterio rā voluebat. tanq̄ inuēs q ab ei⁹ dñio recessisset. Conati igl̄ romani ad illam pūniciam copiosum exercitum destimabant et ipsā dñio suo ſtruigabant. Verum non ſuffeſat romaniſ q omnium pūniciaz ſimulacra in vrbe ſua haberet quin pocaſ fere ſingul̄ dñis templa ſinguila ſtruixerūt. tanq̄ qui eos cūctaz pūniciaz vīctores et domīos effeſaſſet. Sed qz omnia ydola templū ibidē habere nō poterant ad maiore ſue vefamie oſtentacionem vnu templū ceteris mirabilis et ſblimius in honore deoꝝ omniū erexerunt et pantheon qd ſonat totū dñi vocauerūt à pan qd eſt totū i theos deꝝ. Pontifices enī ydoloꝝ ad maiore ppter decepcionē finxerūt qd ſibi a abele quā omniū deoꝝ matrē vocabant fuerit impatū. vt ſi de omnibz gentibz vellent vīctoriam obtinere filiis ſuis templū magnificū fabricarent. Fundamentum aut̄ ipſi⁹ templi ſperlicum iacit ut ex ipſa forma deoꝝ eternitas demonſtretur. Sz qz latitudo teſtudinis i ſuſtentabilis videbatur cum ſup̄ terā in edificio alii quātulū pcessiſſent totū i tū ſeria replebant ſimul ut dīat cum terra donati ſacentes. i ſic qusq; pdictum templū eſt mirabiliter ſhūmatum. Tunc data licea vt qcliqz terā aſportare vellet tota quā in ipſa terra inueniſſet peccumia ſua eſſet ferme turba ppterat i ipſu templū ato euacuat. Demiqz romani pmeā eneam i de auratam fabricant et i ſuſmitate collocant. Aliunt q; q; i hac oēs pūnicie mirabiliter ſculpte erant. ita vt qcliqz

romā veniſſet versuſ q eſſet ſua pūnicia ſcire poſſet. Hec autē pcedente tempore inde ceadit. vnde i in pdicto templo in ſuſmitate aptura remansit. Tempore igitur foce impatoris cum iam dudum roma fidē dñi recepiſſet. bonifaci⁹ papa quartus a magno greg. arca annos domini de. v. pdictum templum a foca caſare impetravit i oīm ydoloꝝ elimiſata ſpurcia a ipſu templum. iiii. Idus maij in honore beate marie et omnium martirum ſecravit. ac locū ſancte marie ad martires appellauit. qui nunc ſācta maria rotunda a populo appellauit. Rōdum enim cōfessorꝝ ſolemmia ab ecclēia agebantur. Sed qz ad hoc festum multitudine maſima cōfluēbat. Et ppter defectum uictualium celebraſiōni vacare nō poterant. ideo quidā papa greg. h festum in calendis nouembris quando maior uictualiū copia uidetur eſſe mēſibus et vindemijs celebraſi fieri iſtituit. ac p vniuersum mundū hunc diē in honore omnium ſanctoꝝ celebrari ſolemmiter ordinauit. Et ſic tēplum qd fabricatū fuerat dībi ydolis. nunc dedicatū eſt oībī ſanctis. et vbi m̄titudo colebatur ydoloꝝ. ibi deuote laudat multitudine ſanctoꝝ. Hecundo iſtituta eſt ppter obmifſoꝝ ſupplecionem. Ros enī multos ſanctos obmifſim⁹ de quibus nullā festiuitatem ſive etiā memoriam facimus. Non enī poſſum⁹ oīm ſanctoꝝ feſta agere. tu ppter ſanctoꝝ multipliſatatem qz multi et qſi infiniti ſunt. tum ppter noſtriā infirmitatem qz infirmi et debiles ſum⁹ nec ad h ſufficere poſſem⁹ tum ppter temporis breuitatē qz etiā tēpus non ſufficeret. Nā ſicut ait Jero. in quadā epiftola que i ſuo calendario pponitur. Null⁹ dies eſt excepto die caſlendaz ianuariarum qui non intra. v.

milium martirum reperi possit a script⁹
Ideoq; ecclesia rationabiliter ordinauit
vt quia omnium sanctorum singulari
ter festa facere nō possum⁹. saltem om̄s
generaliter et insimul honoremus Qua
re autem institutum sit vt festiuitates
sanctorum in terris agamus. magister
will⁹ altissiodorensis in summa de offi
cio ponit sex raciones. Prima est ppter
honorem diuine maiestatis. Cum enim
sanctis honorem impendimus. deum in
sanctis honoramus. et ipsum in eis mi
rabilem predicamus. quia qui sanctis
honorem tribuit. illum specialiter ho
norat qui eos sanctificauit. Secunda
est propter auxilium nostre infirmi
tis. quia enī per nos salutem habere nō
possimus. ideo sanctorum intercessio
bus indigemus a quibus vt adiuari
mereamur. merito ipsos honorare debe
mus Legitur in. iij. Ix. i. qd̄ interpretatur puteus saeculatis id ē eccl
esia triumphans filio suo. i. eccl esie mil
tanti regnum suis precibus obtinuit.
Tertia est propter augmentum nostre
securitatis vt scilicet p sanctorum glo
riam que nobis in eorum festiuitate p
ponitur nostra spes et securitas augmē
tetur. Si enim homines mortales no
bis similes. poterunt ita per sua merita
sublimari constat quia nos similiter po
terimus cum manus domini abbrevia
ta non sit Quarta est ppter exemplum
nostre imitacionis. Cum enim eorum
festiuitas recenseretur ad eorum imitac
ionem prouocamur vt sc; eorum exem
pto terrena contempnamus et celestia
desideremus. Quinta est ppter debitum
mutue uassitudinis. Sancti enim de
nobis in celo festum faciunt. gaudium
enī est angel⁹ dei et animabus sanctis
super uno peccatore penitentiam agente

Ut si gitur eis vicissitudinem rependām⁹
nultum est vt qz ipsi de nob̄ festū agūt
in celis et nos de ipsis festum agam⁹ in
terris. Sexta est ppter pcuracionē no
strī honoris. Cū emī sanctos honoram⁹
nunc nostram rem agimus et nost⁹ ho
norem pcuramus. qz eoꝝ festiuitas est
nostra dignitas. Nā cū honoram⁹ frat
tres nostros et honoram⁹ nosipsoſ ca
ritas nāq; facit oīa esse cōmumia. om̄ia
quidē nostra sūt celestia terrestria et ete
na. Preter aut̄ has raciones ponit alias
rationes. Job⁹ dama. libro. iij. c. viij.
quare sc; sancti et ppter eoꝝ corpora. siue
eoꝝ reliquie debet honorari. quaz qdā
sumuntur quātū ad eoꝝ dignitatē q
dam quātū ad corporū ipsoꝝ p̄ciosita
tem. Dignitas autem eoꝝ vt ibidē dicit
quadruplex est. Quoniam ip̄i sunt as
mia dei filii dei. heredes dei. et duces no
strī. et ponit istas autoritates. de primo
Jo. xij. Jam non dicam vos seruos
sed amicos tē. De secundo. Jo. v. Pedit
eis potestate filios dei fieri. De tertio Ro
viij. Si autē filij et heredes tē. De. iij.
sic dicit Quātū laborares vt ducē inue
mires. qui mortali te regi adduceret. et
p te ad ip̄iū sermonē faceret. duces igit
generis totū q ad deū p nob̄ interpella
ciones faciūt nōne honorādi sūt. utiq;
qdē honorādi sūt tēplā erigētes deo et eo
rum memorīa venerātes. Aliē sumunt
quātū ad corporū ipsoꝝ p̄ciositatē et po
nit idē dama. iij. et aug⁹. addit quintū.
p que manifestatur p̄ciositas corporū
sanctorum siue reliquiarum Ipsa emī
sanctorum corpora fuerunt p̄mptuarū
dei templū cristi alabast̄ spūalis vñ
guenti. fontes diuini. et organū spirit⁹
sancti primo emī fuerunt p̄mptuarū
dei Vñ dicit. Vñ. n. p̄mptuaria dei pur
a cena clā facti sūt Sedo tēplū cristi

Vnde sequitur quoniam per intellectum in corporibus eorum habitavit deus. ait apostolus. Rescitis quoniam corpora vestra templum in habitatis in vobis spiritus sancti sunt et Deus autem spiritus est. Qualiter igitur non honoranda animata templo dei et animata dei tabernacula nostra. De hoc etiam Christus. Homo in edificatione piecum delectat. Deus autem in diversione sanctorum. Unde psalmus. Domine dilexi te. do. tu. quem decoreris. Non quoniam duxit sicut marmorum splendore facit. sed quoniam praeterea varietas uiuenientia gracia. Ille de corde carnem delectat iste uiuificat animam. Ille pro tempore deitat et decipit oculos. iste autem in perpetuum edificat intellectum. Tercio alabastrum spiritualis vnguenti. Unde ait. Vnguentum boni odoris ex se manas sanctorum reliquiae tribuentes. et nullus hoc credat. Si enim ex rupe et firma petra aqua in heremo emanauit et ex maxilla asini Samson fidet. ex martirum reliquiis vnguentum bene olens emanare incredibile nequam est. Sicut enim deum de virtute et sanctorum quam ab ipso est honoratur. Quarto fontes diuum. Unde ait. Iusti uiuentes in veritate cum libera presecia deo assistunt. Fontes nobis salutares dominator crestus sanctorum suorum probuit reliquias multa formia beneficia irrigantes. Quinto organum spiritus sancti hanc rationem assignat Augustinus in libro de ciuitate dei dicens. Non sunt ostendenda sed plurimum reuerenda sanctorum corpora quibus dum adhuc uiuerent. spiritus sanctus. quodbusdam organis ad omnem operationem bonum usus est. Unde apostolus. An experimentum queritis ei quoniam in me loquitur Christus. Et de Stephano dicitur quod non poterant resistere sapientiae et spiritui qui loquebatur. Ita ambix. in examen. hoc est paucissimum quod homo diuine vocis fit organum et corporalibus labiis exprimit celeste oraculum. Tercio instituta est

propter negligenciam expiacionis licet enim paucorum sanctorum festa agamus. adhuc tamen illa pauca sepe agimus et multa ibidem per ignorantiam vel negligenciam omittimus. Si quod igitur in alijs solemnitatibus sanctorum quae egimus negligimus. In hac generali festivitate supplere possumus et de negligencia nos purgare valemus. Nec ratiocinatio tangi videtur in sermone qui hac die per ecclesias recitat in quod sic dicit. Decreto est ut hac die sanctorum omnium memoria habeatur. ut quicquid humana fragilitas per ignorantiam vel per negligenciam seu per occupacionem rei secularis in solemnitatibus sanctorum minus plene perficiatur. Rostandus autem quod quadruplex est differentia sanctorum novi testamenti quos per annum circulum colimus et quos hodierna die insimiliter recolligimus ut ea que negligentiam feamur supplicemus. scilicet apostoli martyres et confessores et virgines et his secundum rabanus per tria mundi partes significantur. per orientem apostoli. per meridiem martyres. per aquilonem confessores. per occidentem virgines. Prima igitur differentia est apostolorum quoniam dignitas et excellencia manifestatur ex eo quod omnes alios sanctos in quatuor excendunt. primo in preminencia dignitatis. Ipsi enim sunt sapientes principes ecclesie militantis. potentes assessores etimi iudicis dulces pastores de nimis gregis Herini. Tales decebat humani generis pastores et doctores constituti quoniam dulces essent et potentes erant et sapientes. dulces ut me blande et misericorditer susciperent potentes ut fortiter protegerent. Sapientes ut ad uitam et per uitam ducerent quod ducit ad uitatem. Secundo in preminencia potestatis de quorum potestatis preminencia sic dicit Augustinus. Apostolis deus dedit potestatem super naturam ut eam curarent. Super

demones ut eos euerteret. Sup elemēta ut ea mutarent. Sup aīas ut ipsas a peccatis soluerent. Sup mortē ut ipsam contemneret. Sup angelos ut corpus dominicū cōseclareret. Tercio in prērogativa sanctitatis. Unde ppter eo rū maximam sanctitatē et gratiarū plenius dimem. vita et consecrātō cristi in eis tā q̄ in speculo relucebat. et cognoscēbat in eis sicut sol in suo splendore sicut rosa in suo odore sicut ignis in suo calore. De hoc dicit criso. sup mathe. misit cristus apostolos q̄si sol radios suos. q̄si rosa suavitatis sue odorem. quasi ignis semillas suas dispersit ut sicut sol in iadīs suis apparet. sicut rosa in odoribus suis sentitur. sicut ignis in semillis suis aspicatur sic in illorum cristi virtutib⁹ potentia cognoscatur. hec criso. Quarto in efficacia utilitatis. De quorum efficacia sic dicit aug⁹. loquens de apostolis. Ex abiectissimis et pauassimis nobilitā tur illuminant multiplicantur dulissima eloqua preclarissima ingenia copi⁹ osissia agmīa. mirabilesq; picias autoꝝ faciōrum atq; doctoꝝ subnigant p̄pō. Secunda differentia est m̄m quorum dignitas et excellentia manifestatur ex eo q̄ passi sūt multipliciter utiliter et cōstanter. Multipliciter quoniam p̄fī martirium sanguinis passi sunt triplex a⁹ martirium sine sanguine. De q̄ triplici martirio dicit bern. Triplic est martirium sine sanguine sc̄z patas in vītate quā habuit. dawid. largitas in paupertate. quā exhibuit thobias et vidue castitas in iuuentute qua vs⁹ est ioseph in egypto. Et autem gre. triplex est martirium sine sanguine scilicet patientia aduersorū. Unde dicit sine ferro martires esse possumus si patientiam in animo veraciter custodim⁹. Compassio afflictorum. Unde dicit qui

dolorē exhibet in aliena necessitate crucē portat in mēte. Dilectio īmicoꝝ. Un d̄ ferre cōsumelias odientē diligere. martirū est in occulta cogitacōe. Scđo utiliter que utilitas ex pte ipsoꝝ martirū in est oīum peccatorū remissio. meritorū cumulacō in eterne glorie p̄cep̄cō. Ista p̄ceatio fui sanguinis sibi emerūt. et ideo eorum sanguis d̄r p̄ceos⁹ id est p̄recio plenus. De primo et scđo dicit aug⁹. de a. dei. Quid ē p̄ceos⁹ q̄ mors p̄pī quā debita dimittūt et merita cumulant. Id su p̄. jo. p̄ceos⁹ est sanguis cristi sine peccato. fecit tñ ipse etiā suos sanguinem p̄ceos⁹ p̄ quib⁹ dedit sanguē p̄cū. Nā si suos sanguinē nō ficeret p̄ceos⁹ nō dicereſ p̄ceos⁹ in cōspectu dñi īc. Item cyprian⁹ martirium est delictorū fims. periculi territus. dux salutis. patiente magister. dom⁹ vite. De tertio b. eria sunt que mortem sanc̄torum faciunt p̄ceos⁹ quies a labore. gaudium de nouitate. Securitas de eternitate. Ex parte nostri duplex est utilitas. qz dati sunt nobis in exemplar ad certandum. Criso. Tu christiane delicatus es miles si putas te posse sine pugna vincere sine certamine triumphare. Exerce vires fortitudine. dimicā atrociter in prelio isto concerta considera pac̄tū condicōnem attende militiam nosce pac̄tū qd̄ spō pondisti conditionem quā assump̄isti militiā cui nomē dedisti. hoc enim pacto cuncti pugnauerūt hac cōdicōe vīlūsi vicerunt hae milicia triumphauerūt. H Criso. Scđo dati sunt nob̄ ī p̄cōnos ad auxiliū adū. adū āt. n. nos et meritis suis et oīoib⁹ suis. De p̄mo aug⁹. O imēla dei pietas m̄m merita nra vult ē suffragia. Illos exammat ut nos erudit̄. Illos conterit ut nos acquirat illos cum cauans nostros vult esse p̄fectus.

De secundo Iero⁹. contra iugantū. Si apostoli et martyres adhuc in corpe pos sunt orare per ceteris quā de se adhuc deserent esse solliciti quāto magis post coronas victorias et triumphos. Unus homo moyses in petra ut remā a deo sex centis milib⁹ armator⁹ et stephs remā de precatur et postq̄ cum xp̄o esse ceperunt min⁹ valebunt e Paul⁹ ap⁹. cc. lxxvi. si bi dicit in nauī aimas donatas et post q̄ resolutus cepit esse cū cristo. nūc ora clausur⁹ est. Tercio constanter Aug⁹. framea est anima martiris splendida caritate. acuta veritate. dei pugnantis uirbrata virtute que bella fecit. que contra dicēdū cateruas redarguendo supauit pcussit infestos. pstravit aduersos. In criso⁹. Torti torquētib⁹ fortiores stet runt. acclamātes vngulas lamiata mēbra uicerunt. Tercia differēcia est confessor⁹ quorū dignitas et excellēcia manifestatur ex eo q̄ domini confessi sūt trib⁹ modis. scilicet corde. ore. et ope. confessio autē cordis nō sufficiat sine confessione oris sic ut pbat c̄so⁹. iiiij. ratiōib⁹ sup mat̄m Quātum ad primā sic dicit. radix confessi omnis fides est cordis. confessio autē fruct⁹ est fidei. Sicut ergo quamdiu radix est uiua in terra necesse est ut ramos producat aut folia. Si autē nō produxit sine dubio intelligis. q̄ radix eius in terra sic cata est. Sic quādiu fides cordis integra est. semp germinat confessionē in ore. Si autē confessio marcida fuerit ori intellige sine dubio q̄ fides cordis eius iam ante siccata est. Quātum ad secundam sic dicit. Si tibi pdest corde credere et corā hominib⁹ nō suffici. ergo et infideli in ipso cristi confiteri xp̄m pdest etā si corde non credit. Si autē ille nichil pfiat sine fide confessans. nec tu pfias credendo sine confessione. Quātum ad tertiam sic dicit. Et si

sufficiat xp̄o q̄ ognoscis cum etiā si confessus eum nō fueris corā hominib⁹ ergo et tibi sufficiat q̄ ognoscit te xp̄s etiā si confessus nō fueris corā deo. Si autē tibi nō sufficiat ognatio eius. nec illi sufficiat fides tua. Quantū ad quartam sic dicit. Si nō sufficeret fides cordis. cor tantū modo tibi deus creasset. nunc autē et os tibi deus creauit ut corde credas et ore confitearis. Tercio confessi sunt deum ope. Qualiter autē quis deū ope confiteat aut neget ostēdit Iero⁹. sup illud in origine. confitetur se nosse deū dicens. xp̄s sapia est. iusticia. veritas. sanctitas. fortitudo. Regatut p insipientā sapia p iniqtatē iusticia. p mendaciū veritas. p turpitudinem sanctitas. p imbecillitatē animi fortitudo et q̄ienscuqz mentimur vicijs atqz peccatis. tociens deum negam⁹. et econuerso q̄iens bene qd agim⁹ deum confitemur. Quarta differēcia est viginū quarum dignitas et excellēcia manifestatur. Primo q̄ ipse sunt sponsae eterni regis amb̄. pulchritudinem quis possit maiore estimare decorē eius que amatūr a rege. pbatur a iudice. dedicat a deo. semp sponsa. semp innupta. Secundo q̄ copantur angelis. Ambrosi⁹. uirginitas odiacionem humane nature supreditur p quam homines angelis sociantur. maior tamē est victoria uirginum quā angelorum. Angeli enim sine carne uiuit uirgines vero in carne triumpbant. Tercio q̄ illustriores sunt fidelibus uinculis. unde cyprian⁹. uirginitas est flos ecclesiastici germinis. de cuius atqz ornamentū gracie spiritualis. letē in doles laudis et honoris op̄ intergrum atqz incorruptū dei ymagō. ruris ad sanctimoniam dei illustrior porcio gregis xp̄i. Quartu q̄ pferuntur iugantes. h̄ autē excellēcia quā habet viginitas

respectu copule coniugalis. Patet ex multiplia comparacione ad illam. Illa enim impregnat ventrem ista mens tem. augustinus. Generosius elegit in carne vitam iam imitari angelorum quam in carne numerum augere mortali um. Est autem uberior felicitas fe cunditas non ventre grauescere sed mente grandescere. Illa parturit filios doloris ista filios gaudijs et exultationis augustinus. Ipsa continentia nequaquam sterilis est. Sed secunda mater filiorum gaudiorum de marito te domine. Illa filiis replet terram. Ista celum Jeromus. Rupae terram implent virginitas paradisum. Illa autem erat multe sollicitudinis. Ista quietis. Gilbertus. Virginitas est curarum silencium. pars carnis redempcio viae primi patris virtutum. Illa est bonum. Ista melius. Jeromim ad pammacium. Tam est inter nupcias et virginitatem quantum inter non peccare et beatificare. Immo ut leuis dicam quantum inter bonum et melius. Illa comparatur spinis ista rosis. Jeromimus ad eustochium laudo nupcias. Sed quia michi virginis generant. Lego de spinis rosa sam. De terra aurum. De concavo margantia. Quinto quod multis gaudent privilegijs. Ipse namque virginis corona aureolam habebunt canticum non unum sole cantabunt. Vestimentis eiusdem cum cristo gaudebunt. post ipsum agnum semper ambulabunt. Quarto et ultimo instituta est propter facilior rem oracionum nostram impetracionem ut sicut omnes sanctos omnies per nos insimul intercedant ut sicut dei misericordia facilius impetrarem. Si enim impossibile est multorum preces no-

exaudiri. Constat quod in impossibile valde erit omnium sanctorum per nos oratum preces non exaudiri. hec ratio in oracione tangitur. cum dicitur. desiderata nobis tue propiciacionis abundanciam multiplicatis itercessiobus largiaris. Intercedunt enim pro nobis sancti merito et affectu. Omnes dum nobis eorum merita suffragantur. Affectu dum vota nostra cupunt adimpleri quod tam non faciunt nisi voluntate dei nouerint adimplendam. Quod autem in hac die omnes sancti ad intercedendum uniuersaliter pro nobis conueniant ostendit in visione que sequenti anno ab huic solemnitatis institutione contigisse narratur. Cum enim in hac die custos ecclesie sancti petri ex deuocione omnia aletaria circuisset. et omnium sanctorum suffragia implorasset et denum ad altare sancti petri redisset ibi paululum re quiescens extra se rapitur. Et ecce videt regem regum in sublimi solio consistente. Et omnes angelos in eius circuitu commorantes. Tunc virgo virginum in dyademate præfulgenti aducit quam innumerabilis multitudo virginum et continentium et sequebatur. Hunc rex pontinus assurrexit et posito solio iuxta se sedere fecit. Post hoc aduenit quidam vestitus de pilis camelorum quem sequebatur multitudo venerabilium semiorum. Deinde aduenit et altius pontificali habitu decoratus quem aliquorum chorus in habitu consimili sequebatur. postea vero processit minuuerabilis multitudo miliae post quod aduenit turba duuersarum gentium infinita. Omnes igitur ante regis solium aduenerunt flexis gemibus adorarunt. Is autem qui in pontificali habitu erat matutinas cereris prosequenteribus inchoauit.

Angelus autem qui predicatum custodem ducebat eisdem visionem exposuit assertum virginem in prima acie matrem dei esse Vestitum de pilis camelorum Iohannem baptistam cum patriarchis sic et prophetis pontificali ornatum habitu petrum cum ceteris apostolis milites. martyres. turbam reliquias confessores. quod ideo omnes ante regem venerunt ut per honorem sibi hac die a mortalibus exhibito gratas agerent et per orbem universo orarent. Deinde ad locum alium ipsum duxit et utriusque seruus homines alios in stratis aureis. alios in mensis gaudentes diversis deliciis. alios nudos et mopes auxilium mendicantes ostendit. Dixit autem hunc purgatorium locum esse. abundantes vero animas illas esse quibus ab amissis per multa suffragia copiose subueniebatur. egentes vero esse quorum curia nullatenus habebatur. Jussit ergo ut omnia summo pontifici mantinaret ut post festum omnium sanctorum diem statuerent animarum. ut saltem generalia suffragia per illis illa die fierent qui specialia habere nequirent.

Omnimemoratio omnium fidelium deficitorum hac die in ecclesia sancte instituta est ut generalibus beneficiis adiuventur qui specialia habere non possint sicut in predicta reuelacione monstratum est. Ait quod petrus damiani per sanctum odilo inspirans quod apud vulcanum sialiter crebro voces et vulnus demonum audiabantur plangenti per anime defunctorum per elemosinas et oraciones de eorum manibus eripiebantur in suis monasteriis ordinavit ut post festum omnium sanctorum fieret commemoracio deficitorum quod fuit post ab omni ecclesia approbatum. De duabus autem specialitatibus uideri potest Primo de ipsis purgandis. Secundo per quas pur-

Gant. Tercio per purgant. Illorum autem quod purgant tria sunt genera primi quod satisfactione sibi iniuncta non obseruata decidunt Veruptamen si tantum haberent cordis contritione que sufficeret ad delendum peccatum. liberi ad uitam transirent etiam si satisfactionem minime oblessent. quod contritio est maxima per peccato satisfactionem et maxima peccati delectio Tertio. Apud deum non tam ualeat mensura temporis quam doloris nec abstinentia tam ab ore quam mortificatione uacor. Sed qui non adeo teruntur et ante oblationem penitentie moriuntur igne purgatoriij gressimur permissus nisi forte eorum satisfactionem ab aliis bus caris suis praecipenda assumat Ad hoc tamen per predicta commutatio ualeat quatuor requiri primus est ex parte omittantis. scilicet eius auctoritas. quod de sacerdotis auctoritate debet fieri. Secundum est ex parte illius per quo fit commutatio. scilicet necessitas. quod in tali statu debet esse quod per se satisfactione non ualeat sed adiuuari indigit Tertiuum est ex parte illius in quem fit mutatione. scilicet caritas. quod necessaria est ipsum esse in caritate quod faciat ipsam satisfactionem esse meritoriam. Quartum est ex parte penae scilicet debita proportionabilitas ut vide licet minus pena commutetur in maiorem quod plus satisfacit deo pena propria quam aliena Est enim triplex pena. scilicet propria et voluntaria et sed maxime satisfacit Secunda est propria et non voluntaria que est impurgatorio Tertia est voluntaria sed non propria. sicut est in predicta commutacione. et hec minus satisfacit quam prima ex eo quod non est propria et magis quam secunda ex eo quod est uoluntaria Veruptum si iste per quod satisfactione est assumppta decedit nichil. cum in purgatorio cruciatur sed tamquam per penam quam ipse sustinet et quam alii per eos soluti. acies liberatur. quoniam dominus et penam sua

Et penam illorum in sortem computat
Vnde si debuit in purgatorio penam
duorum mensium sustinere talis sic po-
terit iuuari q̄ liberabitur vno mense.
Nunquam tamen inde eripitur quous;
debitum sit solutum. Q̄ uo soluto illud
debitum quod soluitur deinceps est ipsi⁹
qui facit. Et in sinum eius conuertitur et
si ipse non indiget conuertitur ī sinum
ecclesie. **V**el valet alijs qui in purga-
torio sunt. **S**ecundi qui in purgato-
rium descendunt sunt qui satisfactionē
quidem iuvant compleuerunt. sed
tamen illa pena ignorancia vel neglig-
entia sacerdotis sufficiens non fuit.
Hij enim nisi magnitudo contracionis
suppleat totum in purgatorio comple-
bunt. quod minus in hac vita fecerūt.
Deus enim qui modos ī mensuram pec-
catorum ī penarum novit addit penam
sufficiensem ne aliquod peccatum impu-
nitum remaneat. **V**nde penitencia iuvan-
ta aut est maior aut equalis aut minor.
Si maior tunc illud quod plus fecerit
cedit ei ad augmentū glorie. **S**i equa-
lis tunc sufficit ad dimissionem tocius
culpe. **S**i minor tunc illud quod restat
suppleretur ex iurite diuine iustiae. **D**e
hijs vero qui in fine penitent audi quid
Augustinus scribat. **H**ipstzatus ad hos
ram securus hinc exiit fidelis bene vniuers
securus hinc exiit. **A**gens penitentiam et
reconciliatus cum sanus est. **S**ecurus
hinc exiit. **A**gens penitentiam ad ultimū
et reconciliatus si securus hinc exiit. **E**go
non sum securus. Ergo tene certum ī di-
misse ī certum. **N**ec autem ideo dicit **A**u-
gustinus quia tales consueverunt posse
penitentia ex necessitate q̄ ex voluntate pa-
cans timore pene q̄ amore glorie. **T**er-
cij qui in purgatoriū descendunt. sunt q̄
lignum feni et stipulam secū ferunt q̄.

Ara sua diuidas ī tria tamen deum car-
nali tenentur affectu. **A**ffectōes em̄ car-
nales quibus dediti sūt domib⁹ diuīs
possessionib⁹. ita tñ vt mil deo pponant
illis tribus significāt qui sūt suos amā-
di modos ul̄ dñicij ul̄ lignis. ul̄ min⁹
vt fenum ul̄ minimū ve stipula crema-
buntur qui ignis sicut dicit augu⁹. si
eternus nō sit mīro tamē modo est gra-
uis. excellit em̄ oēs penā quā tñq̄ pas-
sus est alijs in hac vita. nūq̄ ī carne ī
uentu est tanta pena licet mirabilia mar-
ties passi sint tormenta. **C**irca sūt p q̄s
sc̄; purgantur. sciendū q̄ illa purgacio
et pumicio fit p malos angelos et uō bo-
nos. **H**omē angeli nō vñat bonos s̄
boni malos ī mali bonos ī mali malos.
Pie tñ credēndū est q̄ boni angeli frēs ī
coaues suos frequenter visitant et con-
solant et vt patienter sufferant exhortāt.
Habent etiā aliud cōsolacōnis remediu⁹.
ex eo scilicet q̄ certi gloria futuram
expectant. **H**abent enim certitudinem de
gloria minorem tamen q̄ illi qui sunt
in patria. sed maiorem q̄ illi qui sunt
in via. **C**ertitudo enim illorum qui sunt
in patria est sine expectatione et timo-
re. quia nec illam futuram expectant.
cum presentē habeat nec illam decet
amittere formidant. **C**ertitudo autem
illorum qui sunt in via econtrario est.
Sed certitudo illorum qui sunt in pur-
gatorio medio modo est. **E**st enim cum
expectatione. quia ipsam futuram expe-
ctant. **S**ed est sine timore quia cum ha-
beant liberum arbitrium confirmatum.
de cetero se peccare non posse cognos-
scūt. habent etiā aliam consolationem.
Quando pro se suffragia fieri credunt.
Forti tamen verius est q̄ illa pumicio
non fit per malos angelos. sed diuina
iustitia iubente et flatu eius succedente.

Circa terā vbi s. purgant. sciendū est qd purgantur in quodā loco iuxta infernum posito. qui purgatoriū dicit secundum positionē plūm sapientū licet alijs videatur qd sit in aere i in torrida zona. Sed tamē p diuinam dispensacionem diuersa loca diuersis animabz aliquādo deputatur i h multiplia de causa scilicet aut ppter eoz leuem pumicōne aut ppter eoz celeriorē liberacionē. aut ppter nīaz instructionē aut ppter culpe in loco p petracionē. aut ppter alicui⁹ sancti orationem Primo ppter eoz leuem pumicōe sicut aliquibz secūdum greg⁹. reuelatū est animas qsdam i vmbra pumitas ēē. Secundo ppter eoz celeriorē liberacionem vt. s. possint alijs suam indigentiam reuelare et ab eis suffragia petre et sic celerius de pena exire sicut legiſ. Quidā piscacores beati theobaldi in autūno fructu magnū glaciei p pisce prendide runt de quo magis quā de pisce gauiſi maxime qz ep̄s dolore pedū laborabat et ipsā glaciē eius pedibz supposuerūt et magnum ei refrigeriū pstabat. Quadā vero uice de glacie homis vocē auduit q ab ep̄o adiurat⁹ quis ēē dixit. Hum quedam anima q i h gelicidio p peccatis meis affligor et liberari possem si. pmissas sine iteru allo. pmissas. dieb⁹. otinuis diceres. Qui cū missaz medietatē dixiss; et se iam ad missam aliam pparasset. dyabolica fugitione otigit. p fere omēs homines illius ciuitatis itz se bella mouerent. Unde vocatus ep̄s ad sedandam discordiam. liceas deponens vestes missam illa die ptermisit. Itz remapiens. et iam duas ptes op̄lens exercitus magnus ut uidebatur ciuitatem obsedit et cōpulsus misse officiū intermisit et dein de reincipiens. cū omnes ultima excepta dixisset. et ultimam inchoare vellet.

tota uilla i dom⁹ epi accensa est. Cui cū serui dicerent vt missam intermitteret. Ille dixit. Si tota uilla cremari debet missam nō dimitterem. Qua celebrata glacies ptn⁹ resoluta est et ignis quā se uidisse credebat tanq̄ fantasm a recessit et nullū dampnum intulit. Tercio ppter nostrā instructionem vt. s. magnam penam post hāc uitam infligi pecantibus ognoscam⁹. sicut pisi⁹ otigisse legitur vt ait cantor pisiensis Magistri filo quendā suum scolarem socum egrotante obmīte rogauit ut post mortem ad se rediret et statū suū sibi renuntiaret post aliquot igitur dies sibi apparuit cū capa de pgamenō totā de sophi finatibz descripta i intus flamma ignis tota tecta. Qui requisitus a magistro quisnam esset. ait ille utiqz sum qui ad te redire pmisi. Qui de statu suo requisitus ait. Nec capa pl⁹ sup me ponderat et plus me pmit q̄ si vnam turrim fr̄ me haberem et est michi dāta vt eā portem p gloria quā in sophisnatibz habui. Porro flāma ignis qua coopta est pelles sunt delicate et varie quas cerebā que flamma me cruciat et exurit. Sed cum magister illam penam facile iudicaret dixit eidem defunct⁹ vt manum extenderet i sic facilitatē sue pene sentire posset. Cumq; manū extndisset ille guttam vnam sui sudoris dimisit q̄ p̄dicit magistri manum sagitta cici⁹ pforauit i qua cruciatum mirabile sensit. et ait talis sum totus. Ille igitur magister ex illius pene acerbitate pteritus seculum deliberavit deserere et religionē intrare. Vñ mane scolaribz ogregatis hos versus oposuit. Inquo choax ramis. cras corius. vanaqz vanis. Ad logicā pgo que mortis nō timet ergo. Et sic seculū deserens ad religionem fugit. Quartu

pter culpe i loco ppetracōne sicut aliquā
bīm aug⁹. Amme pumunt i locis in qui
bus deliquerūt. sicut patet p illud exē
plum q̄ recitas gre. in quarto dyak. qui
dam n̄eq̄ pbz dū balneū frequentaret.
quendā virū incognitū ad suum obseq̄
um p reparatū inuenit qui semp sibi ses
dule ministrabat. Q uī dū quadam die
p benedictōe et laboris mercede quendā
panem benedictum sibi exhiberet. Ille
merens respondit. michi ista quare das
pater Iste pams sanct⁹ est. ego aut mā
ducere non possum. ego em̄ ali quando
hui⁹ loci dñs fui. sed p culpis meis hic
post mortem meam deputat⁹ sum. Q̄z
queso ut omnipotenti deo hunc panem
p peccatis meis offeras. Tūc aut te ex
auditum cognosce. cū hue ad lauandū
veneris et me minime inueneris. Presbit̄
aut p vni ebdomadā salutarem p eo
coetidie obtulit et reuersus cū minime
inuenit. Quinto ppter alicui⁹ sancti ora
cionem sicut legit̄ q̄ sanctus patricius
i quodā loco i terra qbusdā purgatorū
imperauit cui⁹ hystoria post felitum san
cti benedic̄ti repies. Circa bīm q̄ est de
suffragijs tria videnda sūt. Primo de ip
sis suffragijs que fūt. Sedo de hijs p
qui bi fiunt. Tercio de hijs p quos fiunt
Circa suffragia q̄ fiunt. Rotandum q̄
quatuor sūt genera suffragiorum que
maxime defunctis pfunt. sc̄z fidelium et
amicorum oracō. elemosinarum largi
cio salutaris hostie imolacō i ieiunior̄
obseruacō. Q̄d primū genus suffragio
rum. sc̄z amicoz oracō eis p̄sit. patet p
exemplū de pascasio de quo gre. in q̄r
to libro dyalogoz. narrat q̄ cū vir mi
re sanctitatis et virtutis extiterit et duo
tūc in summos pontifices electi fuisset
sed tamē postmodū in vnum illoz eis
clēsia cōuenisset. Ipse tamen pascasi⁹. q.

ex errore alii semp p̄tulit et in hac sō
tentia v̄lqz ad mortē pmālit. Qui cum
esses defunctus et dalmaticā feretro sup
positam demoniacus tetigisset. statim
sanatus est post mltū vero temporis cil
german⁹ capuan⁹ episcop⁹ balneū ob
gratiā sanitatis petisset p̄dictū pascasi
um dyaconē stātem et obsequēntē mūe
nit. Quo viso vehementer extimuit et
quid illie tantus vir faceret inquisivit
Qd p nulla alia cā se i illo loco penali
deputatū asserit. nisi qz i illa tali causa
pl⁹ iusto sensit. Et addidit dices. Queso
te p me dñm deprecare atqz i h̄ cognos
sces q̄ exaudit⁹ sis si hue redies me nō
iueneris. Q uī cū p eo orasset i illuc p⁹
paucos dies redisset p̄dictū pascasiū i
loco eodē mīme iuenterit petr⁹ q̄ climac.
ait q̄ cū quidā sacerdos coetidie p mor
tuis celebrar̄ ex h̄ apud ep̄m accusat⁹
ab officio est suspensus. Cū aut ep̄s in ma
gna solemitate p amiterū ad matutinas
pgeret oī illū mortui surreverūt dñtes
Iste ep̄s n̄las nob̄ missas dat. Infup sa
cerdotē n̄m n̄b abstulit. Sz certe n̄ em̄
dauerit moriet. q̄ i sacerdotē absoluit et
libet p mortuis celebrauit. q̄ grata etiā
sunt defunctis oracōes viuoz patet p hoc
qm̄ qdā ut refert cātor pisiēsis dū p ar
miterū trāsirz sp̄ psal. de p̄fidis dicebat
p defunctis. Qui cū ab imias p amite
riū fugiēs. Seqret otuilo mortui surrexe
rūt i vnuſqzqz i strūmtū sui officij i ma
nu hēbat et sic ipſu virilit̄ defēderūt et
imīmicos territos fug auerunt. Qd vero
bīm gen⁹ suffragiorū sc̄z elemosinarum
largicō eis p̄sit manifeste haberī potest
ex eo qdā in libro machabeorum legitur
qm̄ vir fortissimus iudas collacōe facta
xij. milia dragmas argēti misit ierosoli
mā offerri ea lbi p peccatis mortuoz ius
ste et religiose de resurrectione cogitās

Quantū etiā elemosine defunctis valeant. colligie p illō exemplū qd narrat gregor. m. iiiij. libro dyalogor. **Q**uidā nāqz miles ex corpe educt⁹ examinis iacuit s̄ aq rediens q̄ cum eo gesta fuerint enarravit. Aiebat namqz q̄ pons erat s̄ q̄ miger ⁊ caliginosus flum⁹ ⁊ fētū decurrebat. Transacto autē ponte amena erant prata odoriferis herbarum florib⁹ exornata i quib⁹ albatoy hoīm cōuenticula esse uidebantur q̄s varia et mira flor⁹ suauitas satiabat. h̄ vero erat in p̄dicto ponte p̄bo ut q̄squis in iusto rum vellet trāsire i tenebroso fetētiqz fluuiō laberetur iusti vero seculo gressu ad loca amena puenirēt ibiqz quēdā pet⁹ noīe deorsū positū magno ferri pōdere ligatum se uidisse asseruit q̄ dū reqreret cur illuc esset. dictū est ei hoc idarco patitur qz si quid ei p facēda vltōe iubebatur ad inferendas plagas pl⁹ ex crudesitatis desiderio quā obediā seruiebat. Ibi etiā quēdam pegrinū se uidisse fatebatur. qui cū ad p̄dictum pontē venies tanta eum auctoritate transiuit. quantā b̄ sinceritate uixit. Alter vero stephs nomine dū transire voluisse eius pes lapsus est ⁊ ex medio corpe iam extra pontem deiectus est. Tūc a qbisdam terribilis uiris ex flumine surgentib⁹ per coras deorsum. atqz a qbisdā albatis et speciosissimis uiris cepit p brachia ih̄i sursum. Cumqz hec lucta fieret js qui uidebat ad corp⁹ redibat. ⁊ quis in illo occulti arbit⁹ examine obtinuerit scire n̄ valuit. In quo daf intelligi q̄ i illo mala carnis cū elaz⁹ opaciō certabat qui. n. p coras deorsū. p brachia atqz banē sursum. p̄z miniz qz ⁊ elemosinas amauerat ⁊ carnis uenjs pfecte nō restiterat. Qd autē tertium gen⁹ suffragior⁹ scilicet sacre hostie ymolago plimū de-

functis p̄sit ex multis exēplis apparet Refert igit ḡg. m. iiij. libro dyal. q̄ cū quidam monach⁹ su⁹ nomine iustus ad extremum vanēs tres se occultos au teos indicasset habere et de h̄ ingrimiscēs mortu⁹ fuisset p̄cepit gregor. fratrib⁹ ut corpus ei⁹ cū trib⁹ aureis in sterquilino sepelirent dicentes. pecunia tua tecum sit in p̄dicatione. Tandem cūdā e fratribus gregor. p̄cepit ut v̄sqz ad. xxx. dies om̄ die p eo hostiā imolaret. Q̄ ui cū iussa sp̄lessit Js qui defunctus fuerat cūdā fratri apparuit. Quem frater requisiuit dicens. Quomodo es. Cui ille respōdē. Nūc v̄sqz male fui s̄ iam modo bene fū qz hodie cōmunionem recepi. h̄ autem hostie imolacio nō solum mortuis sed etiam uiuis plurimum pfuisse inuenit⁹ est. Quidam namqz cū in quadā rupe argentinum fodent. sbito rupes cecidit et funditus cūc̄tos extinxit. Dn⁹ autē eoz sbitus in quodā sinu ipsius rupis morte euasit. Inde tñ exire nō valuit. Vxoz autē illius eum defunctū existimans. oī die p ipso missam celebrari facebat et panem vnum ⁊ vrceum uini cū cādela cotidie offerebat. Cui dyā inuidēs p̄ tres dies cōtinuos eidē i forma humana apparuit ⁊ quo tenderet requisiuit. Cui cum illa fui itineris causam exponeret. Ille aiebat. Noli frustra vexari qz iam missa celebrata est. et sic illa trib⁹ dieb⁹ missani intermisit. nec ipsam celebrari fecit. Quidam autē post h̄ i p̄dicta rupe argentinum fodens quandam vocē audiuit sbitus dicentem. Plane pecuias. qz capiti meo imminet magnus lapis. Cum autē ille tremeret ⁊ ad hanc vocē audiendam plurimos duocasset. iterum fodit et similiter vocem audiuit. Tunc omnes p̄pius accedentes dixerūt. Quis em̄ es tu⁹. Q̄ ui respondens dixit. plane

factis quātū magis lapis. q. sup̄ me ca-
dit Qui a latere fodientes i ad eum us
q̄ puenentes eum sanum i in columnam
extraxerunt Et scissitantes quomodo ibi
tam dui virisset. dixit q̄ qualibet die
pam vñ et vreus vñ et candelā ac-
censa misi tantū tribus diebus sibi obla-
tus fuit Qd̄ vxor eius audiens et vehe-
menter exultans agnouit q̄ de oblatōe
fua fuerit sustentatus et q̄ dyabolus eā
deceperit ne illis tribus diebus missam cā-
tari fecerit Illud ut testatur petrus cluni-
acensis accedit i villa nomine ferraria
gracōnopolitane dyocesis Gre. enā re-
fert q̄ dum quidam nauia in mari nau-
fragium p̄cessus fuisset et quidam sacer-
dos p eo hostium ymmolasset ipse tan-
dem de mari sanus exiuit Cum autē qua-
liter euasisset interrogarenur dixit q̄ dū
in medio mari existeret i iam pene sati-
gatus deficeret quidam ad eum venit i
panem quendam sibi obtulit. Qnē cū
ille comedisset statim cōfortatus vires
recepit Et in quadā nauī inde nāsciente
receptus fuit Inueniūq; est q̄ illa hora
panē habuit qua p eo sacerdos hostiā
immolauit Qd̄ vero quartū suffragioꝝ
genus s. ieumorum obseruatio defun-
ctis p̄sit testat ḡg. agens tā de isto q̄
de alijs tribus dicens. Animis defuncto-
rum quatuor modis soluuntur. aut ob-
lationibus sacerdotū. aut p̄eabus san-
ctorum. aut carorum elemosinis. aut
ieumio cognatorꝝ. Valat nichilomin⁹
p̄ eis penitentia facta ab amīas. vnde
reulit quidam solempnis doctor q̄ cum
quedam mulier viro mortuo de paup-
tate desprareret. Apparuit ei dyabolus di-
cens q̄ eam ditaret si suam fr̄xeret vo-
luntatem Cui pmietenti p̄mo munxit
ei vt viros ecclesiasticos in suo hospicō
receptos faceret formicari Sedo q̄ pau-

peres in die recuperet et in nocte expelle-
ret Tercio q̄ oracōes in ecclesia garzi-
do impediret. Quarto q̄ nulli hoc con-
fiteri deberet de hoc. i tandem cum morti
app̄ in quasset et a filio ad confessionem
admoneretur. Illa ei factum aperiens
dixit se confiteri non posse. nec sibi ali-
quid confessio valeret. sed cum ille cum
lacrimis instareret et penitentiam se p ea
facturū pmitteret illa spuncta p sa-
cerdote filiū destinauit Sz ante q̄ sacer-
dos veniret demones ad eam irzuerunt
quoꝝ horrore ac timore pcessa ea mor-
tua est filius suus et peccatum matris
offens i penitenciam septuaginem faciens
Ipsa completa vidit matrem et de sua li-
beracōne gratias referentem Valent eti-
am eis indulgentie ecclesie. Vnde cum
quidam apostolice sedis legatus quen-
dam strenuū rogaret vt i terra albienī.
iseruū ecclē militaret. facta idulgēti
a patrī suo defunctō per vnam ibidem
quadrageniam moratus est. Qua cons-
pleta pater luce clarior et apparuit et de
sua liberacione gratias ei egit. Circa ter-
cium scilicet illos pro quibus sunt q̄s
tuor. videnda sunt. Primo qui sunt illi
quibus possunt pdesse. Secundo qua-
re debent eis podesse. Tercio si ommi-
bus equaliter prosunt. Quarto quali-
ter suffragia que pro iphis sunt scire
possunt. De primo qui scilicet sunt il-
li quibus possunt podesse. Scendum
est q̄ sicut dicit augustinus omnes qui
de hac vita decedunt. aut sunt valde bo-
ni. aut valde mali. aut mediocriter bo-
ni. Suffragia igitur facta p valde bo-
ni sunt gratiarū actiones. p valde mal-
i sunt vniꝝ qualescūq; solacōes. p me-
diocriter boni sunt expiacōes. Valde aut
boni dicunt q̄ statim euolat i ab utroq;
igne tā purgatoriū q̄ iferni libertisunt.

Corum autem sunt tria genera s. baptizati
martires et viri perfecti qui s. tam perfecte
edificauerunt auxilium argenteum et lapides pa-
chos. i. dei dilectionem. proximi amorem. i.
bonam operationem. ut non cogitarent
placere mundo sed tantum deo. Qui et si quoniam
venialiter peccant. feruore tamē caritatis
ita in eis peccatum consumit sicut guria
aque camino ignis penitus absorbetur
et secum cremabilia nonque ferunt. Quia
igitur p aliquo istorum trium generum ora-
ret vel aliqua suffragia ficeret eis iniuriam
faceret. quod sicut dicit augustinus. Injuria
facit martiri quod orat p martire. Si vero
aliquis p aliquo valde bono exoraret
de quo tamē an euolasset dubitaret tunc
ille oraciones essent graciæ actiones
et ad meritum cederent exorantis secundum
illud. oratio mea in sinu meo dueretur
huius enim tribus generibus celum pertinet
cum deceidunt. nec aliquem purgatorijs igne
secaunt quod significatum est p illos tres
quibus celum aptum est. Aptum est enim
xpo baptisato Iudeo. iiiij. Ihesu baptisato
et oranti est celum aptum. p quod significat
p celum aperte omnibus baptisatis. siue sint
puuli siue adulti. Ita quod si hinc decederet
pertinus euolarent. Baptismus enim virtute
passim Christi mandat ab omni peccato
et originali et mortali. et veniali. Sed o
aptum est stepho lapidato ac. viij. ecce
ideo celos aptos. qd. p quod significat p
apertus omnibus martiribus. ita quod statim
euolant cum deceidunt et si aliqua crea-
bilia habebant omnia falce martirij re-
secantur. Tercio aptum est Jobi perfectis
simo apostoli. iiiij. vidi et ecce hostium aptum
in celo. p quod significat p viris perfectis
qui totaliter penitentiam opererunt nec
venialia admiserunt. vel si aliquando ad-
mittuntur a feruore caritatis pertinet co-
sumuntur. celum ipsum continuo apertur

et modo in illud perpetuo regnaturi ingre-
diuntur. Valde autem mali sunt quod continuo
in inferno barathrum demerguntur p quibus
si de eorum damnacione ostaret nulla suf-
fragia aliquatenus essent fiduciæ secundum quod
dicit augustinus. Si scirem patrem meum esse
in inferno non plus orarem p eo quod p
diabolo. Si autem p aliquibus damnatis
de quorum damnacione dubitatur aliqua
suffragia fieret. nichil tamen possset nec
quatum ad liberationem ut s. ab ipsis pe-
nis liberent nec quatum ad mitigationem
ut s. pena in eis mitigetur vel diminuatur
nec quantum ad suspensionem ut s. ad
tempus vel ad horam eorum damnatio suspen-
dat. nec quantum ad fortificationem ut s. ad
tolerandum leviter roborent. quantum enim
ad aliquod horum in inferno nulla redempcio
est. Mediocriter autem boni dicuntur. qui
cremabilia aliqua s. lignum fenum stipu-
lam secum ferunt. vel qui penitentiam
in iunctam et sufficientem morte percu-
pati operere non possunt qui nec adeo bo-
ni sunt. qui suffragiis egant. nec adeo
mali qui eis possesse valcent. suffragia
igit facta p huius sunt eorum expiaciones
Vnde isti sunt illi quibus ipsa suffragia
solum possesse possunt. In huiusmodi autem
suffragiis faciendis ecclesia consumuntur tris
plicem numerum dies maxime obseruare
scilicet septenarium tricennarium. et anni
uersarium. et ratio horum assignatur in libro
mitrali de officio obseruare septenarius
ut anime ad eternum quietis sabbatum
pueniant. vel ut eis omnia peccata quod in vita
egerunt que p septem dies ducantur. vel ut
remittantur eis peccata quod egerant cum cor-
pore quod consistit ex. iiiij. humoribus. et cum
anima in qua sunt tres iures. Obseruare
tricennarius qui constat ex tribus denariis
ut purget in eis quicquid in fide trinitatis
et in transgressione decalogi delinqutur.

Obseruantur anniuersarii. ut de annis calamitatis peruenient ad annos eternitatis. **S**icut enim anniuersarium sanctorum celebramus ad ipsorum honorem et nostram utilitatem. **S**ic et anniuersarii defunctorum ad ipsorum utilitate et nostrā deuocō. **D**e scđo q̄ritur quare scilicet eis debent suffragia prodesse. **H**aendū q̄ triplia racōe debent eis prodesse. **P**rimo ratione vmitatis. **S**unt enī vñū corpus cum illis de ecclesia militante et ideo bona sua debent eis esse comunita. **S**econdo ratione dignitatis quoniam dum ad huc uiuerent meruerunt ut hec sibi prodessem. Et ideo dignum est ut qui alios uiuerunt et ipsi ab alijs uiuentur. **T**ercio ratione necessitatis quia scilicet sunt in statu in quo se uiuare non possunt. **D**e tercio vtrum scilicet equaliter omnibus prosint. **H**aendum q̄ si ipsa suffragia in speciali sunt magis per sūne illis pro quibus specialiter sunt q̄ alijs. **S**i autem in communī sunt magis profunt eis qui plus meruerunt in hac vita ut sibi possent. **S**i in equali vlt maiori necessitate existunt. **D**e q̄rto q̄litter sc̄ suffragia que eis sunt scire p̄nē. **H**aendum q̄ b̄m auḡ. scire possunt tribus modis. **P**rimo p̄ diuinam reuelacionem quoniam scilicet deus hoc eis reue lat. **S**econdo p̄ bonorum angelorum manifestacionē. angeli enī qui hic semper nobiscum sunt et omnes ac t̄ nos considerant in instanti quasi ad eos possunt descendere et eis p̄tinus nunciare. **T**erço p̄ animarum hinc exequuntur intimacionem. anime enī que de hoc mundo transiunt hec et alia eis nunciare possunt. **Q**uarto nichilominus scire possunt p̄ experientiam et reuelacionem. **C**um enī a peccatis se relevari sentiunt. suffragia p̄ se fieri cognoscunt. **C**irca tertium scilicet

illos per quos sunt. **H**aendum q̄ ipsa suffragia si prodesse debent. **O**poret q̄ flant ab his qui sunt in caritate. **R**am si per malos sunt prodesse nō possunt. **V**nde legitur q̄ dum quidam miles in lecto cum uxore esset. et luna valde lucens primas intraret mirabat quō homo rationalis creator suo non patet cum eterne creature irrationalis patet. et dum cuidam militi defuncto q̄ sibi fuerat familiaris detraheret subito ille qui mortuus fuerat in thalamum introiit et dixit illi. **A**mice noli male suspicari de aliquo. et condona michi si quid in te peccavi. **C**umq; sup statu suo interrogaretur dixit. varijs peccatis affligor precepue quia tale cimiterium violawi. et ibi quendam vulnerans eum capa expoliaui sua. que michi suppomitur et uno monte magis me premis. rogauitq; ut pro se oraciones fieri faceret. **C**um autem sibi diceret. an vellet q̄ a tali et tali sacerdote ipsas orationes ficeret fieri. **I**lle ad hoc nichil respondens caput more renuentis concussit. **D**emoc dixit. si vellet q̄ talis heremita pro se oraret. Cui ille vltimam ille prome oraret. **Q**uod cum se facturum promitteret et ille ait. **E**t ego dico tibi. quia ab hac die usq; ad duos annos tu etiam morieris. **H**icq; ille disparuit et miles vita sua in melius mutata in domino obdormiuit. **Q**uod autē dictū est. suffragia facta per malos prodesse non posse. **I**ntelligendum est. nisi sint opera sacramentalia. ut est celebratio missae que a malo ministro uolari non potest. **V**el nisi ipse defunctus ul' aliquis eius amicus. **A**liquibus etiam malis aliqua dispensanda reliquisset. Que ram continuo dispensare debent. ne sisbi contingat q̄ cuidam contingisse legit.

Ailes em quidā i bello karoli magni cum mauris pugnatur⁹ rogauit ḡna tum suū ut si in bello moreretur equum suū venderet et pauperib⁹ p̄cium daret. Quo mortuo cum eq⁹ sibi nimis placceret. eum sibi retinuit ⁊ post modicum temporis defic⁹ ei tanq̄ sol fulgens apparuit dicens. Cognate bone p octo dies me fecisti pati penas i purgatorio ppter equū cui⁹ p̄cū vt dixerā paupib⁹ nō dedisti. Sed ip̄ne nō feres. hodie enim ferent animam tuā ifernū dyaboli ⁊ ego purgatus vado in regnū dei. ecce ſbito in aere auditus est clamor velet leonum vroꝝ lupoꝝ et ipſū de me dio abstulerūt. **Quatuor coronatoꝝ**

Quartuor coronati fuerūt. **H**eue
rus ſeuuerianus. corporoforus. et
victori⁹. qui iubente dyocle
anno vſaq; ad mortem ictib⁹ plūbatoꝝ
ceſi funt. **N**ox nomina cū repiri n̄ pos
ſent q tamē post multos annos domio
reuelante repta funt. statutum fuit vt
eorum memoria ſub nomimibus ali
oꝝ. v. martirū ſcilicet claudij. castorij.
ſimphoriam. nichoſtrati ⁊ ſimplicij reco
lerentur q post duos annos a martirio
pdictoruin passi funt. Iſti em̄ martires
cum omnē ſculpture artem haberent et
dyoclea anno ydolu qđam ſculpere no
lent nec ſacrificare aliquaten⁹ oſentirēt
iuffi ipſi⁹ dyocleiam i loculos plūbe
os viui miſſi ſunt ⁊ ſic i mare p̄cipitati
circa annos domini. cc. lxxxvij. Sub
nomimbi igit iſtoꝝ. v. ſtatuit melchia
des papa p̄dictos. iij. coronatos voca
ri anteſ. quā eoꝝ nomina repirenſur
Et licet poſtmodū nomina repta fuēt.
vſus tamen obtinuit vt. iij. coronatos
deinceps vocarent. **De sancto theodoſo**

Theodoſus in vrbe marmamita
noꝝ ſub dyocleam et magis

miand martirium p̄ſſus eſt. Cui cum
preſes diceret q ſacrificaret et pristinā
miliciam recipit ſſendit theodoſ⁹. Ego
milito deo meo ⁊ filio eius ihesu cristo.
Cui pſes. Ergo de⁹ tuus filiu habet. Cui
theodoſius etiā. Ad quē preſes. Possem⁹
eum ognoscere. Et theodoſ⁹ Eum vtiq;
potentis ognoscere et ad eum accedere.
Vatis igitur inducijs ſancto theodoſo
vt ſacrificaret tēplū martis deoꝝ noctu
ſanc⁹ introiuit ⁊ igne ſuppoito totum
illud ſuccendit. Qui a quidā qui hoc
vidit accusatus i carcere ut fame ibi
moreret reclusus eſt. Cui dñs appaſ
dixit. Cōfide serue me⁹ theodoſe qz ego
tecum ſu. Tūc turba de albatroꝝ uroꝝ
clauſo hoſtio ad eum veniens cū eo paſ
ſere cepit. Qd uidentes cuſtodes terziti
fugerunt. Cum autē inde educt⁹ fuſſet et
ad ſacrificia inuitaretur ait. Si carnes
meas igne cremaueris et varijs conſu
mas ſupplicijs donec fuerit ſpiritus in
narib⁹ meis nō denegabo deum meum.
Tunc ad p̄ceptum pſidis in ligno fu
ſpendit ⁊ vngulis ferreis tā crudelitez
latera eius radunt ut etiā coſte nudare
tur. Ad quē preſes Vis theodoſe nobis
ſcum eſſe aut cū cristo tuo Cui ille Cū
fp̄o meo et ſui ⁊ ſum ⁊ ero. Tūc iuffus
eſt igne cremari. In quo quidē igne ſpi
ritum emiſit. Sed tamē corp⁹ eius ab
igne illeſum p̄mansit circa annos dñi
lxxvij. Odore vero ſuauifimo omnes
repleti funt et audita eſt vox dices. De
mi dilecte mi intra in gaudium dñi tui
Celum q̄ apertum multi viderunt.

De sancto martinio

Martinus quaſi martem tenēſ
id eſt bellum oſtra uicia ⁊ pecca
ta. vel martinus. q. marti⁹ unus fuit. n.
martiſ ſaltem voluntate ⁊ carnis mor
tificatione. vel martinus interpretatur

irritans vel puocans seu dominas ipse
namq; p meritum sue sanctitatis irrita
uit dyabolū ad inuidiā. puocauit dñ
ad misericordiam dominatus est carni
sue p macerationem cōtinuā. cui scz car
ni rado siue animus dominari debet. vt
dicit dyonisius. in epistola ad demo
philum. Sic dominatur dominus ser
uo aut pater filio. aut senior lasciuo u
uenculo. Eius vitam seuerius cognos
mento supplicius discipulus sancti mar
timi quem gennadius inter illustres vi
ros connumerat scripsit.

Martinus sab. iste pannomorū
opido orūdō s; i tra italiā pa
pie alitus cum patre suo tribuno mil
itum. sub ostantino et iuliano cesarib;
militauit. nō tamē sponte qz ab infan
cia diuinitus inspiratus. cū esset annos
zum duodecim iuuitis parentibus ad ec
clēsā fugit et cathecum̄ se fieri postu
lavit i ex tūc herem̄ itrasset n̄ catmis i
firmitas obstetisset. Sed cū cesares des
creuissent vt ueteranorū filij p patriis
militarent. Martinus cū esset annoz
quindecim ad militandum vigezetur
vno tantū detentus seruo. cui tamē mar
tinus seruens sepius ministrabat i cala
menta detrahebat atq; fgebat. Quodā
hyemalī tempore p portam ambiensū
transiens pauperem quendā nudum ob
wum habuit. qui cum a nullo elemosis
nam accepisset martinus hunc sibi serua
tum intelligens arrepto ense clamidem
quz sibi superat diuidit et partem pau
pera tribuens reliquā partem rursum in
dnit. Sequenti igie nocte cristi claz
midis sue qua pauperē texerat pāte vesti
tum. vidit cristumq; ad circumstantes au
glos sic loquenter audiuit. Martinus
ad huc cathecum̄ hac me veste dixit.

Dnde vir sanct⁹ inglam non elatus. b
dei bonitatem cegnoscens cum esset an
norum decem et octo baptizari se fecit.
et adhuc ad instantiam tribumi sui qui
tempore sui tribunatus expleto se seculo
abrenunciaturum pmittebat. p hyenm
um militauit. Interea irruentibus in
tra gallias barbaris Julianus cesar cō
tra eos pugnaturus. pecunia m militib;
erogauit. At martinus nolens demcep⁹
militare donatum recipere noluit cesa
ri dixit. cristi ego miles sum. pugnare
michi non licet. Indignatus Julian⁹
dixit q; non religiosis gratia. sed metu
belli imminentis miliae renūciaret. Cui
martinus intrepidus respondit. si hoc
signave non fidel a scribitur crastina die
ante aciem iermis astabo et m nomine
christi signo crucis non clypeo protect⁹
aut galea hostium cuneos penetrabo se
curus. Vnde custodiri iubetur vt iermis
vt dixerat barbaris obiceretur. S; die
sequenti hostes legacoēz miserūt sua oīa
seqz dantes. Vnde non dubium est me
ritis sancti viri talem victoriam sine
sanguine datam esse. Exinde relicta mi
lia ad sanctum hylarium pictauen
sem episcopum perrexit et ab eo acolis
tus ordinatus monetur a domino p so
porem vt parētes suos adhuc gentiles
visitaret. Profectus igitur multa ad
uersa passurum se esse predixit. Nam in
ter alpes incidit in latrones. Cumq; vni
securum in caput eius vibrasset. iactū
ferientis dextre sustinuit alter. Vincis
post tergum mambus vni eorum custo
diendus traditur. Per concāti vero la
trom a timuisset. Respondit nunq; se
ita fuisse securum quia sciret misericor
diam. dei maxime in temptacōmib; af
futuram. In apieniq; latroni predica
uit. Et ipsum ad fidem christi conuertit.

Qui martinum ad uiam reducens laudabiliter postmodum vitam finiuit. Cū aut mediolanum pterisset dy^a i humana specie sibi obiu^a fuit et a tenderet req^a huit. Cui cū h^andisset quo eū dominus vocaret tenderet. ille ait. **Q**uo cūq^a ieris dy^a tibi aduersabit. Cū aut martinus sibi respondisset. Dns michi adiutor nō timebo qd faciat michi homo statim ille euauit. Itaq^a matrem cōuertit pater vero in errore pmansit. Sed cū heresis atriana p tonum orbem pullularet. et ille pene solus obsisteret. publice cesus et de ciuitate elect^a mediolanū rediit. et ibi sibi monasterium statuit sed inde ab Arrianiis elect^a ad insulam gallinariā cū uno solo psbro prexit ubi ellebor^x gramen venenatum inter alias herbas in cibum sumpsit et uianam morte sensens omne piculum et dolorem virtute oracionis fugavit. Audiens vero q^a beatus hylarius de exilio rediret obuiam ei pfect^a ē i iux^a pictauū monasteriū ordinavit vbi quendā adhuc cathecūmū haberet. parup a monasterio discedens et rediēs repit eū sine baptismo defūctū. Quem in cellam ducēs et sup ei^a corp^a se psteriens ipsum sua oratione ad uitam pstmam reuocauit. Idē vere homo referre cōfuevit. qd dum sup eum data sententia obscuris locis deputat^a fuisset p duos angelos iudic^a est suggestum. hunc esse p quo martinus oraret. Iussum est igitur vt p ipsos duos reducere tur et martinu^a ui^a redderet. Aliu^a i sup qui laqueo uitam finierat vite restituit. Vez cū plebs turomica epo careret ipsum plurimū remitētem sibi ordinari pecti. **Q**uidam aut ex epis qui ouenerat eo q^a deformis esset habitu et uolu respectib^a resistebat. Int quos papiu^a fuit quidam noīe defensor. **S**; cū lector

nūc dēcēt. quidam accepto psalterio p̄tum quē inuenit psalmū legit vbi verus hic erat. Ex ore infanciū et lactanciū deus pfecti laudem ut destruas inimicū et defensorem. Et sic defensor est ab oib^a dñfutatus. Ordinatus itaq^a episcopus. cū populi tumultū nō ferret duobi fere milib^a extra urbem monasteriū constituit vbi cū lxx. discipulis i multa abstineā ca uixit. Nam ibi unū nemo biberat. nisi quem infirmitas coegisset mollior habitus sibi p crimine erat plurime cōuirates de hijs ep̄os eligeant. Cū qdā sū nomine martiris coleretur et a martino mil de ei^a vita vel merito inueniri posset. quadā die sup sepulchrū stans oravit dñm ut quis esset vel cui^a meriti insidaret. Cōueritus ad leuā vidit umbra migerimam stare. Qui a martinō adhuc dixit se latronem fuisse et ob scel^a peccatum esse. Continuo igit Martinus ait tare destrui p̄cepit. Legitur q̄ in dyalo go seueri et galli discipulo^x sancti martinū vbi mltā suppleta sunt que in eius vita seuerus dimiserat q^a martinus qdā tēpore ualentianū ipatorem p quadā necessitate adiit. Sed ille sciēs eū velle petere qd ipse nolebat dare. foras palacesi sibi claudi fecit. At martinus semel et iter passus repulsam alio obuolut^a et canere dñperfus p vnā ebdomedam abi et potus abstinen^a macerat. Tunc monēte angelo ad palaciū venit et nlo sibi p̄hibente ad impacorē usq^a puenit. Quem cum vementem videret iratus. qz fuisset admissus ei assurgere noluit donec sellam regiam ignis op̄iret et ipsum impatorem a pte posteriori ignis succēderet. Tunc sancto martinu^a iratus assurgens virtutem diuīam se sensisse dñcess^a est multūq^a ipsum cōpletectens sibi oīa anteq^a rogarerit dñcessit. multaq^a munera

obtulit sed **M**artinus nō accepit. **I**n ec-
dem quoq; dyalogo legit qualiter tera-
num mortuum suscitavit. **C**um em̄ quidā
iuvens defunctū fuisset et mater p̄ refus-
scitatio ne filii beatū **M**artinū lacrimis
exorar̄. **I**ste in medio campi ubi erat in
numerabilis multitudo gentilium genua
flexit. **E**t cunctis videntibus puer sur-
refxit. **Q**uapropter om̄is illi gentiles ad
fidem conuersi sunt. **E**ldem quoque vi-
ro sancto obediebant. etiam insensi-
bilia vegetabilia et irrationabilia. **I**n-
seusibilia sicut ignis et aqua. **R**am cum
in quodam phano ignem misisset in do-
mo prima adherente agere vēto flāma
efferebatur. **T**unc martinus super tectū
domus ascendens obvium se aduenienti-
bus flammis inseruit. **M**ox contrarium
venti flammam retoqueret ut conflictus
quidam compugnancum inter se elemē-
torum videretur. **R**auis etiam quedam
cum perclitaretur ut in predicto dyalo-
go legitur quidam negotiator nec dum
cristianus exclamaū. **D**eus martini eri-
pe nos. Et statim tranquillitas magna
succedit. **S**imiliter vegetabilia. **R**am
cum in quodam loco templum antiquis
simum diruisset. et arborem pīni dyabo-
lo dedicatam vellet exadere obstantibus
rusticis et gentilibus vnius eorum
dixit. si deo tuo fiduciā hēs. nos hāc
arborem sucademus. tu eam suscipe. et
si tecum est deus tuus ut dicis euades.
Quo annuente succise arbori et iam ver-
sus eum ibidem ligatum cādenti signum
cruas opposuit in aliam partem rediēs
rusticos. **Q**ui in tuto loco erant fere
oppressit qui viso miraculo ad fidem co-
uerti sunt. **I**rrationabilia quoq; anima-
lia sibi pluries obedierunt sicut legitur
in predicto dyalogo. **C**um enim canes
lepusculum insequentes vidisset. **I**mpe-

rat canibus. ut animal insequi desisteret
rent. **O**ox illi constituerunt i quasi vim
cti in suis vestigis fixi manserūt. **S**er-
pens etiam quidam cum fluviū quen-
dam natando transiret. **M**artinus ait
ad serpentem. **I**n nomine domini iubeo
te redire. **O**ox se ad verbum sancti retro-
sit et in ripam aliam transmeauit. **E**t in
gemiscens martinus ait serpentes me au-
diunt et homines non audunt. **C**anis
similiter tamen quidam ex martini discl-
pulis latraret. **I**lle ad eum conuersus
ait. **I**n nomine martini iubeo te obmu-
tescere. **C**anis continuo obmutuit. ac si
linguam habuisset absensam. **F**uit autē
beatus martinus multe humilitatis. **R**ā
leprosum quēdam cunctis horribilem
parisius obvium habens ipsum oscula-
tus est atq; benedixit. statimq; mundā-
tus est. **I**n sacrario quoq; residens num-
q; cathedra usus est. **R**am in ecclesia ne-
mo vñq; eum sedere conspergit. **S**cde-
bat autem insellula rusticana. quos tri-
pedes vocant. **M**ulte dignitatis quia
par apostolis dicitus est. et hoc propt̄
ter grām spiritus sancti que in eum
in specie ignis ad robur descendit sicut
fuit in apostolis. **V**nde et apostoli fre-
quenter eum tanquam comparēm vīsi-
tabant. **L**egitur enim in predicto dyal-
ogo q; quadam vice dum **M**artinus
in cella solus sederet. **E**t seruus et gal-
lus eius. discipuli p̄foribus expecta-
rent subito mirabili concussi horrore.
plures in cella audiunt insimul col-
loquentes de quo tamen postmodam
Martini requiisissent ille ait. **D**is-
cam vobis. **S**ed vos queso nulli di-
catis. **A**gnes tecla et maria ad me ve-
nerunt. **P**ec tantum illo die. **S**ed se-
pius se ab eis confessus est visitari et
peti et paulū apl̄os a se videri prohibuit.

Multe iusticie cū emī ab imperatore noīe
maxīo multatus fuisset **i** martino pocu
lum primo fuisset oblatum spectantib
cūctis vt post se regi tribueret presbro
fuo dedit nullū estimans digniorē qui
post se aberz bibere **i** indignū iudicans
si aut regem aut regis primos p̄sbro
p̄tulisset. **M**ulte paciēcie tantā enim in
omnib⁹ paciēciā fuabat. q̄ cū ēet sūm⁹
sacerdos ipune sepe a clericis ledebatur.
nec a sua eos ppter h̄ caritate repellebat
Remo illum vñq̄ vīdit iratum. **R**emo
merentem. **R**emo ridentē **R**ūq̄ in illius
ore misi xp̄s. **R**ūq̄ in illi⁹ corde misi pi
etas. misi pax. misi misericordia merat. **L**e
gitur q̄ in pdicto dyalogo q̄ cū mars
tinus quadā uice i veste bispida migra
et pendulō pallio circūctus sup asellū
p̄cederet equis decōtra vementib⁹ expaue
factis militantes in terram saltu p̄apiti
se dederunt **i** martinū arripiētes grauit
verberauerunt. **I**lle aut mutus cedentib⁹
terga prebebat. **S**z magis illi furiebat
co q̄ ille. q. nō senciens verbera illata cō
tempnere uideretur. ptin⁹ aut animalia
adeo humo fixa p̄manebat ut q̄ntūciqz
flagellata velut laxe moueri nō possēt
quousqz ad martinū redeūtes **i** peccatū
filum qd̄ ignoranter in eum cōmiserant
offitentes ille eis licēiam dedit et gradu
cato animalia p̄cesserūt. **M**ulte assidui
tatis i orando q̄ vt i legenda sua dicat
Rūq̄ vlla hora momentūqz p̄terijt q̄
nō aut oracioni aut lectioñi incūberet
Inter legendū tamē **i** opandū nunq̄
amimum ab oracōe laxabat. **R**ā vt fa
bris ferrarijs moris est q̄ inter opandū
p̄ quodā laboris leuamie incudē feruit
ita martin⁹ dū aliqd̄ ageret semp oraz
bat. **M**ulte austoritatis in seipso. **R**efert
enim seuer⁹ in ep̄la ad eusebium q̄ cum
martin⁹ in quadā suā dyocesim venisset

et clerici lectū sibi plurimo stramine p̄pa
rassent ille ibidem requiescens m̄fuetam
molliciem phorescat. quippe qui nuda
humo vno tantū alio supieco cuba
re sfueuerat. Itaqz p̄motus iniuria fur
gens stramentū om̄e piecat **i** se sup nus
dā bumū collocavit. Circa mediā vero
noctem tota illa palea igne accenditur
et martin⁹ excitatus dum exire tēptaret
sed nequaret ab igne capitur **i** eius iam
vestimenta vrunt. Rediens vero ad soli
num oracionis sfugit et crucis emittens
signaculum in medio ignis intactus p̄
mansit et flāmas sensit rotantes quas
male exptus erat uētes. **O**nachi igit
exatati cōcurrunt et martinū quem iam
cōsumptum putabāt de medio flāmaz
illesum educunt. **M**ulte cōpassionis er
ga delinquentes q̄ oīs volentes pem
tere cōpassionis sinu recipiebat. **R**ā **i** cū
dyalogo martinum reprehenderet cur sem
lapsos ad pemitenā recipet. eidē **H**ēndit
Si tu ipse o miserabil ab hominum in
festacione desisteres et te factoz tuoz
pemiteret. ego tibi osfus i domio xp̄i mi
sericordiam pollicerer. **M**ulte pietatis
erga paupes. legit i pdicto dyalogo
q̄ martinum i quadā festinante ad ec
clesiā tendentem. paup quida nud⁹ secu
tus est. **M**artin⁹ autem archidyacono
precepit vt egentem vestiret. **S**ed cum
h̄ ille facere distulisset i gressus martin⁹
secretarium tunicam suā illi tribuit **i** cō
tinno abscedere iussit. **C**ū ergo archidy
acon⁹ moneret vt ad solemnia p̄ agen
da p̄cederet ille de se loquens **H**ēndit se
ire non posse donec paup vestem accipi
at archidyacon⁹ vero non itelligens q̄
cum extrīmsecus capa tectus esset ipsum
nudum interius n̄ videbat paupem nō
adesse causat. **A**t ille. **Q**uid michi iquit
vestis deferatur et paup n̄ aderit vestiēd⁹

Compulsus ille ad forum vadit et quinque argenteis tunicam vilem et curtam que dicitur penula quasi pene nulla rapiens ante pedes martim iratus proiecit. **Q**uam ille secreto induit cuius maius usque ad cubitum et longitudo usque ad genu protendebatur et sic missam celebraturus procedit. **D**um autem missam celebraret globus igneus super caput eius apparuit et a multis ibi dem visus fuit. ob hoc par apostolis dicitur. **H**unc autem miraculo addit magister Johannes belech. quod cum missa manus ad deum ut moris est levaret manicas linceis retro labentibus cum nec brachia eius essent grossa nec multum carnosa. **P**ec prefata tunica protenderetur nisi usque ad cubitum remanserunt eadem brachia nuda. **T**unc miraculose torques aurei et gemmati deferuntur ab angelis. et brachia decenter operiuntur. **O**ueni etiam tonsam quadam vice conspiciens euangelicum inquit mandatum ista compleuit. **D**uas tunicas habuit et una non habenti largita est. Ita et vos inquit facere debatis. **M**ulte potestatis erga demones pellendos. **S**epe enim ipsos demones ex hominibus expulit. Legit etiam in dicto dyalogo quod quem vacca a demoni agitata cum ubi se uiret. et multos confoderet et versus Martinum et socios in itinere furibunda conculeret. **I**lle manu eleuata ipsam sistere iubet. **Q**ua immobili permanente vidit amonem dorso illius insidentem quem increpans discede inquit funeste de pecude immoxim animal agitare desiste quo perinde discedente vacca ad eius pedes posteriore. et ad eius ipsum cum omnibus mansuetudine ad gressum suum reuertitur. **M**ulte subtilitatis

erga eos cognoscendos. **D**emones enim ita conspicabiles reddeban^f ut aperte ab ipso sibi quacumque ymagne uiderent. **N**am interdum demon in iouis personam plurimum mercurij. aliquem ueneris et minerue transfigurarum se eius militibus offerebat quos ille omnes suis nominibus increpabat. **A**Mercurium maxime patiebantur in festum Iouem brutum atque habebant dicebat. **Q**uadam etiam vice dyabolus in forma regis purpura et dyadematice et aureis caligis ornatus serena letaque facie sibi apparuit. **C**umque duobus tacuisse cognosce inquit martine quem colis. **C**ristus ego sum descendens ad terras prius me tibi manifestare volui. **A**d hoc cum adhuc martinus admirans taceret. **R**ursus ait **M**artine. **C**ur dubitas credere cum me videas. **C**ristus ego sum. **T**unc ille a spiritu sancto doctus ait. **D**ominus Ihesus Christus non se purpuratum inquit. **E**t dyadematice remitentem venturum esse predixit. **E**go Christum misi in eo habitu et forma qua passus est. **N**isi crucis signata preferentem venisse non credam. **A**d hanc vocem ille disparuit. et tota cellam fetore compleuit. **M**artinus autem obitum suum longe ante presciuit quam etiam fratribus reuelauit. **I**ntra canadatensem dyocesim causa sedande discordie visitauit. **P**ergens ergo vidit mergos in flumine piscibus insidiantes et quosque capientes forma inquiethec demonum est insidiantur in cautis capiunt nescientes captos deuorant. saturari nequint deuoratis. **I**mperat igitur ut reliquo gurgite desertas peterent regiones. **S**tatiq^e grege facto montes silvasq^e petierunt. **I**n illa igitur dyocesi aliquodiu somnatus viibⁱ corporis cepit destitui. et discipulis indicat se resolui

Tunc omnis flētes. cur nos inquiūte pat
deseris. aut cui nos desolatos relm quis
inuadent enī gregem tuū lupi rapaces.
Et ille eōz motus fletibz flens q̄z sic or-
tauit. Dñe si adhuc populo tuo sū ne-
cessarius. nō recuso labore. fiat voluntas
tua. Dubitauit enī pene qd mallet. qz
nec hos deserere nec a xp̄o volebat diu
a⁹ separari Itaqz cū aliqđ diu molestia fe-
briū teneret et a discipulz rogareret vt i
lectulo suo ūl i alicio i anere ubi decū
bebat stramentū aliqd ponere. Nō dec̄z
inqt filij xp̄ianū misi in alicio et anere
mozi Ego si vobis aliud exemplū re-
lin quo ipse peccauit Oculis ac mamib⁹
in celū semp intentus. iuscum ab ozoe
spiritum nō relaxabat Et cū supin⁹ sep-
faceret i a p̄b̄ris rogareret vt corpuscu-
lum mutacioē lateris relevaret Simile
me iquit fratres simile celū poa⁹ respice
re q̄z terram. vt spiritus ad dominum
dirigatur. Et h̄ dicens uidit dyabolum
assistere. Quid h̄ inquit astas cruēta
bestia. Richil i me funestū repies. abraz
he me sinus reapiat Et i hac voce sub
archadio i honorio q̄ cepunt circa an-
num dominim. cc. xlviij. vite eius. lxxxi.
spiritum deo reddidit. volutus qz ei⁹ tanq̄
iam glorificatus resplenduit ac chorus
angeloz ibidem canens a mltis audit⁹
fuit. Ad eius transitū pictavi sicut tu-
romia conuenerūt ibiqz magna altercacio
orta est. Dicebant enī pictavi Poste
est monach⁹ nos requiri⁹ omendatū
Quib⁹ illi. nobis ablatus. nob a deo
donatus Nocte igit̄ media pictavi om-
nes penitus sopiuntur. et sic a turomias
p fenestram electum p ligerim nauigio
ad urbem turomicam cū magno gaudio
deportat̄ Beatus aut̄ seuerus colomien-
sis ep̄s cū die dominica loca sancta p
matutinas more solito circuinet. Illa

bora qua uir sanctus obiit angelos cā
tantes i celo audunt Vocāsqz archidiy
aconem interrogat si aliqd audiret et cū
se mil audire diceret. et ep̄s ut diligēte
ascultaret moneret. cepit sursum collū ex-
tendere. aures erigere. et sup sumis artis
culis baculo se sustentans stare. Sed
dū episcop⁹ p eo orasset. quasdā i celo
voces audire se dixit. Cui ep̄s. Dom⁹
me⁹ martin⁹ est qui migravit e mundo
et nūc angeli cum i celū deferūt Demo-
nes autem affuerunt qui eum retinere
voluerunt H̄ nichil suū in eo repētes
cōfisi recesserunt Archidiyacon⁹ igit̄
diem et horam notauit. i tūc martinū
migrasse cognouit. Seuerus etiam mo-
nach⁹ qui vitam eius scripsit cum post
matutinas leuite obdormisset sicut ipse
in quadam ep̄la testat̄. Sanct⁹ marti-
nus albis induitus volu igneo stellati-
bz oculis crine purpureo tenens libz
in manu dextra. quā de vita eius idē seu-
rus scripserat eisdem apparuit. Cūqz post
benedictionē i celum ascendere ipsum
videret et cū eo ascendere cuperet euigi-
lavit. Post hoc autem nuncijs venientib⁹
eadem nocte sanctū martinum migrasse
audiuit. Eo qz die sanct⁹ ambrosi⁹ me-
diolanensis ep̄s missam celebrans sup
altare inter p̄p̄eciā et ep̄lam obdormi-
vit. et cum null⁹ cum excitare p̄sumeret
et subdyacon⁹ misi ipso innuente ep̄lam
nō auideret legere. transactis duaz vel
trium horaz spacijs exatauerunt eum
dicentes. Jam hora p̄terit et populus
valde lassus expectat. uibeat dñs noſ
vt clericus ep̄lam legat. ad q̄s ille. Ro-
lite turbari Frater eſi meus martin⁹ ad
deum migravit. et ego eius funeri obſe-
quium p̄bui. sed ultimam responsionē
vobis exatantibus explere non valui
Tunc illi diem i horā notātes iuenēt̄

santum martinum tunc migrasse ad ce-
lum Cappam eius ut ait magister Jo-
blech reges franciae in prelijs portare
consueuerunt. **Onde** ipius cappe custos
des capellam dicebantur post mortem
autem eius anno sexagesimo quarto cui
beatus ppetuus eius ecclesiam magnifice
ampliasset et in eam corpus eius trans-
ferre vellet semel et bis et teras ieiunijs
et vigilijs insistentes sepulchrum eius
nullaten mouere potuerunt Cuicq; vi-
lent dimittere quidam senex pulcheris
mus eis apparuit dicens. usq; quo tar-
datis Non videtis sanctum martinum
paratum uiuare vos si manum appo-
tis Tunc ille cum eis manus supposuit
et cum summa uolatate sepulchrum le-
uauerunt et in loco ubi nunc colitur po-
fuerunt Senex autem ille post hoc nū
q; comparuit. Nec translacio in mense
iulij celebratur. Hinc q; tunc duo
socij erant quorum unus erat cecus et
alter contractus. Cecus autem contra-
ctum cerebat et contractus ceco manu
demonstrabat Hicq; taliter mendican-
tes in ultam pecuniam acquirebant. Au-
dientes vero q; ad corpus sancti mars-
tim multi sanabantur infirmi. cum in
translacione eius corpus arca ecclesiæ
processionaliter duceretur. Timere ce-
perunt ne predictum corpus iuxta dos
mum ubi manebant duceretur et sic ip-
si forsitan curarentur. Rolebant enim
sanitatem consequi ne deperiret materia
questus fui. Quapropter de illa contumia
fugientes se ad aliam transferebant per
quam corpus nequaq; duci putabant.
dum ergo fugerent corpori eius ex in p-
viso protinus obuauerunt Et quia de
us multa bona prestat multis ambo co-
tra eorum voluntatem continuo sunt
curati licet de hoc plurimum tristarent

Ambrosius autem de sancto martinô
Sic ait Beatus martinus prophami
eroris templo destruxit Texilla picta-
ris erexit mortuos suscitavit ab obse-
sis corporibus demona sua exclusit
ac varijs laborantes languoribus salu-
tis remedio subleuavit Qui ita perfectus
inuentus est ut cristum texisset in paupe-
re et ueste quam egenus accepereat mun-
di dominum induisset. O felix largitas
quam diuinitas operatur. O clamidio
gloriosa diuinitus que militem contexit
et regem. O inestimabile donum quod ves-
tire meruit diuinitatem. Digne huic
domine confessionis tue premia contulisti
Digne et arcanorum subiacuit feri-
tas Digne amore martirij persecutoris
tormenta non timuit Quid erit pro ob-
lacione integri corporis recepturus q
pro quantitate uestis exigue deum uesti-
re meruit et videre hic sperantibus co-
tulit medianam ut alios supplicationi-
bus alios visu saluarer.

De sancto Britto

Brichtus sancti martini dyaco-
nus eiusq; pluriuum emulus
multa eidem sancto conuicia inferebat.
Nam cum quidam pauper martinum
requireret dixit ei brittus. Si illum de-
lirum queris prospice enim Ille enim
est qui quasi amens celum respicit cum
igit pauper a martinô que petierat acce-
pisset vir sanctus brittus ad se vocans
dixit An ego tibi delir videoz brittus.
Quod cum ille preterrecundia se dixisset
se negaret Ait martinus Nonne aures
meas ad os tuum erant quando hoc emi-
nus loquebaris Amē dico tibi q; a domino
obtinui ut michi in episcopatu successas
S; scias multa te in episcopatu ad
uersa passurum quod brittus andies irridebat
dices Nonne vero dixi istum delirum esse.

Post mortem igitur martini bricti⁹ in episcopū est electus. qui deinceps oratione vacabat et licet adhuc super tamē corpore castus erat. Anno autē epat⁹ sui p̄f. m̄ler quedā religiose vestita q̄ eius vestimenta lauabat cōcepit et filiū p̄cepit Tunc oīs popul⁹ cū lapidib⁹ ad eis ianuam congregatus est dicens diu pietate sancti martini luxuriā tuā dissimilauimus Sed iam nequaq̄ pollutas manus osculari valem⁹. Illo autē uiriliter hoc negante adducit ait ad me infantem Quo allato cū. xxx. esset dierum dixit ad eum bricti⁹. Adnro te p̄ filium dei ut dicas corā omnib⁹ si ego te genui Et ille n̄ tu inquit es pater me⁹ populo autē virginē ut quis esset eius pater requireret ille ait. Nō est hoc meū. feci qđ ad me p̄tinuit popul⁹ autē h̄ totū magias artib⁹ attibuebat dices. Neq̄q̄ nobis falso pastoris nomine dñaberis Tunc ille p̄ sui purgacione prunas ardentib⁹ usq; ad tūbā sancti martini cū c̄tis vidētib⁹ deportauit. p̄iectisq; p̄mis vestis eius illesa apparuit. Et ait sic hoc meum vestimentū a pruni manu illesum. sic corp⁹ meum a cōtac tu mūheris est mūdū. Populo autē adhuc n̄ credente sanctū brictū otumelijſ et iniurijſ afficiunt ⁊ a sua dignitate eiabant ut verbū qđ sanct⁹ martin⁹ dixerat impleretur Tunc bricti⁹ flens papā adiit et. vīj. annis ibidē p̄manens. quicquid. in sanctum martinū deliq̄rat penitendo deieuit popul⁹ autē iustum anum p̄fecit et romā cōtra brictū misit ut epatū sibi contra brictū defensaret Quo cū tēderet in quietate vercellēsi vitā finiuit ⁊ armatum loco eius popul⁹ omnis prefecit. Septimo igit̄ anno bricti⁹ cū autoritate pape rediēs sexto ab urbe miliario hospicium accepit. et armem⁹ ea de nocte

spiritū exalauit Qđ bricti⁹ p̄ reuelacō; cognoscens ait suis vt surgerent ⁊ secū ad tumulandū turonensem ep̄m p̄p̄era rēt Cū ergo bricti⁹ p̄ vnā portā ciuitatem ingrederebat. ille autē p̄ alia mortuus efferebat. Quo sepulto sanctus bricti⁹ sedem suam accepit et. viij. postmodum annis p̄sidens ⁊ uitā laudabilē ducens xlviij. anno epatū sui in pace quieuit.

Elisabeth interpretatur deus meus cognovit. vel dei mei septima. vel dei mei saturitas. Dicat ergo primo elisabeth deus me⁹ cognovit qđ deus eam cognovit id ē suo beneplacito obfauit et appbauit. vel cognovit. i. noticiā sue cognitio sibi infudit Sed dicat elisabeth. i. dei mei septima ipsa em̄ habuit septimā dei vel qđ. viij. opib⁹ misericordie se exercuit. vel qđ nūc est in septima etate quiescentiū puentura ⁊ tandem i. octaua resurgētiū. vel ppter. viij. status i. qđ fuit. Ipsa namq; fuit in statu uirginali Sed in statu diuinali. iij. in statu visuali. Quarto in statu activo. quinto in statu contemplatiuo. Sexto in statu religioso. Et nunc septimo in statu glorioso. Et isti septē status manifeste ostinentur in legenda sua ut possit dia de ea qđ dicat i. damiele de nabugodonosor viij. tempa mutant sup eam. Tercio dicitur dei mei saturitas. de⁹ em̄ modo lacuat eam et replete splendore veritatis dulcedine suavitatis ⁊ vigore trinitatis Unde augustin⁹ in libro de ciuitate dei agens de ciuitate dei uiget. i. veritate dei lucet In veritate dei gaudet.

Elyzabeth illustris vngarie fia genere nobilis. Sed fide ac religione nobilioz stirpem tā nobile nobilitauit. exēplis illustrauit miracul

et decorauit gratia sanctitatis. Quam
autem nature supra naturam quodammodo
exulit dum puella regalibus nutrita
deliciis omnia puerilia aut omnis contem-
pneret aut eadem dei obsequium manu-
paret ut liquido clareat tenera eius i stan-
tia quae simplicitate viguit quanta dul-
cia deo coecepit. Et hinc siquidem cepit bo-
nis assuescere studiis ludos spnere va-
nitatis successus pspceros fugere mudi p-
ficere semper in reuerentia dei. Cum adhuc
esset quinquennis. in ecclesia oratione gra-
tam sedula permanebat ut eam eius foda-
les vel amille auellere vix valeret. quia
cum amille vel coetanee obseruarent ali-
quam de illis causa ludi versus capulam
insequi videbat. Et hoc intrandi ecclesiā
opunitatem captaret quam ingrediens ge-
nua flecebat aut paumento totaliter
incumbebat et licet literarum periculam
non haberet tamē coram se in ecclesijs se-
pe psalterium expendebat. ut quodammodo
se legere fingeret. ne velut occupatam
quis impedit. se quae cum puellis ad ter-
ram pstrata ludi specie mensurabat. ut
sunt tali occasione deo reuerentia exhibe-
ret in ludo etiam et annulorum et alijs lu-
dis spem totam in deum ponebat. Et ex
hijs que puella puula luctabat vel ali-
as peculiaiter possidebat puellis paupi-
culis decimas exhibebat inducens eas
ut sepe oracō; dominicā dicerent et cres-
bro virginem salutarent crescens vero
per etatem temporis crescebat amplius
per effectum deuocionis. Nam beatā vir-
ginem dei genitricem in sui patronam
et aduocatam et beatum iobem euangeli-
stam in sue castitatis cultodem elegit.
Cum enī singule cedula singulorum apos-
tolorum nominib; inscripte altari im-
ponerent et quelibet aliarū puellarum
casu sibi cedulam contingente acciperet

ista oratione fusā tribus viab; cedula
ubi nomen sancti petri erat inscriptum
ut desiderabat accepit ad quem tanto de-
uocacionis ferebat affectu. ut nichil in ei
nomine parentibus denegaret. Ne vero
mundi successus sibi nimium blandire
tur cotidie in rebus prosperis sibi aliquid
detrahebat. Cum enim in aliquo ludo sibi
prospero succederet. reliquā intermittens
dicebat nolo procedere. sed propter deum reli-
quā intermitto. Cum ad choreas quae
cum puellis ceteris aduocata cum viuū
arcantum peregrisset dicebat. Sufficiat
vobis unus circuitus. iam propter deum
alios dimittamus. et sic per talē modū
puellas a vanitatibus separabat. Vesti-
mentorum lascivios usus semper abhorru-
it et omnē in hijs honestatē dilexit. cer-
tum quae sibi numerū oracionum inclinxerat
quē si quando aliqua occupatione pres-
uent. non potuisset perficere et ab amal-
lectum ingredi cogeret cui celesti spōso
vigilāter soluebat. Dies quae sol-
lemnies puella nobilis tanta deuocōe
colebat ut etiam matricas sibi confisi nul-
la ratione pateretur ante quā missarum so-
lemnia cōplerentur. Cyrotcarum etiā
usus ante meridiem in diebus dominicis
as sibi interdixit volēs in hoc et sacre de-
ferre solemnitati et sue satisfacere deuocō
ni propter quae solita erat ad hec et similia se-
p. votum astringere ne quis eam possit
aliquibus suasionib; a suo proposito re-
noscere. Officium ecclesiasticum audie-
bat cum tanta reuerentia. ut cum sacra
legerent euangelia vel sacra hostia confi-
teretur matricas si forte consute essent sol-
ueret monili deponeret. et capitis orna-
menta in imo locaret. At ubi gradum
virginalē prudenter texit et innocentē
percurrit coniugalem gradum intrare o-
pellit. utpote que ad hunc trono paterno

impetio vnguebat fructum pceptura tri-
cesimum que fidem trinitatis seruauit mi-
de caligo pceptorum. Consensit igit
litter imita in copulam coniugalem nō
ut libidini cōsentiret sed ne patris pre-
ceptū cōtemneret i ut filios educandos
ad dei seruatum pcear et. Quāuis em
fuerit legi thorū cōiugalis astrepta nul
li tamē delectacōi fuit subiecta qd in de
māfoste vñst quoniam in māib⁹ mas
gistrī cōradi votū emisit q si viro suo
eam superiuere contingere continen
tiā ppetuam obseruaret. Fuit igit lant
grawo turigie sociata coniugio put re
gal exigebat magnificēcia i disposicio
ordinauit diuina vt scilicet ibidem mul
tos ad dei amorē adduceret et in cultos
homines edoceret licet autē mutauerit sta
tum mentis non mutauit mentis affe
ctum. Quāte autē fuerit deuociōis
et humiliaconis ad deum. Quāte austē
ritatis et abstinentie ad seipsum. Quāte
largeatis et misericordie ad pauperes
ex hijs que subiecta sunt apaus declara
tur. Nam in oracione tanti optat seruo
ris ut etiā ancillas ad ecclesiam gradū
conato pueniret ut quasi quibusdam
clādestinis oracōib⁹ aliquā dei gratiam
impetraret. In nocte ad oracionem sepe
surgebat rogāte eā marito ut sibi pcer
et quieti alicui corp⁹ donaret. Ordina
uit autē cum quadam domicella sibi i
ter ceteras magis familiari. Ut si forte
somnia depresso non surgeret eam pede
tangens excitaret. Quādam vero vice
pedem domini tangere volunt i casu in
pedem mariti impedit. qui subito exata
nus rem ut erat didicit et patienter suffe
rens prudenter dissimulauit i ut oracō
mū suaz deo p̄mque redderet sacrificiū.
sepe ipsum irrigabat habundāca lacri
marum quas quidem lacrimas funde

bat secunde et sine aliqua indecenti vul
tus pmutacione ita vt semp cum dolos
re flaret et de dolore gauderet et hoc qua
dam vultus leticia venustaret. tante se
humilitati subiecat ut ppter dei amorē
vilia i abiecti non spernet et hoc cum
deuociōne inimi i pperceret. Nam infirmū
quendā multū deformē capitis fetore hor
ribile ī sine p̄prio recliniuit i horridū
cīmē nudens eius caput. callis ridentib⁹
laur. In rogationibus semp pcessiō;
nudis pedibus mdua. Imēis sequebas
et i predicationum stacōib⁹ inter paup
erias tanq̄ paup et humili. residebat
in purificacione post pcam nequaq̄ se
vt texere gemmis ornabat vel vestibus
deauratis rego. Sed exemplo inteme
rate i puerpe filiū p̄p̄is gestans in vi
mis ipsum ad altare cum agno i cande
la humili offerebat ut ex hijs i seculi
pompam conditam ostenderet et
se illibate puerpe conformaret. Dem
domum rediens vestimenta ipsa cum q
bus ad ecclesiam pcesserat alicui paup
mulieri tribuebat. Acadit quoq; ad
sue humilitatis p̄contū q ipsi libera
tate precellens i dignitate sublimis cir
iusdā viri scilicet magistri cōradi paupe
ris i mendici sed tamē sciencia et religi
ōne p̄cipui saluo iure matrimonij et
cōsentiente marito obediecie adeo se hab
iebat ut quidqd p̄caperet ipsa cum reue
rēa i multo gaudio adipleret. Ut ex h
i obedientie paperet meritum i dominis
saluatoris qui factus est obediens usq;
ad mortem imitaretur exemplum. Quā
dam autē vice ad quandā predicationē
ab ipso vocata supuente marchio
missa missenense impedita non venit. Qd
ille egre ferens tantam quis obedientia
retapare noluit donec usq; ad carissimā
expoliatam cum quibusdā ancillis fuq;

que culpabiles fuerant fortiter verberari fecerat. sibi quoq; tam abstinentiam et rigorem imponebat. ut corpus suum vigiliis disciplinis et ieiunis maceras ret. Nam sepe a uiri thoro abstemens noctes ducebat insomnes. ut oracionibus posset insistere. et in abscondito patrem celestem orare. Cumq; somni interpellaret necessitas filper strata tapetia dormiebat. Sed cum maritus abesset cum sponso celesti in oracionibus pernoctabat. Sepe etiam per manus ancillarum facebat se in cubiculo fortiter verberari. ut saluatori flagellato vicem rependeret et carcere carnem ab omni lascivia coherceret. Tantam autem in alto et portu temperantiam exhibebat. ut immensa mariti inter diuersa ferculorum genera interdum pane simplicia esset contenta. Magister enim contradic sibi interdixit ne de abis mariti quidq; contingeret. de quibus sanam conscientiam non haberet. qd ipsa tanta diligentia obseruavit. ut alijs diuersis delicijs abundantibus ipsa cum ancillis suis abis grossioribus viceretur. Sepe tamen ad mensam sedebat abus manu contractabat et dnuidebat ut ex hoc comedere videarentur ne superstitionis notam incurseret sed uerbantate tali cunctos conuicias letificaret. Quadam vice cum longi itineris fuisset labore depresso et marito et sibi fuissent abi diuersi oblati qui ut credebantur de iustis laboribus acquisiti omnino abstinuit. et migrum panem et durum in aqua madida calefactum cum suis ancillis pacienter comedit. ob hoc quosdam redditus iustos vir suus sibi assignauerat. de quibus cum quibusdam ancillis suis que sibi ad hec omnia consentiebant huebat. Sepe autem abus curie respuit. et aliquorum bonorum viros.

abarca requisivit. Nec autem vir suus omnia cu patientia suportabat. asseverat q; hoc et ipse libenter faceret si turbacionem sue familie non timeret. Statum quoq; paupertatis in summa gloria fuit mouere affectabat. ut et christo pauperi vicem rependeret. et mundus in ea mi proprium haberet. Quapropter interdum cum sola esset cum ancillis vestimentis vilibus induens se. et despecto velo caput suum operiens dicebat. Taliter incedam cum ad statum venero paupertatis. Licet autem sibi abstinenzia frenu imposuerit. Tanta tamen liberalitate se ad pauperes effundebat. ut nullum aliqua premi media patretur. Sed omnibus adeo largissime subueniebat. ut omnes eam matrem pauperum acclamarent. Septem enim misericordie operibus tota vigilancia insudabat ut regnum puerum perpetuo regnatura persaperet. et paternam benedictionem cum benedictis ad dexteram possideret. Ipsa namq; nudos vestiebat. Siquidem vestimenta impendebat pauperibus nudis peregrinorum et pauperum corporibus sepeliendis et pueris baptizandis quos quidem pueros sepe de sacro fonte leuabat. et proprijs mamibus eorum vestimenta suebat ut opinitate distracta eis liberis subueniret. Accidit autem viciuidam paupercule quoddam satis bonum tribueret vestimentum. Illa autem visdens donum tam magnificum. tam ingenti gaudio est perfusa ut ad terram cadens mortua crederetur. Quod beatam elizabet videns. doluit se sibi tanta dedisse. timens ne sibi fieret causa mortis. Sed tamen pro ea orauit et ipsa sancta surrexit. Sepe autem ipsa cum ancillis proprijs mamibus lanam fabebat. Et inde vestimenta fieri facebat

ut ex hoc bonorum laborum glorioſū
reaperet et fructum et exemplum vere
humilitatis preberet et de p̄p̄ij corporis
laborib⁹ elemosinā daret deo. ipsa esuri
entes pascebat. pauperib⁹ em̄ alimetata
prebebat a deo ut languiſio uiro ſuo p
fecto ad curiam friderici imperatoris que
tunc erat cerimone ipsa omnem annos
nā de ſuis grangijſ collegit et cōgrega
tis vndeūq; pauperib⁹ quotidie eis ne
cessaria ministrabat eo q̄tunc caritati et
fames valida immebat. Sepe autē cū
pecunia eis deficeret ornaſenta vendes
bat ut pauperibus ſubuemret. multa
em̄ ſibi et ſuis anallis confuevit ſubtra
here et pauperibus reſeruare. Ipsiſ ſitten
teſ potabat. Quadā autē vice ceruſiam
pauperibus diſtribuens. cum vniuersi
ſufficienter dediſſet inuenitum eſt q̄ vasa
nullam habuit dimiſionem ſed ean
dem quā prius menſuram ſeruavit. Ipsiſ
hospicio peregrinos et pauperes fuſcipi
ebat domum em̄ maximā ſub altissimo
caſtro ſuo cōſtruxit in qua infirmorū
magnam multitudinem refouebat quos
diebus ſingulis non obſtantे difficultate
aſcensus vel deſcens⁹ viſitans et om
nia necessaria ministrabat et verbis exa
tatorijſ ad patriā inducebat et licet om
nem corrupcionem aeris ſemp egre por
tauerit infirmorū tñ corrupcōnes ppter
dei amorem etiam tempore eſtuo tion
abhorruit ſed remedia adbibuit. velo
ppriij capit̄ terſit et manibus ppriij cō
trectauit licet analle talia non tolēra
reſt. in eadē q̄d domo pureulos feminaj
nutriri cum ſumma diligentia faciebat
quiſ ſe tam dulcē et humilem exhibe
bat. ut eam omnes matrem vocarent
et intrantem domum cuncti tangiſ ma
trem filij ſequerent et ante ſe cateruati
cum ſummo studio collocarent. Ipsiſ

vero et olliculas et anulos viticos
et quedā alia uerba emi fecerat ut pueri
ludos pueriles in talibus exercerent que
dum in pallio p̄p̄io equitās in caſtrū
deficeret de rupe altissima ſup lapides ce
cidarent. Sed nulla in eis leſio eſt muē
ta. Ipsiſ infirmos viſitabat. miferorū
enim cōpassio adeo amimum eius vendi
cabat q̄z eorum hospicia frequenter p̄q
rens eos ſollicite viſitabat eorū cauer
nulas familiariter et deuote ſubintrans
nec diſſicultate vie ptena nec longitu
dine laſſita quibus ſubuemebat in ne
cessarijſ et verba exhibebat consolati
ppter qđ exquintuplia cōſideracione re
munerationē acaperet ſcilicet ex digna
cione viſitatiōnis ex labore itineris ex
affectu conſappionis ex affatu consola
tiōnis et ex largicōne muneriſ. Ipsiſ ſe
pulturas pauperum frequentabat. Aē
te namq; deuota pauperum curzebat ad
funera et viſtes quas ppriij manibus fe
cerat eorum corporib⁹ coaptabat adeo
ut ſemel velum ſuū limeum magnum in
pres cōcideret et cuiusdā pauperis corp⁹
muolueret forū et funera pprijs mani
bus cōrectabat et in ipſorū obsequijs
deuota manebat. Inter hec laudanda ē
deuocio viri ſui qui licet negocijſ mul
tis eſſet impliatus in dei famē obsequio
erat deuotus et quia taliter pſonaliter i
tendere non valebat. vro ſue potesta
tem cōciferat agendi omnia que dei ho
norem respicerent et anime ſue ſalutem
afferrent. Cupiens vero beata elizabet ut
vir ſuus in fidei deſtinatione potencia ſue
arma ſalutem afferrent couerteret ipſu
ſalubri exhortatione inclupit ut ad ter
ram ſanctam pgeret viſitandā. ubi dū
eſſet ipſe Languiuſius princeps fideliſ et
deuotus inclitus fide integra et deuocōe
ſincera deo reddidit ſpiritu ſuoꝝ operū

fructum recipiens gloriosum et sic ipsa vi
dualem statum cui deuocōe amplectitur
ne vidualis continende p̄mio frauda
retur sed fructum ix. papet. ut pote que
decalogum preceptorum cū. viij. miseri
cordie opib⁹ obseruaret. Verū cū mora
uri sui p̄ totā fuissz turigia diuulgata
de patria ipa tāq̄ dissipatrix i prodiga
a q̄bda⁹ vasallis urit sui turpiter et ro
talit electa ut ex h̄ ei⁹ patientia claresce
ret i paupertatis diuceptū desideri⁹ obti
nerz. Aduenēt igit nocte i domo cui⁹
dam tabnarij i loco ubi porta iacuerat
se recepit deo grāias mltas agens. Mora
vero matutinali ad domū fratrz nimor
pges rogavit vt p̄ sua tribulacione deo
grāias agerent et te deū laudam⁹ cātarent
Sequēti die domū cui⁹da⁹ sui emuli cū
suis puul nissa est igit̄ art⁹ sibi loco
ibidē ad modū assiḡto. Que dum ab hos
spite et hospita pl̄imum ḡuarer patietib⁹
vale fecit dicēs libēter homib⁹ vale face
rē si beneficos inemire. Copla igit ad lo
cum p̄oz̄ redi⁹ i paulos suos ad lo
ca dñuersa alendos trāsmisit. dum vero p̄
quidaz viā strictrā luto p̄fundō plenam
sup quosdā lapides ibidē positos p̄geret
et verula quedaz cui iam mltā beneficia
tulerat sup eosdēz lapides trāsiens eidem
cedere recusaret ipsa i lutū p̄fundum ce
cidit i surgens vestimenta sua gaudēs et
ridens abstersit. Post h̄ autem abbatisa
eius materterā ipsi⁹ minui paupertati ope
tiens ad episcoputi. Habet ergēn ipsius
auunculum eā duxit. Qui eam honeste
fuscipliēs caute retinuit i tendēs ipsaz secū
dis nupcij⁹ coplare. Qd̄ cū analle q̄
secū continentiaz voverat didicissent et ex
h̄ se mltis lacrimis affligeret be. Elyzab⁹
cū gemitu h̄ retulerūt. Que eas oportas
ait confido in domino p̄ cui⁹ amore con
tinuam p̄ omni p̄petuā q̄ meum p̄positū

firmum custodiet i omnez uolentiam
steret i consilū humanū dissoluet. i si
forte auunculus meus voluerit me ali
cui copulare animo dissentiam i verbis
pariter contradicam. Et si nullum ait⁹
michi euadendi superesset remedium. na
sum michi p̄pum derruncarem vt me sic
deformem quilibet abhorceret. Cum igit
tur de mandato ipsius episcopi ad quod
dam castrum inuita fuisset deducta mo
ratura ibidem donec in coniugium tende
re tur. Et ipsa suam castitatem domino
cū lacrimis commendasset Ecce domine
no disponente ossa urit sui de ultra mas
tris partibus deferuntur. Jussa est
figitur ab episcopo reduci vt ossibus
uri sui deiota occurrat. Ipsa ergo ossa
ab episcopo cum honorabili processio
ne i ab ipsa cum multa deuocione i la
crim arum effusioe suscepta sunt. Que
cōuerza ad dominum dixit. Gracias tibi
ago domine quia in susceptione ossium
uri mel dilecti tui me miseram consola
n dignatus es. Tu scis domine quia licet
ipsum te amantem multum amauerim
tamen ob tuī amorem eius presencia ca
rui et in sancte terre tue subSIDium desti
nau. Et quamvis delectabile michi ēt
adhuc cum eo vivere tali condicione.
vt cum ipso per totum mundum pauper
cula mendicarem tamen te teste contra
tuā voluintatem vno cōme ipsum nō
redimerem nec ad uitam mortalem ire
rum reuocarem. Ipsum autem et me
tue gracie recomendo Verum ne fructū
ceutisimum perderet qui perfectio nem
eu angelicam seruantibus datur qui de
sinistra miserie ad dextram glorie transfe
runtur Religiosū habitum induit uestes
sez grāias humiles i abiectis. Cōtinē
cam Post mortem urit p̄petuam ser
uans oordienas perfectam custodiens

et voluntariam paupertatem amplectes
 fuit aut eius habitus tam despectus ut
 deferret pallium griseum panno coloris alte-
 rius plogramum. manicas etiam tunice
 ruptas alterius coloris panno habuit
 emendatas. Pater vero suus rex ungarie
 audiens filiam suam ad tantam deu-
 misse inopiam comitem quendam ad eam
 misit ut ipsam ad paterna limina redu-
 cere percutaret. Qui videns eam tali ha-
 bitu ornatam cernensque sedentem humi-
 litate et filantem pre confusionem et admis-
 ratione exclamans dixit. Nunquam filia
 regis tam vilibus habitu apparuit nec la-
 niam aliquam filare visa fuit. Cum ve-
 ro pro sua reductioe vehementer istitisset nullas
 tenet acqueavit cum paupib; males in pau-
 pertate degere quod diuicijs multis cum di-
 uitib; abundare. ut vero eius animus
 in deum totus transiret et intenta eius
 deuocō nullū impedimentū haberet rogauit
 dominum ut omnium templum con-
 temptum sibi infunderet et filiorum di-
 lectioneni a suo corde auelleret et con-
 tra omnes contumelias contemptum et
 constanciam largiret fusa vero oracio
 ne auditus dominum sibi dicente exau-
 dita est oratio tua que dixit ancilla.
Exaudiuit dominus vocem meā. quia et
 omnia tempalia ut stercora reputo et
 de filiis meis plus quam de aliis proximis nō
 euro et mei contemptum et obprobria p-
 uiendo nichil quod aliquid iam diligere vi-
 deor nisi deum. Magisterque conradus se-
 pe sibi molestia et contraria imponen-
 bat et. quos amplius diligere vide-
 bat et ab eius consorcio separabat as-
 deo ut duos fideles amillas et predile-
 ctas que a fruentera sua secū fuerant enu-
 trite ab ea remouerit multis effusis lacri-
 mis. **H**inc et inde. hoc faciebat autem vir-
 sanctus ut eius voluntatem frangeret.

et ut ipsa suum affectum ad deum tota-
 liter erigeret et ne aliqua de ancillis pri-
 stinam gloriam ad eius memoriam re-
 uocaret In his autem oīb; inueniebat et
 velox ad obedientiam et constans ad pa-
 cienciam ut per pacientiam animam suā
 possideret et per obedientiam victoria deco-
 retur. Dicebat quod se propter deum tantum
 timeo hominem mortalem quod tamen time-
 re debeo iudicem celestem. Ideo autem mas-
 gistro conrado pauperi et mendico non
 alicui diuini epo obedientia facere uolu-
 it omnem occasionem temporalis conso-
 laconis a me penitus abdicaret. Qua-
 dam vice dum claustrum quadrūdā san-
 ctimonialem ab eis obnoxie rogata ini-
 triasset non habita licencia a suo magis-
 tro fecit eam tam grauite verberari ut
 post tres ebdomadas in ea vestigia vir-
 berum appareret. Dicebat autem suis ancil-
 lis se et illas consolans. Dicitur gramen
 fluvio mundante deprimitur et decrescen-
 te erigitur. Hic nos aliqua afflictione
 aduentore debemus per humilitatem sub-
 mitti cessante vero ad deum per spiritualē
 leticiam eleuari. Tante se humilitati dep-
 mebat ut nullatenus pateretur quod ancille
 eam dominam appellarent sed singulari-
 tantum ad eam numero loqueretur eo
 modo scilicet quo inferioribus loqui so-
 lemnis. **H**oc uellias insuper aliaque coquine
 videntia lauabat et ne ab ancillis phi-
 beretur eas ad loca alia. transmittebat
 Dicebat etiam si vitam aliam magis
 respectam inuenisset ipsam precius ele-
 gisset. Ceterum ut cum maria optimā
 partem possideret sedule contemplacōt
 uacabat. In qua quidem contemplacio-
 ne specialem gratiam habuit lacrimas
 fundere celestes visiones crebro vide-
 re et ad amorem alios inflammare. quoniam
 quidem magis iocunda videbatur tunc.

io cuncte deuocacionis lacrimas emblebat
ita ut lacrimae de vultu eius iocunditate tan-
gē de fonte serenissimo effluere viderentur.
ut simul fleus videretur et gaudens
Nunq̄ in deformitatem vel rugas vul-
tum ex fletu conuertens. Dicebat enim
de his qui vultum in fletu deformant
videntur quasi dominū deterrere. Denique
enim domino quod habent cum iocunditate et hilaritate.
visiones celestes in
ipsa fui oratione et contemplatione sepe
videbat. Quadam vero die sacro qua
dragesimali tempore in ecclesia existens
sic ad altare oculis defixis intenta ma-
nebat ac si ibidem dei presentia miraretur
vbi per magnum spacium consolata
diuina est reuelacione refecta. Demide
domū reuersa dum se pre debilitate in a-
alle gremium appodiasset. Et illa profene
nestra oculos ad celū defixos atolleret
tanta hilaritate vultus eius profunditur
ut etiā risus mirabilis sequeretur. Que
cum diu tota iocunda visione letifica-
ta fuisset subito in lacrimas est cōuersa.
Rursus oculos aperiens pristina iocum
ditate pfruitur oculisq; claudēs p̄stmis
lacrimeis irrigatur et sic usq; ad comple-
torium talibus est diuinis consolacioni-
bus immorata. Cū vero diu tacens nul-
lum verbum emisisset penitus. tandem pru-
pens locuta est dices ita domine tu vis
esse mecum et ego tecum et nunq̄ volo
a te separari. postmodū cum ab amulis
rogaretur ut ad dei honorem et ipsarū
edificationem quid viderit indicaret Ies-
la ipsoq; importunitate deuicta ait. Vis
di celum apertum et ihesu se ad me beni-
gmissime inclinans vultumq; ad me
sincerissimum ostendente. Ego vero de
sua visione ineffabili iocunditate p̄fusa
de suo recessu remanebam multo mero-
re delecta. Qui mei misertus iterum me

fui vultus ostensione letificans ait. Si
tu vis esse mecum ero tecum. Cui ego
Respondi. p̄ ut me loquentem audistis
Cūq; rogaret ut etiā visione quā iuxta
altare vidi exponeret illa respondit. Que
ibi vidi n̄ expedit enarrare. ibi tñ i gau-
dio multo fui et dei miranda spexi. Sepe
autem oratio tanti feruoris muemebat
ut etiā alios inflammaret. Juuenem nā
q; quendam seculariter induitū ad se vo-
cans ait. Videris nimis dissolute uiuere
cū deberes creatori tuo seruire. Velles ne
q; p̄ te deum orarem. Et ille volo et id
vehementer exposco. Cum igitur oratio
mi se dedisset et iuuenē similiter p̄ se ora-
cionis incumbere monuisset iuuenis alta
voce clamauit dicens. Cessate domma-
ab oratione iam cessate. Sed cum illa
attenuat oratio iuuenis alacramas dixit
Cessate domina qz totus deficit et conbu-
tor. Ipse enim tanto calore fuerat suc-
cessus. et totus sudans et sumans cor-
pas et brachia velut amens iactaret.
adeo ut pleriq; occurrentes. ipsumq; te-
nentes vestes ei⁹ pre nimio sudore madid-
das inuenirent. et estum eius ferre non
possent. Ipso vero clamante et dicente to-
tus ardeo et consumor. Ut vero beata
Elizabet oracionem complevit. iuuenis
estuare cessauit. Qui rediens ad seip-
sum et diuina gratia illustratus ordinē
fratrum minorum ingressus est. Illa
autem inflamatio sic ostensa feruore or-
acionum suarum igneum demonstrabat
Qui tam validus extitit q; etiam frig-
idum inflammavit. Sic ille carnali-
bus assuetus et spiritualibus non dum
ydoneus talia capere non valebat. Ad-
sumum vero cumulum perfectionis
pp̄ marie contemplacionis ocam non
deseruit marthe officium laboriosū sicut
sup̄ in vijs opib; misericordie est ostēssū

nichilominus tñ postq̄ religiosum habbitum m̄dūt sedule pietatis operibus deseruit. Nam cum p dote sua duas marchas receperisset ptem in pauperes distribuit et de reliquo in marpurk i magnum hospitale construxit ppter qd omnes eam reputabant dissipatrice et pdigam et cuncti appellabāt eam insanam i qz omnes iniurias nouerat gaudenter accipere imp̄erabāt ei q nimis asto memoriam viri sui a corde abiecerat que taliter exultabat Postq̄ autem hospitale construxerat seruicijs paupm se se tanq̄ ancillam humilem mancipavit Nam pauperibus sollicita ministrabat vt eos etiā balnearet i in lectis collocaans adeo vt ancillis gratulabunda diceret Quā bene nobiscum agitur. qz dominum sic balneamus et tegimus In ipso aut pauperū obsequio sic humili se habuit q puerulum quendam monoculū et scabie pessum. vna nocte septē vicibus p̄p̄ris brachijs ad locum necessitatis detulit et pannos ipsius fedatos libenter lauit. Quandam etiā mulierē horribiliter leprosam sepe ablucens in lectulo collocauit ulcera terges i ligās medicamenta adhibens vngens et preci dens eius etiā pedib⁹ pstrata corrigias calciamentorum soluēs. ipsos aut infirmos ad confessionem et comumica cōnē inducens vtilā quādam penitus renuē tem verbere castigatā induxit Cum vero a paupm vacabat officio filabat lanā de quodam monasterio sibi missam et p̄cum qd inde accipiebat pauperibus diuidebat Cum aut post multā paupertatem quingentas marchas p dote sua receptas paupib⁹ diuidēret i omnibus ordinate locatis ipsa succincta transiēs ministraret Posita est lex vt si quis in aliorum pauperum preiudicium locū mu-

taret ut iterū acaperet capillorum suorum detruncacionem aliquā sustineret Et ecce quedam puella nomine radegundi mira capilloz p̄critudie pollebat i transitu aduenit n̄ ad elemosinam sed vt quandā sororem suam infirmā visitaret Que cum tanq̄ legis prouari catris ad beatā elizabet adducta fuisset eius capillos p̄tinus detruncari māda uit ipsa flente plurimū reluctante. Cū vero quidam de astātib⁹ eam innocentē assereret. Illa ait saltē de cetero non poterit cū tanta capillorum ambicōne ad chōreas accedere nec cum illis vanitas aliquas exercere. Interrogata vero puella a beata elizabet. vtrū aliquando salubris vite p̄positū concepisset R̄ndit q iam dui habitū religionis assumptisset nisi tanta fuisset mea dilectio i capillis Et illa carius eit michi q capillos pdideris q̄ si filius meus fuisset sublimatus Continuo igitur puella habitū religionis mduit et in hospitale cum beata elizabet degens laudabilem vitam duxit Cum quedā paupcula filiam pepisset. beata elizabet filiā de sacro fonte leuavit et nomen suū ecclesie imposuit i matrī necessaria ministravit ita vt de pellicō ancille sue mamicas auferēs ad inuoluē dum puellam sibi tribueret et cālceos p̄p̄ios ecclesie donaret. Post tres autē septimanas mulier dimissa puella latenter cum viro suo aufugit Qd cū sanis cte elizabet nunciatur fuisset in orationē se dedit et vir et mulier ultra p̄gredi nō valentes ad ipsam coacti redierunt. et ab ea veniam postulantes Quos vt uistum erat de ingratitudine redarguens eis puellam nutriendā tradidit et de necessarijs eis p̄uidit App̄inquante vero tempore quo dominus dilectam suam de mundi ergastulo vocare disposuit.

ut que cōtempserat regnū mortaliū res-
gnū papet angelorū. dū febre corsepta
decumberet et ad parietem faciem versam
tenet audita est a circumstātib⁹ dulcis
similis p̄m̄re melodiam. Que cū ab
vna ancillarum quidnam hoc esset p̄
conctata fuisset illa r̄ndit. auicula qdā
inter me et parietē se ponens tam suavit
ceavit q̄ me ad cauendum similiter p̄
uocauit. In ipsa autē sui egredudine sp̄
hilaris extitit i nūq̄ ab oratione ces-
savit vltima vero die ante eius transitū
dixit eis Quid acture essetis si diaybo-
lus ad vos adueniret. Post paululum
vero alta voce quasi dyabolum licen-
ans fuge trib⁹ viab⁹ exclamauit. De
inde dixit. Ecce app̄iquat media nor-
in qua hora cr̄stus nasci voluit i preses-
p̄io requieuit. App̄iquante vero horā
sui transitus ait Jam tempus instat in
quo omnipotens de⁹ eos qui amici sui
sunt ad celestes nupciis euocauit Post
paululum vero anno domini. m. cc. xx.
vi. ad extremā horam veniens dormiuit
in pace. licet autē eius venerabile corp⁹
inhumatu quatuor dieb⁹ iacuisset. nul-
lius tamē feror ex eo pdib⁹. qz qui
dam odor aromaticus cunctos refitens
exalabat. Tunc autē vise sunt auicule
multe sup cacumē eccl̄sie congregate. q̄o
nūq̄ aliquis prius viderat. que tam
suavi modulacione cantabant i tanta
varietate modos cātandi formabantur
cunctos in admiracionē adducerent eo
q̄ eius esequias quodāmodo agere vī-
derent. Multus autē ibi fuit clamor pau-
perum. Multa deuocio populoꝝ. ita vt
alij capillos capit⁹ detruncarent. alij
particulas pannorum maderent. et hec
p̄ funimis reliquias reclamarēt. Eius autē
corpus in monumēto est positū. qd̄ post
modum redundare oleo est. reptum est

igitur in eius transitū quā ante ipsa beata
elizabet fuerit sanctitatis. et hoc quo ad
auicule modulacōem et demōis expul-
sionem. Illam autem auiculā que in ter
ipsam i parietem se posuit et tam dulce
ceavit. q̄ etiā ipsam ad cātandum in-
duxit credimus fuisse eius angelum qui
fuerat ad eius custodiā deputatus qui ei
deī eternū gaudiū nūc auit. Sicut
ēm̄ re p̄bis interdum ante suum transi-
tū reuelatur. eterna fui damnatio ad
maiorem fui dñsōz. sic electis interdū
reuelatur eterna fui saluacō ad maiore
fui consolacionē. Ille autē cantus quē
ipsa p̄tulit. fuit immensum gaudiū. qd̄
ex tali reuelacione concepit. quod quidē
tam immensum extitit. qd̄ in cor de tota
liter capi n̄ potuerit. sed se p̄ suavitatis
voce manifestauit. Dyabol⁹ in sup̄ si for-
te aliqd̄ ius haberet ad sanctos etiā mo-
rientes accedit. qz qr̄ in beata elizabeth
ml̄ iuris habuit Ideo turpiter licenciat⁹
aufugit. Per hoc igitur intelligi datur
quāte fuerit castitatis. a qua i dyabol⁹
territ⁹ fugit i cui angel⁹ eternū gaudiū
nūtiauit. Manifestu est secūdo quāte sus-
erit mundicie et puritatis i hoc quo ad
odoris exalacionem. Quia em̄ corpus
eius om̄i mundicia i castitate in vita
tenuit. Ideo in morte odoris suavitate
fragauit. Manifestum est tertio quāte
fuerit excellēcie i dignitatis. et hoc
quo ad ad auium iubilacionem. Illas
ēm̄ aues que in cacumine eccl̄sie iubi-
lantes et cātates apparauerunt. Credi-
mus fuisse angelos qui a deo missi fue-
runt. vt eius animam in celum deser-
tent. Et corpus celestibus iubilacio-
mbus honorarent. Sicut ad repro-
bos morientes multitudo conuenit de-
monum. vt eos terroribus ceuident.
Et eorum animas ad tartara rapiant.

Sic ad electos decedentes multitudo cōfuit angelorum ut eos confortet et eorum ammas ad celestia regna pducant **A**manifestum est quarto quāte fuit misericordie et pietatis i hoc quo ad olei emanationem **D**e eius enim corpore oleum emanavit qz in uita misericordie operibus tota redundauit **O** quant⁹ pietatis visceribus eius nūc affluit spūs cui⁹ profundī oleo muentū est in puluere iacēs corp⁹ **M**anifestum est quinto quāte sit apud deum potestatis et meriti i hoc multiplicia miraculorum operacōe **P**ostqz em̄ de corpore transiit deus eā multiplicia miraculorum gloria illustrauit quorū quedā inferius fuit posita multa vero breuitatis gratia intermissa **I**n pribus siquidem saxonie monasterio quodam hīldē dyoceſ. **M**onachus ordinis cyst. heinric⁹ nomine tanta fuit infirmitate depresso et granibus dolorib⁹ circumatus ut oēs ad compassionem induceret i clamoribus inquietaret **Q**uadā igitur nocte apparuit sibi quedam venerabilis domina vestibus albis amicta que eum ad monuit ut si sanitatem recipere cuperet beate elizabet se deuoueret sequēti nocte simili p̄suadens apparuit **I**lle autē cū abbas et prior decessent de osilio superioris votū emisit **T**ercia nocte eidem apparens signum crucis sup eum edidit et ille continuo sanitatem recepit **C**um autē abbas et prior redeuntes hec audissent mirari quidem de sanitate ceperunt s̄ deuoti adimplecione plurimum dubitarunt cum nulli monacho liceat aliqua vota emittere nec se ad talia obligare **A**diebat qz prior moachos sepe ad huius illicitas specie boni demonum apparitione deludi et ideo esset illi monacho consulendum ut mentem suam instabilem confessioe firmaret **S**equenti igitur nocte eadem p

sona q̄ pri⁹ sibi apparet̄ dixit **I**nfirm⁹ semperis donec ipreas qd uowisti statim ergo eadem infirmitas ipsum ararit puit et eisdē doloribus torqueri cepit **Q**d cū abbas audisset ipsū statim liceauit i ceram p ymagine facienda dari precepit **Q**ui mox sanitate recepta votū suum adimplere studuit i illius infirmitatis nichil postmodum passus fuit puerilla quedā nomine benigna magunt dyoceſ. cum ab ancilla potū petiss illa cōmota potum porrexit dicens **A**cipe i dyabolum bibe **N**isiqz est puelle ut ardēs tytio p ei⁹ gurt descēderz adeo ut se in collo pati clamaret continuo igitur venter eius instar vtris itumuit i qzdam in eius ventre p singula membra discurrete visum est **I**lla vero gemitus miserabiles faciens i voces insanas emittens obsessa a demone forse credebatur **I**n statu vero tali p bienium mansit deducta igitur ad tumulū sancte elizabet et ibidem pro ea voto emissum sup tumbā posita fuisse velut exanimis ibidem apparuit **H**ed dum modicum pāmis ad manducandū et aquā benedic tam ad bibendum sup eādē tūbam eidē obtulissent mox cunctis stupētibus i mirantib⁹ sanā surrexit vir qui dem de dyoceſi trāiectensi gedelic⁹ noīe cū una manu contractus eius vñi penitus amississ sepulchrū beate elizabet bis visitans curacionē minime recepisset **T**ercio cū uxore sua cū multa deuocōne accessit **Q**uo dum tenderet senē quendā reuerendi aspectus habuit obvum q̄ ab eo salutatus et vnde venisset requisitus dixit se de marpuk vbi corp⁹ sans de elizabet reqmescit remire p vbi deus multa miracula operatur **C**um autē vir suā infirmitatē expofuisset eidē ille manus eleuata benedixit dicens **S**ecutus

perge qz sanitatem recipies. **D**ummodo manum infirmam ad caput sepulchri i quadaam fouea ibi facta sub lapide misericordia psumdius miseris tanto acqz sanitatem obtinebis. **T**unc autem sanctum nicolaum in memoria habeas qz sancte elizabeth tanqz comes et socius in suis miraculis compatitur eidem. **A**diecat etiam stultos esse qui plectis oblationibus statim discedunt cum sanctis placeat. ut cum pseuerantia eorum suffragia postulentur. **M**oxqz senes ab eis disparuit. nec ultra ipsum videre potuerunt. **S**imiliter quo plurimum admirari pgebant. plena sanitatis recuperande fiduciam obtinentes. **V**ir igitur huxta semis consilium manu sub lapide monumenti posuit. et ipsam continuo retinaxit omnino sanatam. **R**u dam de dyocesi colomen. hermannus noile dum in carcere a iudice teneretur ad eum se totaliter contulit et beatam elizabeth et magistrum conradum in sui adiutorium deuocione qua poterat iuocabat. **S**equente autem nocte ambo insimul cum multo lumine sibi apparuerunt. multipliciter eum consolantes. Tandem sententia in eum data suspeditur et ad spacum vni miliares teutonica in patibulo detinetur. iudicante consensit parentibus ut ipsum depo nerent et in tumulo sepelirent. preparata igitur fouea. cum esset depositus pater et patruus ceperunt per mortuo beatam elizabeth patrocinia iuocare. Et ecce mirantibus et stupentibus viuens qui fuerat mortuus surrexit viuus. **S**colaris quidam de dyocesi maguntinensi ouatardus nomine dum piscacioni minimo cautus i susteret in flumine captus erudit. **M**agno autem temporis spacio interfecto dum eius corpus esset extractum. adeo sine sensu moto et frigidum est reptum qz nullo in eo signo vite inuento vere mortuus ab ho-

mibus est iudicatus. **T**unc beate elizabeth implorantur merita. et cunctis videntibus et admirantibus sibi restituitur salus et vita. **J**uuenis quidam tres annos et dimidii habens de dyoce. maguntinensis hugolmus nomine dum spiritum emisisset. et corpus eius per spacum quatuor miliariorum teutonicorum rigidum et ex anima iacuisse. mater ad iuocandam sanctam elizabeth tota deuocione se consultit et puerum viuum et sanum recepit. Puer quidam quatuor annorum dum in puteum cecidisset. casu quidem veniens aquam haurire ait aduertit puerum submersum intus iacere. quem postquam cum difficultate extixit. ipsum mortuum deprehendit cuius quidem mortis erat indicatrix corporis diuturnitas. corporis rigiditas. oris et oculorum horribilis apercio. de migratione cutis. ventris inflatio. et omnem modum sensus et motus pruincio. Pro ipso igitur sustinendo ad beatam elizabet votum emittatur et continuo vite postime restauit. **Q**uedam etiam puella in flumine submersa dum fuisset extracta eius meritis proximus est vite restituta. **V**ir quidam nomine fridericus de dyocesi mag. in arte natandi ualde peritus dum se in quadam aqua balneareret et pauperem quendam per b. elizabeth illuminatus deridens in eius facie aquam contemptibiliter spargeret. **I**lle provocatus dicit. **D**omina illa sancta que michi gratiam prestat de te me vindicet ita ut hinc non exeras nisi mortuus et submersus. **I**lle autem iprecacione pauperis parvipe dens et in aqua lasciuie se immittens viribus penitus destitutus se iuuare non potuit sed in profundum. quod lapis descendit per multum vero tempore requisitus de aqua mortuus est de latere. **C**umque magnus placet fieret si eum quidam eius propinquus cepiret per eo ad b. eli. votum facere et eius suffragia deuotissime implorare.

Chatham igitur mihi cum spiritus rediret et
 uiuus et sanus surrexit Quidam nomine
 iudeus dyocesi magister cum quodam fure ino-
 center deprehensus et suspendio cum ipso
 ad iudicatus cunctos rogauit ut be-
 atam elizabeth orarent ut eum sua merita
 huic uaretur Cum esset suspensus audi-
 uit vocem super se dicenam confide et in se-
 clam elizabeth fiduciam habeat et liberabatur
 Statimque alio remanente ipso fune
 fracto de loco alto grauissime cecidit ne
 lam tamen lesionem incurrit licet noua quam
 induitus erat camisia rumpetur Qui ex-
 hilaratus ait. Sancta elizabeth tu me
 liberasti et in stratum molle me cadere fecisti
 Cum enim aliquis dicerent ipsum iterum suspensus
 dum iudeus ait quem deus liberauit. Denovo
 suspendi non permittam. Conuersus quodam
 fuit in quodam monasterio dyocesis
 magunt. valomai nomine admodum
 religiosus qui carnem suam sic afflixerit
 ut circa annos viginis lorica m ad car-
 nem portaret. et inter lapides et ligna
 iaceret huius manum dum in molendino
 esset lapis molaris casu apprehensam sic
 contrinxit ut carnem ab utraq; parte quel-
 leret ossa et neruos contereret ita ut in
 quodam mortario contrita quodammodo
 videatur. Qui tanto doloris aculeo
 urgebat ut rogaret quod manu sibi pade-
 ret. Cum igitur beatam elizabeth cerebro in
 sui auxilium inuocaret que etiam in vita
 sua sibi familiaris extiterat quadam no-
 cete sibi apparuit dicens. vis sanus fie-
 ri. Qui cum responderet libenter illa ma-
 num apprehendens neruos sanavit. ossa
 integravit et carnem ab utraq; parte re-
 stituit et pristine sanitati donavit. Ma-
 ne autem facta perfecte sanatum se reperit et
 toti uenturi ipsa manu cunctis stupetibus
 sanitatem ostendit. Quidam puer quin-
 quemvis discretus nomine maguntin.

247
 dicoce. cum cecus natus esset meritis bea-
 te elizabeth lumen recepit pellis siquidem
 integra sine pilis palpitarum vel aliquo
 pellis divisione oculis super induita
 fuerat adeo ut totaliter oculos tegeret.
 nec substantie oculorum ullum indicia
 um appareret. Mater eius igitur ad sepul-
 chrum beate elizabeth ipsum ducens de-
 tera sepulchri oculos eius inuicit et su-
 per eum beate elizabeth merita inuocauit
 et ecce pellis integra per medium scinditur
 et eius oculi puissimi turbulenti et san-
 guinolenti videntur. Hicque puer beate eliz-
 abeth meritis suffragantibus viuis bene-
 ficio est potitus. Puella quæda in eiusdem
 dyocesis beatrix nomine cum diu magis
 et diversis fuisset infirmitatibus molesta-
 ta. Tandem gibbo in dorso et struma
 in pectore ex crescentibus sic est toto cor-
 pori incuruata ut nulli se racoue erige-
 ret. Sed mamibus super genua positis
 corpus suum taliter sustentaret. Cum
 igitur mater in quadam sporta eam ad
 tumulum sancte elizabeth deportasset et per
 decem dies commorantes ibi nullum
 potuissent sanitatis remedium inuenire
 Irata mater eius contra beatam elizabeth
 murmurauit dicens. Omnibus beneficia
 impendi et me miseram non exaudiis.
 Reuertes igitur omnes quas potero a
 visitacione tui auertere peccabo. Cum
 igitur irata recederet et iam militare et di-
 midium pegisset et eius filia doloribus
 cruciata lugeret. tandem ipsa puella
 obdormiens videt quædam pulcherrimam
 dominam cum facie resplendenti que
 corpus eius in dorso. et pectore limiens
 dixit ei. Surge et ambula. Ewigilans
 puella et se ab omni deformitate et curu-
 tate pemius sanatam inueniens visione
 matrem retulit et gaudium et letitiam ge-
 nerauit. Redentes igitur ad sepulchrum

sante elizabet deo et sibi gratias egerebat
et ibide sponte iqua puella portata fue-
rat dimiserunt. **A**ulier quedam gertrudis
nomine eiusdem dyoce. p multos annos
utroq; crure contracta et toto corpo-
re curua in somnis admonetur ut ad sa-
ctum nicolaum pflascens eius debet me-
rita implozare que ad ecclesiam sancti ni-
colai portari se fecit in uno crure sancta
tem inuenit. **T**andem ad sepulcrum beate eli-
zabeth producta et sup eius tumulum posita
grauissimis dolorib; stimulata et ve-
luit amens effecta sana et in columnis ex-
urexit. **O**ulier quidam scitrudis nomine eiude-
dyoce. cum p annum integrum penitus
ceca mansisset. et aliorum semp auxilio
ducerebat ad rogandum sanctam elizabeth
tota deuocione se contulit et amissum lu-
men recepit. **V**ir quidam henricus mag.
dyoce. cum lumine oculorum penitus esset
privatus sepulchrum sancte elizabeth vi-
sitans plene curacōmis beneficium reporta-
vit. **P**ostmodum vero idem vir fluxu sa-
giunis adeo est graviatus ut moriturus
a familia crederetur accipiens vero de ter-
ra sepulchri sancte elizabeth et ipsam co-
ficiens aqua cōmisiuit et bibens plenam
sanctatē recepit. **P**uella quedam metildis
nomine treueren. dyoce. **D**um visu et
auditu privata esset et loquendi et abus-
landi potentia amississet pater suus et ma-
ter ad beatā elizabeth eā deuouerunt et p-
fecte sanata in dei et elizabeth laudantes
magnalia receptorunt. **A**ulier quedam
nomine helibingis treueren. dyoce. cū
p annum ceca penitus extitisset. et p sua
curacōne bte elizabeth merita inuocasset.
ad tumulum eius duci se faciens vnum
oculi lumen recepit. que ad propria reuer-
sa in alio gravi torqueri se sensit. **C**um
vero iterum eius merita implozasset appa-
ruit ei dicens accedens ad altare fac cū

corporali tuos oculos ventilari et sic re-
cipies sanitatem que cū tuis cōpletusset sa-
nitatem receperit. **V**ir quidam theodoris
eius nomine mag dyoce. in gemibus et
cœribus diu gravissime infirmatus ita
ut non posset pergere nisi ab alijs porta-
retur votum fecit q sepulchrum sancte
elizabeth cum oblationibus visitaret.
Et cum locus eius a tumulo tantum p
decem miliaria distaret. **V**ix in octo dī-
ebus potuit puenire. **C**um vero ibidem
p quatuor septimanas mansisset et nul-
lum remedium impetrasset domum redi-
bat. **C**umq; in loco quodam iuxta alii
infirmitum decubens quiesceret vidit in
sommis quandam ad se vementem et aq;
totaliter profundentem. **N**isi ewigilans cō-
tra sociū irat ait. **Q**uare me aqua tota-
liter perfidisti. **Q**ui ait Ego te non perfu-
di. **S**ed credo q illa perfusio erit tibi
causa salutis. **I**lle igitur surgens se sana-
tum totaliter muemens. baculos super
humerum posuit. et ad tumulum sancte
elizabeth rediens et gratias agens letus
ad propria remeauit.

De sancta cecilia
Oecilia quasi celi lylia. ut cead
via. v; a celo et lya. **V**el cecilia
quasi cœtate carens. **V**el dicitur a celo
et leos qd est populus. **F**uit enim cele-
ste lylum per virginitatis pudorem vel
dicitur lylum. quia habuit candorem
mundiae virorem conscientie. odorem
bone fame. **F**uit cead via per exempli
informacionem lya per assiduam operac-
onem. **V**el dicitur celum. quia sicut di-
cit ysidorus. Celum philosophi volubi-
le rotundum et ardens esse dixerunt.
Sic et ipsa fuit volubilis per operacio-
nem sollicita. Rotunda per perseveran-
tiam. **A**rdens per caritatem succensam.

Fuit cœtate carens p sapientie splendo rem . fuit et celū ppli qz in ipsam tanqz in celū spirituale populū adimitandū intuerit celum solem lunam et stellas id est sapientiae pspicacitatē fidei magna mimitatē et virtutum varietatem

Cecilia virgo præclarissima ex nobili romanorum genere ex orta . et ab ipsis cum abulis in fide christi nutrita absconditum semper euangelium christi gerebat in pectoro et non diebus atqz noctibz a colloquijs diuumis et oratione cessabat huamqz vir ginitatem cōseruari a domino exorabat Cum autem cuidam iuuemi nomine valerian⁹ desponsata fuisset Et die nuptiarū instituta illa subitus ad carnem alio erat iduta et desup deauratis vestibz tegebatur Et cātātibz organis illa i corde soli domino decantabat dicens . siat domine cor meum et corpus menī īmaculatū ut non confundar Et bidūamis ac triduamis ieiunijs orans commendabat domino qd timebat Vemit autem nox in q suscepit vñacum sponso suo cubili ser creta silencia et ita eum alloquitur . O dulassime atqz amātissime iuuens est miserium qd tibi confitear si modo tu iuria asseras tota te illud obseruanta custodire Jurat se illud nulla necessitate deregere nulla pdere ratione Tunc illa ait Angelum dei habeo amatorem qui mimio zelo custodit corpus meum . hoc si p leuiter senserit qz tu me polluto amore contingas statim feriet te et amittes florem tue gratissime iuuentutis Si autem cognoverit qz me sincero amore diligas ita qz diligit te sicut me i ostendet tibi gloriam suam Tunc valerian⁹ nutu dei correctus ait Si vis vt credā tibi ipsum angelum michi ostende . et si

vere pbaueso qz angelus sit faciam qd hortaris . Si autem virum alium diligis . it et illum gladio feriam Cui cœlia dixit Si in deum verum credideris et te baptizari promiseris ipsum videre valebis . Vade igitur in tercium miliarium ab urbe via que appia nuncupatur et pauperibus quos illic inuenies dices Cecilia me misit ad vos vt ostendatis michi sanctum senem urbanū qm ad ipsum habeo secreta mandara que pferam Hunc dum tu videtis . indica ei omnia verba mea i postqz ab eo purificatus fu eris i redieris angelum ipsum videbis Tunc valerianus prexit i sm signa q acceperat sanctum urbanum episcopū i tra sepulchra martirum latitantem mue mit Cumqz ei omnia verba cœlia dixisse ille manus ad celum expandens cū lacrimis ait Domine ihesu christe seminat̄or casti conculij suscipe seminum fruct⁹ quos in cœlia seminasti Domine ihesu christe pastor bone cœlia famula tua quasi apis tibi arguinetosa deseruit Nā sponsum quem quasi leonem ferocem accepit ad te quasi agnū mansuetissimum deliuavit Et ecce subito apparuit senex quidam niueis vestibus induitus tenens librum aureis literis scriptū Quem uidens valerianus p̄e mimio timore qsi mortu⁹ cecidit . et a sene levat⁹ sic legit . Unus deus una fides unum baptismus Unus deus et pater omnium qui super omnes i p omnia i in omnibus nos bis Cumqz hoc legisset dixit ei senior Credis ita esse an adhuc dubitas Tunc exclamauit dices nō est aliud qd veris credi possit sub celo Statimqz illo dispensante Valerianus a sancto urbanō baptismus suscepit . Et rediens cœliam cum angelo loquentem in cubiculo inuenit . Angelus autem duas coronas

ex rotis i lylis i manu habebat i vna
cealie et alteram valeriano tradidit di-
cens . **I**stas coronas immaculato corde
et mundo corpore custodite qd de padiso
dei eas ad vos attuli . nec vngy marces-
cet . nec odorē amittet . nec ab alijs visi
quibus castitas placuerit videri potue-
runt . **T**u aut̄ valeriane qd utili cōfilio
credidisti pete qdcumq volueris . **C**ui
valerian⁹ **R**ichil michi in hac vita exti-
tie dulaus q̄ vncus fratris mei affect⁹
Pete igitur vt i veritatem ipse mecum
agnoscat . **C**ui angelus placet domino
petitio tua et ambo cum palma martirij
ad dominum venietis . post hoc ingress⁹
tyburia⁹ frater valeriani . cum minium
rosarum sensisset odorem dixit **O** miroz h̄
tempore roseus hic odor i lyliaz unde
respireret **R**ā si ipsas rosas ū lylia i ma-
mibus tenerem . nec sic poteram odoramē
ta tante michi suavitatis ifudere . **O**fitez
vobis ita sum refectus ut putem me to-
tum subito imutatu . **C**ui valerian⁹ co-
ronas habemus quas tui oculi videre
non preualent . **F**lores colore i muelo
candore vernaentes i sicut me interpellan-
te odorem sensisti sic i si credideris uidere
valebis . **C**ui tyburcius In somnis hoc
audio an in veritate ista tu loqueris va-
leriane . **C**ui valerian⁹ In somnis usq
modo fuimus . **S**ed iam nunc in veritas
te manem⁹ **A**d quem tyburci⁹ **V**nde h̄
nosti Et valerian⁹ **A**ngel⁹ domini me
docuit quem tu videre poteris si tu purissi-
matus fueris i omnibus ydolis abrenun-
tiaueris . **H**uic miraculo de coronis rosa-
rum ambrosius attestatur in p̄facione
sic dicens **S**ancta cecilia sic celesti est
dono repleta ut martirij palmam assue-
meret ipsum mundum est cū thalamis
erectata . **T**estis est valeriam coniugis
et tyburci⁹ puocata confessio quos domi-

ne angelica manu odoriferis floribus
coronasti viros virgo duxit ad gloriam
mundus agnouit deuocio quantum ua-
leat deuocio castitatis . hec ambro . **T**ūc
cecilia evidenter ostendit ei omnia ydo-
la esse insensibilia et muta ita ut tybur-
ci⁹ Responderet ac diceret **Q**ui ita nō
credit pecus est **T**unc cecilia osculās pe-
ctus eius dixit **H**odie te fateor meum
esie cognatum **S**icut em̄ amor dei fra-
trem tuum michi coniugem fecit . **I**ta te
michi cognatum contemptus faciet ydo-
loz **D**ade igitur cum fratre tuo ut puri-
ficationem acapias et angelicos vultus
videre valeas **D**ixit qz tyburci⁹ fairi su-
o . **O**bsecro te frater ut michi dicas ad
quem me duc turus es **C**ui valerianus
ad urbani episcopum **C**ui tyburci⁹
De illo urbano dias qui vocens dam-
natus est et adhuc in latebris cōmorat
hic si muenteris fuerit cremabit et nos i
illius flāmis pariter inuolucmur . i dū
querim⁹ diuinitatē latente i celis **I**ncur-
rem⁹ furore exurētē i terris **C**ui cecilia
Si hec sola esset vita iuste hanc perdat
timorem⁹ **E**st aut̄ alia melior que nun-
q amittitur quam nobis dei filius enar-
ravit . **O**mnia em̄ que facta sunt fili⁹ ex
patre genitus condidit . **O**mnia em̄ que
condita sunt ex patre p̄cedens spiritus
animauit **H**ic igitur filius dei in mun-
dum veniens verbis et miraculis aliam
vitam esse nobis monstrauit **C**ui tibur-
ci⁹ **C**erte vnum deum esse assertis et quo
modo nunc tres esse testaris **R**espondit
cecilia **S**icut in vna hominis sapientia
sunt tria scilicet ingenium . memoria . et
intellectus . **S**ic et in vna diuinita-
tis essentia tres personae esse possunt .
Tunc cepit ei de aduentu filij dei et
passione predicare . **E**t multas con-
grueates ipsius passionis ostendere .

Nam ideo inquit filius dei est tentus ut gen⁹ hum^{anum} dimittatur peccato de-
tentum. Benedic^{tus} maledicatur ut ho-
mo maledic^{tus} benedictionem cōseq^t.
Illi^d se patet ut homo ab illusione de-
monium liberetur. Spineam coronam
acepit in capite ut a nob^s sententia au-
ferat capitalem. Fel suscipit amarum ut
sanaret hominis dulcem gustum. Expli-
atur ut parentū nostrorum nuditatem
operat. In ligno suspenditur ut ligni
preuaricationem tollat. Tunc tybura⁹
fratri suo dixit. Misere mei et p^{ro}duc me
ad hominem dei. Ut purifica cōnem ac-
cipiam. Ductus igit^s et purificatus an-
gelos dei sepe videbat et omnia que pos-
tulabat p^{re}tinus obtinebat. Valerian⁹
igit^s et tybura⁹ elemosimis insistebat et
sanctorum corpora quos almachi⁹ pre-
fectus occidebat sepulture tradebant.
Quos almachi⁹ ad se vocans cur p-
fuis sceleribus damnatos sepeliebant in
quisiuit. cui tybura⁹. Utinam illorū
seriu essemus quos tu damnatos appels-
ias. Qui temp^{ta}tunt qd videntur esse et
non est. et muenerunt illud qd non vi-
detur esse et est. cui prefectus Quidnam
est illud. et tybura⁹ Qd videt esse et nō
est. est omne qd in hoc mundo est qd ho-
minem ad non esse p^{ro}ducat. qd vero nō
videtur esse et ē. est vita iustorum et pena
malorum. cui prefectus Non puto qd mē
te tua loquaris. Tunc iubet astare va-
lerianū dicens ei Qm nō est sani capitis
frater tuus tu saltem poteris sapienter da-
re Responsum. constat plurimum vos
erzare qui gaudia respuitis et omnia im-
mica gaudijs affectatis. Tunc valeria-
nus se vidisse ait glatiali tempore oco-
sos iocantes et operarios agricolas deri-
dentes. Sed esti^{lo} tempore dum adues-
missent gloriosi fructus laborum gau-
dibus

tibus illis qui p^{ro}ntibⁱⁿtur vani. cepe-
runt fieri qui videbantur urbani. Sic
et nos nunc quidē sustinemus ignomi-
nam et laborem. In futuro autē recipie-
mus gloriam et eternam mercēdem. vos
nunc qui transitorium habetis gaudium
In futuro autem muetis m^{er}itū. Cui
prefectus ergo nos in uicissim prīma-
pes eternū habebim⁹ luc^{tu}. et vos p^{ro}sona
uillissime p^{er}petuū possidebitis gaudium. Cui
valerianus. hominaciones estis. non
principes tempore nostro natūriti⁹ mos-
erituri et aeo rationem plus omnib^s red-
dituri. Dicit autē prefectus qd verborum
arcuū i^mor^{am}ur. Offerte dijs libami-
na et illesi abscedite. Hā responderūt
Ros deo vero sacrificium exhibemus. qui
bus prefectus Qd est nomen eius. Cui
valerianus Romen eius inuenire nō po-
teris si penins volaueris. Prefectus dicit
Ergo iupiter nomen dei non est. Cui va-
lerianus Romen homicide et stuporis ē.
Ad quem almachi⁹. Ergo totus mun-
dus erat et tu cū fratre tuo verū dū no-
sti. Valerianus respondit Ros soli non
sumus sed innumerabilis multitudo hāc
sanctitatem recipit. Traduntur igitur
sancti in custodiam maximi Quibus il-
le ait O iuuentutis flos purpure⁹. O ger-
manus fraternitatis affectus. quō ad
mortem quasi ad epulas festinatis. Cui
valerian⁹ qd si creditur se p^{ro}mittere
gloriā ammarum eorum post mortem
uideret. Et maxim⁹ fulmībus igneis
cōfumar si non solum illum deum con-
fitear quem adoratis si contingat qd di-
catis Ipse maximus et omnis eius fami-
lia. et universi carmices crediderūt et ab-
urbano qui illuc occulte venit baptisma
suscepunt. Igitur dum aurora finem
daret cœlia exclamauit dicens Eya mi-
lites cristi. Abicie opera tenebrarum et

induimini armis lucas . Quarto igitur
miliario ab urbe sancti ad statuam ioc:
uis ducuntur . Et dum sacrificare nos:
lent pariter decollantur . Tunc maxi:
mus cum iuramento asseruit se in hora
passions eorum angelos vidisse ful:
gentes . et animas eorum quasi virgi:
nes de thalamo exeuntes . quas in gre:
mio suo in celum angeli detulerunt . Al:
machius vero audiens maximum cristi:
anum effectum eum plumbatis tam
diu cedi fecit quo usq; spiritum excusit .
Cuius corpus sancta cecilia iuxta va:
lerianum i tyburcum sepeliuit . Tunc
almachius facultates amborum cepit
inquirere . et ceciliam tangit valeriam
coniugem coram se fecit astare . Jussit
q; ut ydolis immolaret aut sententiam
mortis incurret . Cū autem ad hoc ab
apparitoribus uigeretur et illi uhemen:
ter fieret . eo q; puella tam decora et no:
bilis vltro se morti traderet . Dixit ad
eos hic boni iuuenes non est iuuentu:
tem perdere . sed mutare . dare lutum i
accipere aurum . Dare vile habitac:
lum . et accipere preciosum . Dare bre:
uem angulum . i accipere forum perlu:
adum . Si quis pro nummo solidos
daret nōne velocius festimaretis . Deus
aut . qd accepit simplū reddet centuplū .
Creditis hijs que dico Et illi Credim⁹
christum verum esse deum qui talem pos:
siderat famulam Doco urbano episco:
po cccc . i amplius baptizati sunt Tūc
almachius sanctā ceciliam ad se vocat
ait Cui⁹ condicōmis es . i illa ingenua:
sum i nobilis Cui almachius . Ego te
de religione interrogō Si cecilia Inter:
rogatio tua stultum sumit micum que
duas Responsiones una putat inquisi:
tione concludi Cui almachius Vnde tis:
bi tanta presumpcio Respōdēdi At illi

De conscientia bona i fide nō flecta Cui
almachius . Ignoras cuius potestatis
sim et illa potestas vestra est quasi vter
vento repletus . quē si a cūs pupugerit
omnis p̄tin⁹ rigor pallescit . i quidqđ
in se rigidum habere certitur incuruat .
Cui almachius ab iniurijs cepisti et in
iniurijs pseueras Cecilia r̄ndit . Inuria
non dicit nisi q; verbis fallentib⁹ irro:
gatur Vnde aut iniuriam doce . sed falsa
locuta sum . aut triplum corripe calum:
miam inferentē . H; nos scientes sanctū
dei nomen omnino negare nō possum⁹
Oclius est em feliciter mori q; m felicē
viuere Cui almach⁹ Ut quid cū tanta
supbia loqueris Et illa non est supbia
sed constanca Cui almach⁹ Infelix ig:
noras q; viuificandi i mortificā di mi:
chi est tradita potestas Et illa . Contra
veritatem publicam p̄bō te nunc esse mē:
tuum Vitam em viuentibus tollere po:
tes mortuis aut dare non potes Es igit:
tur minister mortis non vite Cui alma:
chius Jam depone amentiam i sacrificia:
dijs Cui cecilia Pescio ubi oculos ami:
seris . Nam quos tu deos dias . omnes
nos laxa esse videmus Mitte igitur ma:
num et tangendo disce q; oculis non
vales videte . Tunc iratus almachius .
iussit eam ad domum suam reduci . ibi
q; tota nocte i die iussit eam inbullien:
te balneo concremari . Que quasi m
loco frigido mansit . Nec modicum sal:
tem sudoris persensit . Quod cum audis:
set almachius iussit eam in ipso balneo
decollari . quam speculator tribus icis:
bus in collo percussit . Sed tamen ca:
put eius amputare non potuit Et quia
decretum erat Ne quartam percussio:
nem decollandum acciperet . eam semi:
uiuam cruentus carnis ex dereliquit Per:
triduum autem superiuens . omnia

que habebat pauperibus tradidit et omnes quos ad fidem conuerterat urbano episcopo commendauit dicens. triduas nasci michi inducas postulaui ut hos tuus beatitudini commendarem et hanc dominum meam in ecclesiam consecrare. **S**a et auct urbanus corpus eius inter episcopos sepelivit et dominum suum in ecclesiam ut rogauerat consecravit. Passa est auct area annos dñi .cc. et xxij. tempore alexandri imperatoris. Alibi auct legie qd passa est tempore marci aurelii qui impetravit circa annos domini .d. cc. xx.

De santo clemente
Clemens dicitur a cleos qd est gloria et mens quasi gloriosa mens. habuit enim gloriosam mentem. s. purgatam ab omni sorde ornatam omni virtute et decoratim nunc omni felicitate que consistit in hoc. sicut dicit aug. in libro de tri. qz ibi esse nostrum non habebit mortem. nosse nostrum non habebit offenditionem. **V**p dicitur a clementia. qz clemens et misericors valde fuit. **V**p sic dicit in glosatio. Clemens dulcis iustus matus pius. **J**ustus in actione. dulcis in sermone. matus in conuersacione. pius in intentione. **E**ius vitam in suo itinerario iseruit maxime usqz ad illum locum in quo quartiter beato petro in pontificatum successit ostenditur. Cetera ex eius gestis que communiter habentur sumuntur.

Clemens episcopus ex nobiliorum rom. inorum psapia ornus est pater eius faustianus. **A**af vero eius macidiana nuncupata est. **H**abuitqz duos fratres quorū unus fastinus alter faustus dicebatur. **C**umqz macidiana mater eius mura corporis pulcritudine polleret. **F**rater viri sui libidinoso

amore in eam vehementer exarist. **C**um autem eam quotidie molestaz et ipsa sibi nullatenus assentire vallet. viro suo **R**euelare timeret. ne inter duos fratres inimicizias fuscitaret. cogitauit p aliqd tempus se a patria absentare donec illatus amor conquiesceret quem aspectus presentie inflammaret ut auct hoc a viro suo obtinere valcret somnum **V**alde confixit callide. qd in huc modū viro retulit dicens Ecce quidam michi p visu astigit michi praepiens ut defestim cū duobus geminis scz fausto et fausto ex vbe descendere et tamdiu abessenti donec ipse michi redditum imperaret. **Q**d si no facerem simut cū duobus liberis interirem. **Q**d vir audiens vehementer expauit ac uxorem cū duobus liberis et familia multa athenas misit ut et ibi maneret et filios faceret eruditiri. **M**inorem auct filium scz clementē cū esset annorum quinqz sibi pater in solarium retinuit. **C**um autē mater cū filijs nauigaret nocte quadā nauis naufragium perulit et mater sine filijs a fluctibz eiecta sup quoddam saenum eu asit que duos natos pisse considerans pnimio dolore in mari stūdū se precipitasset nisi qz eoz cadauera se reperturam sperabat. At vero ubi nec viuos nec mortuos se reperire nō posse cognovit clamores et ullulatus maximos dabant manus suas mortibz lacerabat nec ullam consolacionem ab aliquo recuperare volebat. **C**ūqz multe mulieres astaret que sua infortunia eidem narrarent et illa ex hoc consolacionē nō recuperet affuit quedam mulier inter ceteras que virtutum adolescentē et nautam in mari perire afferuit et ob suū amorē postmodum nubere recusauit. Recepta igit qualicqz consolacionē apud ipsam manebat et quotidianum vicē suis mambz acquirebat.

Sed non multū post manus eius q̄s
crebris morib⁹ lacerauerat sine sensu
et mortue adeo sunt effecte vt ipsi nul-
latenus operari posset. Illa autē que eam
suscep⁹ at palisim incurrit et de lecto sur-
gere nō valebat. **S**icq; macidiana mē-
dicare compellitur ⁊ ipsa cum hospita ex-
hijs que inuenire poterat pascebatur. **C**ō-
plerō igitur anno quo macidiaua cum
liberis discessit e patria misit athenas nū-
cios vir eius vt ipsos requirent et qd
agerent intimarent. **S**ed illi q̄ missi fu-
erant nullatenus redierunt. **D**emq; cum
alios misisset ⁊ illi reuertentes se nullū
m̄de vestigium repisse narrarent clemen-
tem filium suum sub tutoribus derelict⁹
et ipse ad querendum uxorem cum filijs
nauem concendit sed minime redijt. **V**i-
ginti igitur annis clemens orbatus ste-
tit nec de p̄e vel de matre v̄l de fratrib⁹
aliquod indicium inuenire potuit. **I**pse
autem clemens studio literarum se studiit
et summum philosophie apicem appre-
hendit. **D**esiderabat autem vehementer et
studioso querebat qualiter sibi anime i-
mortalitas persuaderi posset. ob hoc phi-
losophorum scolas semper adibat et siq;
dem q̄ immortalis esset obtinebat gau-
debat. **S**i quando vero q̄ mortalis esset
concludebatur tristis discedebat. **D**emq;
cum barnabas romanam venisset ⁊ fidem
christi predicaret philosophi eum tanq;
insanum ⁊ amentem deridebant. **V**nde et
quidam fm̄ quosdā fuit clemens p̄bs
qui eum primo sicut alij deridebat ⁊ eius
predicationem contemnebat talem que-
stionem p̄ derisu barnabe fecit dices. **C**ū
culex animal sit exiguum quid est q̄ sex
pedes habet insup alas possidet. **E**lephas
autem cum sit immane animal nec alas
possidet et tm̄ quatuor pedes habet. **C**ui
barnabas. **S**tulte tue questioni. **R**espō.

dere p̄fiale possenti. si veritatis causa discē
de querete videris. **S**ed nunc de creatu-
ris nobis dicere aliquid absurdum est
cum a nobis creaturarum conditor ig-
noretur quia em̄ creatorē non cognō-
scitis iustum est vt in creaturis erretis.
Voc verbū cordi clementis philosophi
ualde m̄hesit ita q̄ fidem christi m̄structus
a barnaba recepit et in iudeam ad petrū
postmodum p̄perauit quē ille de fide cri-
sti m̄struxit et amme īmortalitatem eui
denter edocuit. **E**o tempore symō mag⁹
duos discipulos habebat sc̄z aquilam et
incitam quā eius fallacia agnoscentes
eum reliquerunt. et ad petrum confuge-
runt et eius discipuli sunt effecti. **C**um
autem petrus clementem de sua interro-
gasset p̄ gemie. **I**lle quid matri ⁊ fratrib⁹
et patri accederit p̄ ordinem enarravit.
Addens q̄ credebat q̄ mater cum fratrib⁹
bus in mari p̄ssent. **P**ater vero aut me-
rore aut similiter naufragio interisset.
Qđ audiens petrus lacrimas cōtinere
non potuit. **Q**uadā autē vice petrus
cum discipulis suis antaradis ⁊ iude ad
insulā p̄ sex miliaria distantem. in qua
macidiana in aer clementis morabatur
vemt vbi quedam columne vitree mi-
re magnitudinis erant. **Q**uas cum petr⁹
cum ceteris miraretur videns ipsam mē-
dicantem cur nō p̄ca⁹ suis mamb⁹ ope-
rarentur increpauit. **Q**ue respondit spe-
cim̄ tārum domine habeo manuum que
meis sic sunt debilitate morib⁹ ut om-
ino sint insensibiles effecte. **A**fq; vñ:
nam me in mare precipit assem ut v̄lra
non vivere. **C**ui petrus. **Q**uid ē qđ lo-
queris? **R**escis qđ anime eorum qui se m̄-
terimūt grauit pumūt. **C**ui illa v̄tinā h̄
michi certū fieri q̄ aie p̄ morte vivat.
Libēte em̄ me ipsā occidere vt saltē vna
hora dulces meos natos uidere possem.

Cumq; petrus ab ea causam tante tristis
ac interrogasset et illa ei ordinem geste
rei narrasset ait petrus Est quidam ado
lescens apud nos nomine clemens qui
hec que refers matri et fratribz afferit ac
adisse Qd illa audiens nimio stupore
peccata corruit Cūq; ad semetipsum res
disset cū lacrimis ait Ego sū adolescen
tis mater Et pādes ad pedes rogare eū
cepit vt sibi filiū suum feliciter ostē
dere dignaretur Cui petrus Cum adele
scētē videris paululū dissimula quos
vslq ab insula cum nauī egrediamur
Qd cum se facturā pmisisset tēnēs petr
manū eius ipsam ad nauem ubi erat
clemens ducebat Videns vero clemens
petrum manu mulierem ducentē ridere
cepit Mox autē vt mulier iuxta clemen
tem fuit se continere nō potuit sed statī
in amplexus eius ruit et crebro oscula
ri cepit Quā ille tanq; insamitem mu
lierem cū indignacionē repellebat et ad
uersus petrum indignacionē nō modica
mouebat Cui petrus qd agis o fili cle
mēs Poli repellere matrē tuām Qd cū
audisset clemens lacrimis infusus super
matrē iacentē cōcidit et eam recognosce
re cepit Tunc ad p̄ceptum petri hospi
ta sua que palitica iacebat addiuatur et
ab eo cōtinuo liberatur Tunc mater cle
mentē de patre interrogavit Cui ille ad
te querendū iuit et ultra nō rediit At il
la audiens solummō suspiravit grande
enī p̄ filio muento gaudū habens reli
quos cōsolabatur merores Interea cū
miceta et aquila decesserit et redeuntes mu
lierē cū petro vidissent que nam sit h
mulier p̄cōctantur Quibz clemens ait
Mater mea est quā michi deus redonaz
uit p̄ dominum meum petrum Post hec
petrus omnia eis p̄ ordinē enarravit
Quē cū audissent miceta et aquila subi

to surreverunt et obstupefacti cōturbas
ti ceperunt dicentes Dominator dñe
deus vera n̄e sūt hec an somium est qd
audiūmīs Tunc petrus fili non m
qmt nos isamīm̄ hec vera sūt At illi fac
emī cōfricātes auunt Nos sumus fausti
nus et faustus quos mater nostra es̄tis
mat in mari interisse Et accurrentes in
cōplexus matris ruunt et eam crebri
osculantur At illa ait qd vult hoc esse
Ad quā petrus Iste sunt filii tui fau
stius et faustus quos in mari perisse pu
tabas Hec audiens mater p̄e nimio
gaudio velut amens effecta corruit et
post ad se reuersa ait Obscurō vos dul
cissimi filij narrate michi quō euāsistis
Qui responderunt Cum nauis fuisset
resoluta et nos sup quādā tabulā ves
heremur Quādam p̄ire nos muemētes
in suam nauiculā posuerunt ac mutatis
nomībus cūdam nos honeste vidue
iustine nomīne vendiderunt que tanq;
filios nos habuit et liberalibz artibus
nos erudiri fecit tandem p̄bie opam dedit
mus et simoni cūdam mago nobiscum
educato adhesim̄ Cumq; eius fallaciā
cognovimus ipsum omnino deserim̄
et petri discipuli p̄ zacheum effecti sum̄
Sequenti autē die assūptis petrī tris
bus fratribz sc̄i clemente aquila et micē
ta ad quādā secrecorē locū oratio
mis gratia descendit quos venerandus
quidā senex sed tñ paup alloqui cepit
dicens Misericordi vestri fratres qz sub spe
cie pietatis vos grauter errare cōsidero
Req; emī deus est neq; cultus hic aliqd
est nec p̄uidencia in mundo sed fortuit
casus et genesis omnia agunt Sicut et
ego ex me ipso manifeste compi i disci
plina mathesis p̄ceptris eruditus Poli
te ergo errare Hinc emī oretis siue nō
quod vestra genesis continet uobis erit

Clemens autem in eum respiciens am-
mo pulsabatur. Et sibi se eum alias vi-
disse videbatur. Cumque de mandato
petri clemens aquila et niceta cum eo
ducaus disputassent et prouidentiam az-
pertis raciobus ostendissent. Cumque
ob reuerentiam cibro patrem vocaret
dixit aquila. Quid necesse est ut eum
patrem vocemus cum in mandatis ha-
beamus neminem super terram patrem
vocare. Et post hoc respiciens ad senem
ait. Non iniuriose accipias pater. quia
fratrem meum culpau. quia te patrem
vocauit. Habemus enim tale mandatum.
ne aliquem nomine isto vocemus.
Cumq; aquila hoc dixisset risit omnium
astancum certus una cum sene in petro.
Et cum ille causam risus inquireret.
Dixit ad eum clemens. Quia facis id
de quo alios culpas. senem patrem vo-
cando. At ille negabat dicens. Vere ne
scio si eum patrem vocauerim. Verum
cum satis de prouidentia. disputatum es-
set. Dixit senex. Crederem vniq; prou-
identiam esse. Sed a propria conscientia
a prohibeo. huic fidei accommodare con-
sensum. Non enim meam et conjugis
nostrum dictabat genesis accidisse. Au-
dite igitur conjugis mee thema in me
metis scema cuius exitus accidit. Habu-
it namq; matrem cum venere super cen-
trum. Lunā vero in occasu in domo mar-
tis in firmibus saturm quod scema adul-
teras facit et seruos proprios amare in
peregre et in aquis defungi. Quod et
ita factum est. Inadit namq; in amo-
rem serui in periculum atq; obprobrium
metuens cum ipso au fugit in mari pe-
rit. Nam sicut frater meus retulit ip-
sum primo adamavit. Sed cum ipse
assentire sibi nolle in seruum sue libidi-

mis amore in reuersit. Nec tamē ei impu-
tandū est q; ea genesis hoc facere opulit
Nam ruitq; quomodo somnū finxerit
et quomodo cū liberis athenas vadens
naufragio perierit. Cumq; filij vellent in
eum irruere in rem aperire. prohibuit
petrus dicens. Quiescite quoadusq; mi-
chi placuerit. dixit ei petrus. Si hodie o-
tuzem tuam castissimam cum tribus fiz-
lijs consignauero. credes qui a genesis
mechil sit. Cui ille. Sicut impossibile est
te exhibere qd promisisti. Ita et impossibi-
le est extra genesis aliquid fieri. Diz-
xitq; ei petrus. Ecce iste est filius tuus
clemens. Et hi duo gemini tui fausti-
nus et faustus. Tunc senex resolutis men-
bris cecidit in examinis factus est. Filij
iruentes in eum osculabatur merentes
ne spiritum reuocare posset. Tandem
ad se rediens omnia ut acciderant per or-
dinem audiuit. Tunc subito vox adue-
nit et cum lachiniis clamare cepit. Vbi
est vir meus et dominus meus hoc cum
illa. q. amens clamatz senex cucurrit et
cum multis lacrimis amplecti et stringe-
re eam cepit. Dum igitur simul mane-
rent aduentum quidam nuncians appio-
nem et ambionem faustiniani amissi-
mos cum simone mago hospitari. De
quorum aduentu faustianus valde ga-
uisus ad eos visitandos iuit. Et ecce
nuncius vent qui diceret ministrum ce-
laris antiochiam aduenisse ut magos
omnes quereret. et morte puniret.
Tunc symon magus in odium filiorum
qui ipsum reliquerant. vultus
sui similitudinem in faustianum im-
presit. ut non faustianus. Sed
symoni magus ab omnibus putare-
tur. Hoc autem fecit ut a ministris
celaris loco sui teneretur et occideretur.
Ipse autem simon de partib; illis abcessit

Cum autem faustimanus ad petrum et filios redisset expauerunt filii vultum simonis in eum intuentes vocem autem patris sui audientes. **S**olus autem petrus erat qui vultum eius naturalem videbat. **C**umque filii eius et uxoris eum refugerent et exectarentur dicebat eis. **C**ur exectamini et re fugitis patrem vestrum? **Q**ui responderunt quod ideo eum fuderent quod in eo vultus ymomis magi apparuit. **D**ecederat enim symon quoddam vnguentum et faciem eius punxit et vultum suum arte magica impresserat in eum. **I**pse igitur lamentabatur et dicebat quid michi misero accidit ut una die recognitus ab uxore et filiis iecitari non potuerim cum eis. **V**ix vero sparsis criminibus et filiis plurimis flebant. **S**imon autem magus dum adhuc esset antiochiae petrum plurimum infamauerat. niam maleficium et homicidium eum dicendo. **D**enique intantum aduersus petrum populum concitauerat ut ipsum inueniente plurimum affectarent ut carnes dentibus lamiarent. **D**ixit ergo petrus faustini anno. **N**onquid simon magus esse videris. p. ge antiochiam coram omni populo me excusat. ea que de me dixit. simon ex persona sui retracta. post hec ego antiochiam veniam alienum hunc vultum a te effugabo et propter coram omnibus reddam. **S**ed iam nullo modo credendum est quod beatus petrus mentiri mandauerat cum deo non midigat nostro mendacio. Ideo itinerarium clementis in quo hec scripta sunt liber apocriphus est nec ut quibusdam placet suscipiendus in talibus. **V**erum tamen dicitur potest quod petrus si diligenter verba sua consideraret. non sibi dixerat ut simonem magum esse se dicere. sed ut populo effigiem faciei superinductam ostendens petrum ex persona simonis commendaret. et mala que dixerat reuocaret. **E**t ille dixit se esse

simonem non quantum ad veritatem. sed quantum ad apparentiam. **V**nde quod dixit infra faustimanus. Ego simon sum. sic debet acipi id est quod quantum ad apparentiam video esse simonem. Fuit ergo simon supplex putatus. **P**ercepit ergo faustimanus patrem clementis antiochianam et populum conuocans dixit. Ego simon annuncio vobis et confiteor omnia fecellisse de petro. **R**equaquam enim est seductor vel magus. **S**ed ad salutem mundi missus. Quapropter si de cetero aliquis contra ipsius dixerit me tangere seductorem et maleficum repellatis. **N**unc enim penitentiam ago quod me maledicisse cognosco. **M**oneo igitur vos ut ipsi credatis ne vos et amitas vestrae insimul peccatis. **C**umque huius omnia quae petrus wisserat complessit et iam in amore petri populum incitasset petrus ad eum venit et oratione facta effigiem nullius simonis ab eo penitus effugavit. **P**opulus enim antiochenus petrum benigne et cum multo honore recepit et ipsum in cathedra sublimauit. **Q**uid audiens simon illuc precepit et populum conuocans ait. **M**iror quod cum vos salubribus preceptis instruerim et a sedatore petro vos cauere monstrauerim vos ipsum non solum audistis. **S**ed etiam episcopali cathedra sublimasti. **T**unc omnes cum furore aduersus eum dixerunt. **A**monstro nobis similis es. **R**udiuster aus te penitus dicebas et nunc te et nos precipitare conaris. **E**t imperium in eum facientes cum ignomina eum perducere volebant. **H**ec omnia clemens in libro suo de se ipso narrat et hanc historiam ibi dem inseruit. Post hec autem petrus cum romam venisset et passionem immisere uideret clementem post se episcopum ordinauit. **M**ortuo igitur prima pate apostolorum petro clemens vir pudicus praeauens in futurum ne scilicet per hoc exceptum

quilibet vellet sibi in ecclesia successorem
stituere et hereditate sanctuarum domi-
ni possidere. Iuno cessit et postmodum cle-
to. Nonnulli asserunt quod Iunus et Clemens
non fuerunt summi pontifices. Sed tam
tum petri apostoli coadiutores propter
quod in catalogo pontificum meruerunt
annumerari. Post hos autem Clemens
eligitur et presidere conpellitur. Qui ita
morum ornamento pollebat. ut iudeis
et gentilibus et omnibus christians po-
pulis complaceret. Singularium in opes
regionum nominatim scriptos habebat.
Et quos baptismi sanctificatione mun-
dauerat non sinebat publice fieri medi-
citatibus subiectos. Cum itaque domicellam
virginem neptem domiciam imperatoris
sacra velamine consecrasset et uxorem
sismi amici imperatoris ad fidem cons-
uetisset et in castitatis proposito manes-
se pmitteret. Sismus zelo ductus ecclae-
siam post uxorem suam occulte intravit
scire volens propter quod illa sic ecclesiam
frequentaret. At vero a sancto clemen-
te oratio sua est et a populo Romanum est
amen sisimus cecus et surdus penitus ef-
fectus est qui statim pueris suis dixit.
Cito me tollite foras eicte. Pueri autem
per totam ecclesiam cum girabant sed et
ad ianuas puenire non poterant. Quos
cum vidisset Theodore sic errantes. primo
quidem ab eis declinavit putans quod vir-
sus eam cognoscere posset postmodum
quidnam hoc esset eos interrogavit. Qui
dixerunt Dominus noster vult videre
et audire que non licet et cecus et surdus
factus est. Tunc illa in oratione se des-
dit depreca ns ut vir suus inde exire possat.
Et post oracionem dixit. Ita modo et per
ducite dominum vestrum ad dominum. Cum
que abissent sancto clementi theodore quod
acciderit indicavit. Tunc sanctus roga-

tu theodore ad eum venit et ipsum muemps
apertis oculis milvidentem et nichil pem-
tus audientem. Cumque clemens pro eo
orasset et ille auditum et lumen receperisset
videns clementem iuxta uxorem suam
stantem amens efficitur et se illusum ma-
gicas artibus suspicatur. precepitque ser-
uis suis ut tenerent clementem. dicens
Ut ingredieretur ad uxorem magicis ar-
tibus me excecauit. Precepitque ministris
ut clementem ligarent et ligatum trahie-
rent. At illi ligantes columnas iacen-
tes et laxa putabant. sicut etiam sisimmo
videbatur quod sanctum clementem cum su-
is clericis traheret et ligarent. Tunc cle-
mens sisimmo ait. Quia laxa deos dias
laxi trahere meruisti. Ille autem vere eum
ligatum existimans ait. Ego te interfia-
faciam. Clemens autem inde abcedens the-
odorem rogauit ne ab oratione cessaret
donec virum suum dominus visitaret.
Oranti igitur theodore petrus apostolus
apparuit dicens Per te vir tuus saluabi-
tur ut impleatur quod dixit frater meus
paulus. saluabitur vir infidelis per mu-
tierem fidem. Et hoc dicens Abcessit
Sismusque uxori suam ad se
vocauit obsecrans ut pro se oraret. Et
sanctum clementem ad se vocaret. Qui
cum venisset Ipsi in fide instruxit. Et
eum cum .ccc. viij de domo sua baptizi-
vit. Per hunc autem sisimum multi no-
biles et amici nerue imperatoris domino
crediderunt. Tunc comes sacerorum pe-
cumiam multis dedit. et contra sanctum
elementem. sedicionem maximam exata-
uit. Tunc mamertinus urbem prefectus propter
sedicionem maximam non ferens ad se clementem
addua fecit. Que cum redargueret et ad
se inclinare temptaret ille ait. Optarem te
ad racos accedere. Nam si canes multo contra
nos latrauerint et mortis attrectauerint

Prinq̄ hoc nob̄is auferre possunt. q̄
 nos sum⁹ rationabiles homines ⁊ ipsi
 sunt irrationabiles canes. **S**ed iacio aut̄
 ab imperitis exorta ostendit se nich̄ ha-
 bere certum v̄l verum. **T**unc mamertin⁹
 de eo traiano imperatori scribens. R̄n̄sū
 accepit q̄ aut sacrificaret aut transpon-
 tum mare i heremo qd̄ adiacet auitati
 crisiōne ipsum in exilium mitteret. **T**unc
 prefectus clementi cum lacrimis ait. de-
 us tuus quem pure colis ipse te adiuu⁹.
Prefect⁹ aut̄ ei nauem tribuit ⁊ omnis
 necessaria ministravit. **A**ulti autē cleric⁹
 et laici ipsum in exilium sūt secuti. **P**refe-
 ct⁹ aut̄ in insulam inuenit ibi plus q̄
 duo milia cristianorum ibidē iam dudā
 ad secunda marmora damnator⁹. **R**u-
 sanctū clementē videntes statim infletū
 et lacrimas pruperunt. **R**uos ille con-
 solans ait nō meis misericordiis ad vos me
 misit domin⁹ vestre corone ptiapem me
 fieri. Et cum ab eis didicisset q̄ a sexto
 miliario aquam suis humeris deporta-
 rent dixit eis oremus omnes de minimis
 ihesum cristum ut confessori⁹ suis fonte
 in isto loco ac venias apiat ⁊ qui percussit
 petram in deserto syna ⁊ fluerunt aquae
 in abundancia. ipse nob̄is latice afflu-
 entem impiatatur vt de eius beneficijs gra-
 tulemur. **C**umq; oratione facta hinc
 inde circumspiceret. vidit agnum stante
 qui pede erecto dextro quasi locū episco-
 po ostendebat. Et intelligens dominum
 ihesum cristum esse quem solus ipse vis-
 debat precepit ad locū et dixit In nomine
 patris et filij ⁊ spiritus sancti in isto lo-
 co peccitate. **S**ed cum null⁹ in isto loco i
 quo agnus steterat contingere. ipse ac-
 cepto brevi sarculo. ieu iētu locum sub
 pede agni percussit ⁊ statim maxim⁹ fons
 erupit et in fluuum crevit. **T**unc vni-
 versis gaudentibus sanct⁹ clemens ait

flumini⁹ impetus letificat ciuitatem dei
Ad hanc famam multi cōfluxerunt. ⁊
 una die quingenti ⁊ amplius ab eo ba-
 pusina suscepserunt et proloꝝ templo de-
 struenter p totam punctionam intra ans-
 num vnu. **I**xxv. ecclesias edifica uerut.
Post tres annos trajan⁹ impator. qui
 cepit anno dñi. c. vi. hoc audiēs quē-
 dam ducē huc misit. Qui cū omnes libē-
 ter mori cōspiceret multitudinē cessit. et
 solum clementē ligata ad collum eius
 anchora in mare precipitauit dicens.
Tam nō poterunt ipsum p deo colere.
Chante autem omni multitudine ad Is-
 tus maris cornelius ⁊ phabus discipuli-
 eius omnes orare precepserunt vt domi-
 nus corpus sui martiris eis monstraret.
Chatimq; mari p tri⁹ miliaria receden-
 te omnes p siccum ingressi inuenierunt
 in modum templi marmorei habitacu-
 lum adeo paratum ⁊ ibi in archa corpus
 sancti clementis et anchoram iuxta eum
 Reuelatum est aut̄ discipulis eius ne in-
 tolleret corp⁹ eius. **O**mni aut̄ anno tēpe
 passionis eius p septē dies ad triamilia
 ria mare recedit ⁊ siccum iter aduenien-
 tib⁹ tribuit. **I**n una solemnitatū mulier
 cum filio suo puulo ad locum accessit.
Completis autem festiuitatis solemnījs
 cum puer obdormiret son⁹ imundatū
 aquaz subito fact⁹ est. **M**ulier autem
 territa et filij sui oblita cum reliqua
 multitudine ad ripam aufugit. **Q**ue
 postmodum filij memor cū euulatu mas-
 ximo flebat ⁊ usq; ad celum lamentabi-
 les voces dabat ac p littora clamans.
 et euulan⁹ discutebat si forte filij corp⁹
 a littorib⁹ electum videret. **S**ed cum in
 ea spes omnis deficeret ad domum rediſe
 et totū illum annum in fletu et metore
 duxit. **P**ost annum igitur aperto mari
 omnes anticipans ad locū cōata venit

si de filio forte aliqd vestigium inuenire posset Cum ergo ante tumulum sancti clementis se in oracione dedisset surgens vidit infantem in loco vbi eum reliquerat dormientem. Estimans autem eum esse defunctum Accessit ppius quasi corpore collectura exanimis. Sed cum eum dormientem cognouisset excitatum velociter spectantibus populis in columen in vlmis leuavit et vbi nā p illum annum fuerit requisiuit. Ille autem se nescire respondit. si annus integer preterierat sed tantum vnius noctis spacio se suauiter dormisse putabat ambro. in prefacione sic ait Cum iniustissimus persecutor beatum clementem penis afficere a dyabolo cogebatur non ei tormentum intulit sed trium phum Iactatur ergo martir in fluctibus ut mergeretur Et ex hoc puenit ad premium Dñi petrus magister eius puenit ad celum. Ambro. ergo in fluctibus christi apprehens mentes clementem ad palam victorie de profundu reuocat petrum ad celestia regna in eodem elemento nemeretur eleuat. Refert leo hostiensis episcopus qd tempore quo michael imperator nomine rome regebat impetu. Sacerdos quidam nomine philosophus qui ob summum ingenium a puericia fuerat sic vocatus cum tersoniam puenisset et de his que narrantur in historiis clementis habitatores interrogasset. qd aduene pocius qd indigne erant. se necesse professi sunt. Niquidem miraculum marmi recessus obculpam mhabitancum iam diu cessauerat. Et ob incursum barbarorum tempore marmi recessus venientium templum destrutum fuerat et archa cum corpore marmis fluctibus obruta erat exigentibus culpis inhabitantium. Super quo miratus philosophus et accedens ad ciuitaculam noie

geogiam cum episcopo et clero et populo accessit ad querendum sacras reliquias. ad insulam i quā estimabat esse corpus martiris vbi cum ymmis et oracionibus fodientes diuina reuelatione inuenierunt corpore et anchoram cum qua fuerat in mare projectu et deportauerunt. tersonem Demde predictus philosophus cui corpe sci clementis romā venit et multis ostēsis miraculis i ecclā qd nūc dī sc̄i clementis honorifice corpus colligatum fuit In cromica autem legit qmari ab illo loco exscato a beato arillo moranoz epo romā translatu est. **De sancto trilogo** **D**isogonus hūsu dyocletiam i carcere recluditur vbi sancte anastasie alimonij soubat. Cum ergo anastasiā vir eius in artissimam custodiam posuisset. crisogono qui eam crudierat talia scripta direxit sancto confessori christi crisogono Anastasia facile iugum mariti suscepit cuius deo miserante thorū mentita infirmitate declinās die noctuqz dominum nostrum ihesu christi amplector vestigia. Cū iste patrimoniu meum ex quo illustratur cum indignacōe ac turpibus ydolatriis exhauriat me quoqz velut magam atqz sacrilegam custodie tam gravissime mancipavit ut me vitam temporalem amittere suspicer. Richil em superē misi ut amissō spiritu morti succumbā. In qua morte licet glorier. Tamē mens valde conteritur. qd opes mee qd deo deuouerā a turpib⁹ osumunt. Vale vir dei mentioqz mei Cui criso r̄ndit Vide qd nō turbaris in hoc qd tibi pie viue ti inferat aduersa Rō em̄ deapis s̄ pbaris. Cito ad te placitū tps oueret et qd p⁹ noctis tenebras floridū delumē asperges at p⁹ glacie frig⁹ aurea tibi tpa et serena succedet vale i dño et ora p me.

Demigz cum beata anastasia sic in eius
stodia artaretur. ut vix ei paucis qua-
drans daretur. extimans se morituram
sancto crisogono epistolam in hec ver-
ba scripsit. confessori christi crisogono a-
nastasia finis venit corporis mei ut ege-
dientem animam ipse suscipiat p cuius amo-
re ista sustineo que ex ore huic vultu
recognoueris Cui ille rescripsit Semper
est ut lumen tenebre antecedant. Sic
etiam post infirmitatem salus reuertitur.
et vita post mortem permittitur. Uno si-
ne concluduntur et aduersa huius mundi
et prospera Re vel tristibus desperatio vel le-
tis elaco dñe. unum mare est in qua nuncile
corporis nostri velificant. et sub uno
corpis gubernatore anime nostre nau-
tico funguntur officio. Quorundam igit
tum naues fortissimis catenaz neribus so-
lidate crebris equoris concitatos fluat
illese pretereunt. Quorundam vero fragi-
lis nictura lignoz. etiam in tranquillo
viam morti conficiunt cursum. Tu
autem o christi famula crucis tropheum to-
ta mente constringe et te ipsam prepara
ad opus dei. Igitudynocleianus aquilegia
ptibus positus certos christianos occi-
dens sanctum crisogonum sibi presentari
iussit Cui cum diceret. Accipe potestate
prefecture tue. et consulatu generis tuu
et sacrificia diis nondit crisogon. unum
deum in celis adoro et dignitates tuas quod
si lutum contemno. Data igitur super eum
sententia ad quendam locum ducatur et ibi
dem peritus decollatur arca annos domini
milesimo. c. lxxxvij. Cui corpus cum ca-
pite sancto zelus presbiter sepeliuit.

De sancta katherina

Katherina dicitur a catha quod est
vniuersum in ruina quasi vni-
uersalis ruina Omne enim edific-
ium dyaboli in ea vniuersaliter corruit

Nam in ea ruit edificium supbie p hu-
militatem quam habuit Carnalis concu-
piscencie p virginitatem quam seruauit.
Cupiditatis mundane quod omnia mun-
dana desperit Ut katherina quasi cathe-
nula Ipsa enim sibi p bona opera quadam
catenam fecit p quam usque ad celum
ascendit. que quidem catena sine scala
quatuor gradus habet qui sunt in oce-
nia operis. mundicia cordis. despectio
vanitatis. locatio veritatis. Quos proba
p ordinem ponit dicens Quis ascendet
in mente domini tecum. Et respondebit. Inno-
ma. et. mun. cor. qui non. ac. in va. a.s.
neque uir. i dolo primo suo qualiter aut
istius quatuor gradus in beata katherina
fuerunt. patet ex legenda sua.

Katherina costi regis filia ois
bus liberalium artium studijs
erudita fuit. cum maxencius impator om-
nes tam diuites quam pauperes ad allexadri-
am conuocaret ut ydolis immolarent
et christianos imolare nolentes pumret
Katherina cum esset annoz decem et octo
in palacio diuicijs et pueris pleno sola re-
mansisset. Audiens animalium diuerso-
rum mugitus et cantancium plausus mis-
so illuc nuntio inquiri uisit celeriter quod
hoc esset quod cum didiasset assumptis ali-
qbi de palacio signocruis se mumiis il-
luc accessit. Ibiqz multos christianos
metu mortis ad sacrificia duci consperit
Quae vehementi dolore cordis sauciata
ad imperatorem audacter ingessit et sic
agit Salutatione tibi pferre et ordinis
dignitas rationis via mouebat si crea-
torem celorum agnosceres et a diis ami-
num reuocares. Stansqz ante ianuam
templi p uarias conclusiones silogismo-
rum allegoriae et methanice diserte et
misticę multa cum cesare disputauit

Deinde rediens ad commune colloquium dixit. **H**abibi tamq̄ sapienti p̄fere curau. **N**unc autem quare incassum congregasti hanc mulatitudinem ad colendā studiū ticiam ydolorum. **M**iraris hoc templū manu artificum opatum miraris ornamenta preaōsa que velut puluis ante faciem venti erunt. **M**irare pocus celum et terram mare. et omnia que in eis sunt. **M**irare ornamenta celorum solem videlicet et lunam et stellas. **M**irare famulatum eorū qualiter a mundi imago usq; ad finem nocte et die currunt ad occidentem et redeunt ad orientem nec fatigantur. **E**t cum hec animaduertis. interroga et disce quis sit eorum potentior. **C**um autem ipsum ipso donante intellexeris. nec similem illi muemire valueris. ipsum adora ipsu glorifica. **I**pse ei ē de⁹ dēoꝝ et dñs dñ amītū. **C**ū de fili⁹ i carnaçōe sapienter plurima disputasset stupfact⁹ cesar nō valuit ad hoc respondere. **T**andem ad se reuersus dixit ad eā. **S**ine o mulier si ne nos simre sacrificium. et post hoc tibi responsa reddemus. **P**recepit igitur eam ad palacum ducit et cū diligentia custodiens admirans minium eius prudentiam et corporis pulchritudinem. **E**rat enim speciosa ualde et incredibili pulchritudine omnium oculis admirabilis videbatur. **V**eniens igitur cesar ad palacum dixit katherme. **A**udiimus tuam eloquētiam et mirati sumus tuā prudentiam. **S**ed in deorū sacrificijs occupati omnia plene intelligere nequiuimus. **N**ūc aut ab in dō p̄gēmē tuā requirim⁹. et sancta ad h̄ scriptum est. **P**re te collaudes. nec te culpaueris ipse hoc faciunt stulti quos gloria vexat ināmis. **C**onfiteor tamen meā p̄gēmē non timore iactantie sed humiliatis amore. **E**go em̄ sum katherina costi regis vnicā filia. **Q**ue quam-

uis in purpura nata et liberalibus discipulis non mediocriter instruta hec tam omnia contempsit et ad dominū ihesum cristum confugi. **D**ij autem quos colis nec te nec alios huic possunt. **O**igitur infelices talium ydolorum cultores res quibus aduocata in necessitate nō assunt in tribulacione non succurrunt. **I**n periculis non defendunt. **C**ui rex. **S**i ita est ut dias torus mundus erat et tu sola verum dias. **C**um tamen omne verbum in ore duorum vel trātū testium confirmetur si angelus esses. si celica virtus adhuc tibi credere nemo deberet. quanto minus cum feminā fragilis esse p̄baris. **C**ui illa. **P**re obsecro cesar a furore tuo te vita p̄mittas. **V**t in sapientis amio non sit turbacō dira. **D**ic namq; pœta ait tu si amimo reperis rex eris si corpore sensus. **E**t rex video pestifera caliditate nos illaqueare dispomis. dum per exempla philosophorum protrahere m̄teris. **V**idens autem cesar q̄ eius sapientie obuiare nō posset. mandauit occulere per literas ut omnes gramatica et retorices ad praetorium alexandrie festinarent. venirent immensa munera recepturi si conatricem virginem suis assertiōmb; superarent. **A**dducti fūt igitur de diversis provincijs. **L**oratores. **Q**ui omnes mortales in omni mundana sapientia excellebant. **Q**ubns interrogantibus cur de tam remotis partibus euocati fuissent cesar respondit. **E**st apud nos q̄dam puella sensu et prudentia incomparabilis que omnes sapientes confutat. et deos omnes demones esse affirmat. **Q**uā si supaueritis cū honore magno ad p̄pria redibitis. **A**d h̄ vñ idignat⁹ stomachati voce r̄ndit. **O** magnū imperatoris osiliū q̄ ob vñ puelle afflictū sapientis mūdi de remotis p̄tib; aduocavit.

ecum vñus ex nostris clienticulis eā poterat leuissime confutare. Et rex poterat quidē hanc ad sacrificandum impellere sed melius iudicauit ut nostris argumētis penitus confutetur. Cum illi dixerunt Adducatur coram nob̄ puerilla. ut sua temeritate conuicta nunq̄ se sapientes vidisse cognoscat. Sed cum virgo certamen qd̄ sibi iminebat didicisset totam se domino commendauit. Et ecce angelus domini astigit et ut cōstanter staret ad monuit asserens q̄ non solum ab his vincit nō peterit sed insup illa ipsos conuersos ad palmā martirij delinabit. cū ergo coram oratoribus adducta fuisset dixit imperatori. Quali iudicō circa vñā puerillam quinquaginta oratores opponis. quos i p victoria remunerando pmittes i me sine spe mercedis pugnare spelle. Erit tñ merces michi dñs ih̄s cristi qui est spes i corona p se certatum. Verum cū oratores deū fieri hoīem aut pati impossibile dicerent Virgo etiam hec a gentilibus predictū esse ostendit. Nam plato astrictus dñm circuotundum et decurtatum. Sibilla q̄ sic ait. Felix ille deus ligno qui pendet ab alto. Cum igitur virgo cum oratorib⁹ saientissime disputaret et eos apertis ratiōnibus cōfutaret obstupefacti illi. et quid dicerent non inuenientes muti penitus sunt effecti. Tunc imperator cōtra eos minio furore repletus. increpare eos cepit cur ab vna puerilla tam turpiter se vim pmitterent. Tunc vñus magister aliorum sic ait. Rouveris imperator q̄ nullus vñq̄ ante nos stare potuit quin continuo vinceretur. hec autem puerilla in qua spiritus dei loquitur. sic nos in amīracōnem cōuertit. ut contra christum aliquid dicere aut omnino nesciamus. aut penitus formidemus. Vñ.

imperator. Constante ē fatemur q̄ nisi probabiliorē sententiā de diis quos usq̄ mō colum⁹ pruleris. Ecce omnes ad christum cōuertimur. Audiens hec tirān⁹ minio furore succensus omnes ī mediō ciuitatis concremari iussit. At virgo ipsos confortans ad martirium constantes effeat i de fide diligenter instruxit. Et cum dolorent q̄ sine baptismo de cederent Virgo respondit. Re timeatis q̄ effusio vestri sanguinis vob̄ baptismus reputabitur i corona. Cum ergo signo crucis muniti fuissent flāmis incendiā animas domino reddiderunt. ut nec capilli nec vestimenta eorum ab igne in aliquo cederentur. Cum autem a christis amīnis fuissent sepulti tirān⁹ virginē loquitur dicens. O virgo generosa iuuentuti tue cōfule et post reginam ī palacio meo ha vocaberis i ymaginē tui ī medio ciuitatis fabricata velut dea adoraberis. Cum virgo. Desine talia dicere que scilicet sūt etiā cogitare. Ego me cristo sposam tradidi. Ille gl̄a mea. Ille amator meus. Ille dulcedo et dilectio mea ab cius amore. nec blandimenta. nec tormenta poterunt reuocare. Tunc ille furore repletus iussit eam spoliatam scorpiōnibus cōfidi et cesam ī obscurum carcerem tradi ibiq̄ diebus duodecim fame cruciari. Rege aut̄ p quibusdam causis instantibus extra regiomis dñm pcedēte regina eius minio amore succensa. cū principe militum nomine phorphyrio mediā nocte ad carcerem virginis pperauit. Quo cum regina introisset vidit carcerem īestimabili claritate fulgentem et angelos plagas virginis pungentes. Incipiensq̄ virgo eterna ei gaudia predicanit et ad fidem conuerteḡ martirij coranam eisdem predixit. Sic q̄ usq̄ ad medium noctem sermonem

ptixerunt. Que cum omnia phorphiri
us audisset ad pedes virginis padit. et
cum ducentis milibus fidem recepit. qz
vno p duodecim dies. sine abo tyramn
esse eam nisserat cristus per hos dies mis
sa de celo candida columba celesti eam
abo refuebat. Deinde dominus cum mul
titudine angelorum a virginum eisdem
apparuit dicens. Agnosce filia creatorē
tuum pro cuius nomine laboriosum sibi
iusti conflictū. constans esto quia tecum
sum. Rediens igitur imperator eam sibi
presentari iussit et videns eā splendidio
re quā tāto ieiunio estimabat afflictā
putavit qz eam aliquis in carcere suste
tasset et furore repletus custodes torque
ri precepit. Illa vero ait. Ego abū ab
homine non accepi. Sed cristus me per
angelum enutritus Cui imperator. Recō
de oro qd moneo in corde tuo et noli du
bijs respondere sermonib⁹ Non te qz
famulam possidere cepimus. Sed regi
na potens electa decore in regno meo tri
umphabis Cui virgo. Attende et tu ob
secro et iudicij examen iuridica sanctioe
decerne quem magis eligere debo. Aut
potentem eternum gloriosum et decorum
ut infirmum mortalem ignobilem et de
formem. Tunc imperator indignatus ait
E duobus vniū tibi elige. Aut sacrificia
ut viuas. aut exquisita tormenta sibi
ut pereas. Et illi. Quecumqz tormenta
potes cogitare ne differas quia carnem
et sanguinem meum cristo offerre deside
dero sicut ipse pro me seipsum obtulit.
Ipse enim deus meus amator meus pa
stor et sponsus vnicus meus. Tunc qui
dam prefectus furenti regi fuisit ut mi
sa triduum quatuor rotas ferris ferreis
et clavis acutissimis circumscriptas prepa
ret ut eā tā horribile tormentū dissecaret
et ceteros christianos tā dire moris exē

plum terret. Ordinatumqz est ut due
vno ordine voluerentur. Due autem
contrario imperiū agerentur. Ut ille deo
sū lacerando contraherent. Ille repug
nantes sursum deuorando impingerent.
Tunc virgo beata dominum exorauit.
Ut ad laudem sui nominis. et conuersio
nem populi circumstantis ipsam mas
chinam dissiparet. Et ecce angelus do
mini molam illam cum tanto impetu
duellendo concussit qz quatuor milia
gentilium interemit. Regina autem que
desuper hoc aspicebat. Et usque tunc
se celauerat. Statim descendens impera
torem de tanta servicia durius increpat
uit. Rex autem furore repletus cum
regna sacrificare contemneret. Jussit
eam extrac̄tis prius mamillis decolla
ti. Que cum ad martirium duceretur
Katherinam rogauit ut pro se domini
num precaretur. Que respondie. Ne ti
meas a deo dilecta regina quia tibi ho
die pro transitorio regno commutabi
tur eternum. et pro mortali sponso tibi
immortalem acquires. Tunc illa con
stans effecta tortores hortabat ne qd
uisci fuerant facere morarentur. Amis
tri igitur extra ciuitatem eam ducentes
ferreis hastilibus mamillas eius cuel
lunt et post caput praedunt. Cuius
corpus phorphirus rapiens sepeliuit
Sequente die cum de corpore regime
questio fieret et multos ex hoc ad supli
cium tyranus protrahi tuberet. Por
phyrinis prorumpens in medium exclama
uit. Ego sum qui cristi famulam sepe
livi et cristi fidem recepi. Tunc maxenuis
amens effectus rugitu terribile emittens
exclamauit. O miserū et miseradū. ecce
porphri. qz erat vnicus aīe mīe cultos et
tā laboris solaciū decepti ē. qd cū suis
militib⁹ referret illi. p̄tinus responderūt.

Et nos christiani sumus · et mori parati
sumus Tunc cesar furore repletus pre-
cepit omnes cum porphirio decollari i
corpora eorum camibus dimitti Deinde ca-
therinam aduocans ait Quamvis ar-
te magica regiam mori feceris Si tū
resipueris p̄tia i palacio meo eris hodie
igitur aut dijus sacrificia offers aut cas-
put amittes Cui illa Fac quecumq; ami-
mo concepisti paratam eis me videbis
ad omnia sustinenda Data igitur sup
eam sententia decollari nubetur Que cū
ad locum deducta fuisset erectis in ce-
lum oculis orauit dicens O spes et sa-
lus credentium O deus et gloria virginis
num ihesu rex bone obsecro te vt quicū
q; passiois mee memoriam egerit seu i
exitu amme vel in quacumq; necessitate
me inuocauerit · tue propiciatiois conse-
quatur effectum Factaq; est vox ad ea
dicens Veni dilecta mea speciosa mea.
ecce tibi celi ianua est apta Nam i hijs
qui passionem tuā celebraverit optata
presidia pmitro de celis Deinde cum de-
collata fuisset de eius corpore p sangui-
ne lac emanavit. Angeli aut corpus
accipientes ab illo loco ad monte synai
itnere plus q; diez viginti deduxerunt.
et ibidem honorifice sepelierunt Ex cuius
osib; inde sinenter oleum emanat. qd
cunctorum debilium membra sanat Passa
est aut sub maxencio siue maximino ty-
ranno qui cepit circa annos domini. cc.
x. Qualiter aut maxencius p hoc scelere
et alijs que commisit punitus fuerit in hy-
storia de inuencione crucis habetur. Di-
citur q; quidam monachus rothomage-
sis ad monte synai p̄exit ibiq; p septem
annos in seruicio beate catherine deuot⁹
pmansie Quā cum mistacius exoraret
vt aliquid de corpore suo habere mereat
sbito irrupit de manu illi un⁹ digitor⁹

Qui donum dei letus recepit. fertur q;
q; dum quidam beate katherine deuot⁹
existeret et eam crebro in sui adiutoriu⁹
inuocaret p p̄cessum temporis mentis
incuria resolutus ⁊ deuotionem mentis
p̄didit et ab ipsius inuocacione cessauit
Qui in oratione positus vidit multitu⁹
dimem virginum ante se transeuntium
Inter quas una erat que ceteris splēdi⁹
dicitur videbatur Que cum sibi appinq;⁹
set faciem suam operuit. et sic ante ipsius
facie relata transiuit. Cuius splendor em
cum ille minium miratur ⁊ que esset
interrogauit una ex eis ei respondit h⁹
est katherina quā olim cognoscere soli-
tus eras nunc autem q; eam cognoscere
nō videris corā te sic relata facie tanq;
a te me cogita p transiuit Rotandum q;
beata catherine mirabilis apparet m. v.
Primo in sapientia Secundo in eloquen-
tia Tercio in constancia Quartu⁹ in mis-
eria castitatis Quinto in privilegio di-
gnitatis Primo admirabilis apparet in
sapientia. In ipsa enim sunt omnis spes
philosophica Philosophia enim siue sa-
pientia diuiditur i theoricam. practicā
et logicā Theorica diuiditur sicut quo-
dam in tres scz in intellectualem. natu-
ralem ⁊ mathematicā Habuit igitur be-
ta catherine sapientiam intellectualem i
cognitione diuinor⁹ qua maxime uisa ē
in disputacione contra rethores quibus
unum solum deum verum esse probauit ⁊
deus omnes falsos esse cognovit Secundo
naturalem i cognitione omnium inferior⁹
rum qua maxime uisa est in disputacione
contra imperatorem sicut patet ibidem.
Tercio mathematicam i contemptu ter-
renorum. hec enim scientia sicut vocatur
speculatur formas sine materia in abs-
tractione hanc beata catherine habuit
quando animum suū ab omni materiali

āmore abstrarit. **H**anc em̄ se habere ostendit cum imperatori interroganti respondit **E**go em̄ sum katherina costis regis filiaque quamvis in purpura nata īc. **H**ac maxime v̄a est cum regma quā ad contemptum mundi et despiciū fui et desiderium regni animauit p̄ractis ca autem diuiditur ī tres scilicet in ethica cā p̄ima docet mores informare. Et se virtutibus exornare et pertinet ad hōnes. **S**ecunda docet familiam bene conponere. et pertinet ad patremfamilias. **T**ertia docet v̄bes et populos et rem publicam bene regere et pertinet ad rectores v̄rbium. **H**anc etiam triplicem sciētiam habuit beata katherina. **P**rimam enim habuit cum se om̄i morum honestate composuit. **S**ecundam ut familiā suā que sibi magna redic̄ta fuit laudabiliter rexie. **T**erciam cū imperatore sapienter instruxit. **L**ogica diuiditur in tres partes. scilicet in demonstratiuam p̄babilem et sophisticam. **P**rima pertinet ad philosophos. **S**ecunda ad rethores et dyaleticos. **T**ertia ad sophistas. **H**anc etiam triplicem scientiam habuisse videtur cum de ea scribitur p̄ varias conclusiones silogisnorum allegorice. et metanomice disterte et mistice multa cum cesare disputauit. **S**ecundo fuit admirabilis in eloquencia. **H**abuit em̄ eloquaam facundissimam in predicando sicut patet in suis predicationib⁹. disertissimam in rationem reddendo. **S**icut patet eum dicebat imperatori. **M**iraris hoc templum manu artificum fabricatum. **S**uauissimam in attrahendo. **S**icut patet in phosphirio et in regma quos eloquijs sui suavitate ad fidem attraxit. **E**fficacissimam in conuincendo sicut patet in rethoribus quos tam potenter conuicte-

Tercio in constanda. fuit enim constātissima in minis illatis q̄ ipsas cōtemp sit. **V**nde imperatori sibi minanti r̄ndit. **Q**uecūq; tormenta potes cogitare ne differas q̄ carnem et sanguinem meum cristo offerre desidero. **I**tem sic quecūq; ambo concepisti paratam em̄ me videbis ad om̄ia sustinenda. **B**edo in domis oblatis q̄ ea respuit. **V**nde cū imperatori sibi p̄mittret q̄ eam in palacio secundam haberet respondit. dñe tali. dicere que scelus sunt etiā cogitare īc. **T**ercio in supplicijs interrogatis q̄ ea superauit. **S**icut patet cum fuit posita in carcere et sup rotam. **Q**uarto in mundicia castitatis. **S**eruauit em̄ castitatem inter ea m̄t que castitas p̄icitari solet. **Q**uinq; fuit in quib⁹ castitas p̄icitatur. scilicet affluencia resoluēs oportunitas iducēs. **J**uuent⁹ lasciuens libertas effrenans. pulchritudo alliciens. **I**ntra hec beata katherina castitatē seruauit. **N**uit ei maximam affluentiam rex utpote que tam diffissimis parentibus successisset. **H**abuit oportunitatē utpote que sui dñi tota die inter suos famulos versabatur. habuit itaq; etatē iuuenile. **I**tem sui libe. atē q̄ sola et liba in palacio remāsit. **D**e hijs q̄ tu or dī sup. kathe. cū esset anno xviij. in palacio diuicijs et pueris pleno sola remāit. **H**abuit etiā pulcritudinem. **V**n dr q̄ erat speciosa valde et incredibili pulchritudie oīm oclis admirabilē videbat. q̄nito in p̄ulegio dignitatis. qdā ei p̄ulegia sp̄ecalia fuit in aliq; lāctis dū decedent ut p̄pi visitacō q̄ fuit ī iobē euā. oclis emanacō q̄ fuit ī be. nicolao. **L**āctis effusio qdā fuit ī be. paulo. **S**ep̄kēb prepacō qdā fuit ī be. clemēte. petronū exaudiēcō qdā fuit ī bfa margareta qn̄ orauit p̄ agētib⁹ fui memoriam. **H**ec autem om̄ia fuerūt in bfa kathē. sicut patet in legēda.